

ΧΕΙΡΑΨΙΑ

Η Νέα Γυναικεία Φωνή
στον Νέο-Καλλικρατικό Δήμο Φυλής
«Διὰ Γυναικὸς Πηγάζει Τὰ Κρείττω»

• Όραμα • Ἐλπίδα • Ἐνότητα • Συνεργασία • Ἀλληλεγγύη • Τόλμη •

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
«ΑΓΙΟΣ ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ Ο ΕΛΕΗΜΩΝ» ΦΥΛΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
• Ἀριθμὸς τεύχους 2 • Μάρτιος - Μάϊος 2013 • Ἔτος Α΄ •

«Ζητήστε τὴν γυναίκα»

Δώστε στὴν γυναίκα τὰ δικαιώματα ποὺ τῆς ἀνήκουν.
Ἐνθαρρύνετέ τὴν νὰ κάνει καλὴ χρῆση τῶν δυνάμεων
καὶ χαρισμάτων ποὺ τῆς ἔδωκε ὁ Δημιουργὸς

«...Κάποτε πρέπει νὰ δεχθοῦμε αὐτὴ τὴν στοιχειώδη ἀλήθεια. • Τὴν ἀνθρωπότητα δὲν ἀποτελοῦν μονάχα οἱ ἄνδρες οὔτε μονάχα οἱ γυναῖκες. • Τὴν ἀποτελοῦν καὶ οἱ δύο. • Ὁ ἄνδρας δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ποτὲ μεγάλος, ἐφ' ὅσον ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς γυναίκας θὰ θυσιάζεται στὸν ἐγωϊσμό του. • Ἀλλὰ οὔτε καὶ ἡ γυναίκα θὰ μπορέσει νὰ διακριθεῖ οὐσιαστικά, ἂν ἀρνεῖται τὴν ἀποστολὴ τῆς μέσα στὸν κόσμο. • Ὑπάρχει μιὰ φράση, τῆς ὁποίας ἐγινε καὶ γίνεται μεγάλη κατάχρηση. • Ἡ φράση: «ζητήστε τὴν γυναίκα». • Ἀλλὰ οἱ τρεῖς αὐτὲς λέξεις, ποὺ χρησιμοποιοῦνται συνήθως σὲ ὄχι καθαρὲς περιπτώσεις, ἐκφράζουν, ὅπως παρατηρεῖ κάποιος, καὶ μιὰ ἀλήθεια· περιέχουν ἕνα βάθος. • Οὐσιαστικά λένε: Δώστε στὴν γυναίκα τὰ δικαιώματα ποὺ τῆς ἀνήκουν· διδάξετέ τὴν ὅμως καὶ τὰ καθήκοντά τῆς καὶ τὸν σεβασμὸ, ποὺ πρέπει νὰ τρέφει στὸν ἑαυτὸ τῆς, στὸ σῶμα καὶ στὴν ψυχὴ τῆς. • Ἐνθαρρύνετέ τὴν νὰ κάνει καλὴ χρῆση τῶν δυνάμεων καὶ χαρισμάτων, ποὺ τῆς ἔδωκε ὁ Δημιουργός. • Ἔτσι θὰ συντελέσετε στὴν δημιουργία γενιᾶς μεγάλων, γενναίων καὶ ἐντίμων ἀνθρώπων, πολὺ περισσότερο ἀπὸ τοῦ ἂν ιδρύσετε Πανεπιστήμια καὶ κέντρα σοφίας στὸν κόσμο...».

• «Ἡ Ἀγάπη οὐ ζητεῖ τὰ ἐαυτῆς» «Διὰ Γυναικὸς Πηγάζει Τὰ Κρείττω» •

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ «ΑΓΙΟΣ ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ Ο ΕΛΕΗΜΩΝ»

- Έδρα: Φυλή Αττικής
- Διεύθ. Αλληλογραφίας και Γραφείων:
Λεωφ. Φυλής 47 (Φυλή), 133 41 ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ
- Τηλέφ.: 6987093066, 2102412162
- FAX: 2102412162
- e-mail: agiosfilaretos@yahoo.gr
- Ιστοσελ.: www.agiosfilaretos.gr
- Δ.Ο.Υ. Άνω Λιοσίων • Α.Φ.Μ.: 999440048
- Λογαριασμός Ε.Τ.Ε.: 074/480083-47

■ **Ό Φιλανθρωπικός** Σύλλογός μας δραστηριοποιείται από το 2004, με κέντρο την Φυλή Αττικής, στην ευρύτερη περιοχή των Αθηνών, καθώς και σε άλλες περιοχές της Πατρίδας μας.

■ **Προσφέρουμε** συμπαράσταση και βοήθεια, ήθικη και υλική, σε Συνανθρώπους-Άδελφούς μας, οι οποίοι έχουν άμεση ανάγκη. **Βοηθούμε** άπορες οικογένειες, περίπου τετρακόσιες πενήντα στον αριθμό. **Ένισχύουμε** αυτές με τρόφιμα και οικονομικά βοηθήματα. **Συμβάλλουμε** στην πληρωμή των ένοικίων, διαφόρων λογαριασμών και δανείων τους. **Συμπαραστεκόμαστε** σε άπορους φοιτητές. **Στηρίζουμε** ασθενείς στα έξοδα νοσηλείας και χειρουργείων τους. **Επισκεπτόμαστε** Νοσοκομεία και Ίδρύματα. **Προσφέρουμε** δέματα με είδη πρώτης ανάγκης σε Κρατούμενους στις Φυλακές της Χώρας μας.

■ **Έπίσης**, έχουμε αναπτύξει συνεργασία και με άλλους Φιλανθρωπικούς Συλλόγους και Μη Κυβερνητικές Όργανώσεις, όπως ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ, τόν ΣΥΛΛΟΓΟ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΑΓΕΝΝΗΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ, τόν ΘΕΟΦΙΛΟ, τόν ΟΝΗΣΙΜΟ, τήν ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΑΝΗΛΙΚΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ, τόν ΣΥΛΛΟΓΟ ΓΟΝΕΩΝ ΑΥΤΙΣΤΙΚΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ, τόν ΣΥΛΛΟΓΟ ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ, τούς ΓΙΑΤΡΟΥΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ κ.ά.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- «Ζητήστε την γυναίκα» • Η Κοίμησις του Ίδρυτου του Συλλόγου μας • Εγώ, όμως... • Μνήμη της Άλωσης • Οί Μπουμπουλίνες • Πολίτες έν δράσει... • Επίσκεψη-Προσκύνημα στο Εϊδικό Κατάστημα Κράτησης Νέων Βόλου (ε') • Η Πνευματική Κληρονομιά των Αρχαίων Έλλήνων • Η Αξιοπρέπεια της Γυναίκας • Και πάλι ή Έκκλησία πρωτοπόρος • Έκθεση Πεπραγμένων του Συλλόγου μας, Τρίμηνον Δ' 2012 • Η Μοναξιά: χειρότερη από την σκλαβιά • Έγκύκλιος επί τη πανενδόξω Άναστάσει του Σωτήρος μας Χριστού • Έκθεση Πεπραγμένων του Συλλόγου μας, Τρίμηνον Α' 2013 • Ένας Τερέας Μεγαλόκαρδος • Γυναικειές... Παρουσίες... • Τό άγοράκι και ή κούκλα • Επίσκεψη-Προσκύνημα στο Κατάστημα Κράτησης Άμφισσας (ε') • Ό ρόλος της Μητέρας • «Άν δέν στηρίξεις τό ένα σου πόδι έξω από τη γή, ποτέ σου δέν θα μπορέσεις να σταθείς πάνω της» • Έκκληση για Συμμετοχή στον Ο.Σ.Ε. • Η άνασθήλωση του Θεάτρου της άρχαίας Σικυώνος • Οί τρεις Μεσολογγίτες • Τό άμάρτημα... της άνοχής • Βιβλιοπαρουσίαση •

Έκκληση για συγκέντρωση τροφίμων

«Τό Καλαθάκι του Φτωχού»

α. Συγκεντρώνουμε ό,τιδήποτε **τρόφιμα** για φτωχές οικογένειες και μοναχικούς/έγκαταλειμμένους συνανθρώπους μας.

β. Διαθέτουμε αυτά άμέσως, **άπό χέρι σε χέρι.**

γ. Άς δώσουμε έλπίδα, χαμόγελο και άνακούφιση στον **πονεμένο** και **ταλαιπωρημένο** Άδελφό μας!

δ. Παντού γύρω περιμένουν οί **πεινασμένοι** και **άπελπισμένοι** Άδελφοί μας, **μέ τα χέρια άπλωμένα** σε μās!...

Εϊναι πολύ άπλό!

Όταν ψωνίζουμε για τό σπιτικό μας **τρόφιμα**, **ας άγοράζουμε κάτι ελάχιστα περισσότερο** και για τόν Άδελφό μας, ό Όποιος στερεϊται και **τιό βασικά** πού έμεις έχουμε **άφθονα.**

Δεχόμαστε

Όσπρια, ρύζι, ζυμαρικά, κονσέρβες, ζάχαρη, καφέ, γάλα, άλεύρι, λάδι, γλυκύσματα, κατεψυγμένα προϊόντα (λαχανικά, ψάρια, κρέας, κοτόπουλα) και ό,τιδήποτε άλλο σχετικό.

♦ Έπιμέλεια ύλης και έκδοσης:

Άδελφότητα Έρās Γυναικείας Μονής των Αγίων Αγγέλων Αφιδνών Αττικής, με την συνεργασία των Μελών και Φίλων του «Άγιου Φιλάρετου».

Υπόδειγμα δημιουργικής αγιότητας της τόλμης

Ἡ Κοίμησις τοῦ Ἰδρυτοῦ τοῦ Συλλόγου μας

†17η Μαΐου 2013

Ὁ ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ καὶ σεβαστὸς μας Πατέρας καὶ Ἰδρυτὴς τοῦ Συλλόγου μας (2004), ὁ Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ εἰρηνικά, τὴν Πέμπτη 17/30.6.2013 τὸ πρωῖ, στὸ ἀπέριττο κελλάκι του στὸ Μοναστήρι τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς.

Τὸ Σάββατο, 19.5/1.6.2013, τὸ ἱερὸ Σκήνωμά Του μεταφέρθηκε στὸν μεγάλο Προσκυνηματικὸ Ναὸ τῆς Μονῆς καὶ ἐπακολούθησε πολυ-αρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, στὶς 10 π.μ., ἀκολούθησε συναπτῶς ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία, κατὰ τὴν παραδοσιακὴ Μοναχικὴ Τάξι.

Παρέστησαν συμπροσευχόμενοι Ἀρχιερεῖς καὶ Κληρικοὶ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικὸ, μεγάλο πλῆθος πιστῶν, ὡς καὶ Μοναχῶν καὶ Μοναζουσῶν, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ τῆς Ἐξοδίου Ἀκολουθίας ἀπέδιδαν τὸν τελευταῖο ἀσπασμὸ στὸν πολὺκλαστο κεκοιμημένο μεγάλο Πνευματικὸ Πατέρα καὶ Ἀρχιερέα τοῦ Ὑψίστου.

Στὸ μέγα πλῆθος τῶν παρισταμένων, περιλαμβάνοντο καὶ ἐπίσημα πρόσωπα, ὡς καὶ ὁ Δήμαρχος τοῦ Νέου-Καλλικρατικοῦ Δήμου Φυλῆς κ. Δημήτριος Μπουραϊμῆς καὶ οἱ συνεργάτες του.

Ἡ μακρὰ, κατανυκτικὴ καὶ λαμπρὰ Ἀκολουθία διεξήχθη ἀδιατάρακτα, μὲ εὐλάβεια καὶ προσευ-

χητικότητα. Ἐπικρατοῦσε γενικὰ ἡ ἀγία χαρμολύπη καὶ μία βαθεῖα εἰρήνη καὶ διάχυτος εὐλογία, ὡς ἐπιμαρτυρία τῆς παρηρησίας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τοῦ εὐκλεοῦς μεταστάντος.

Μετὰ τὸν τελευταῖο ἀσπασμὸ ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων, ἔγινε λιτάνευσις τοῦ ἱεροῦ Σκηνώματος περὶ τὸν προσκυνηματικὸ χῶρο τῆς Μονῆς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐναποτέθηκε τοῦτο στὸν ἐτοιμασμένο τάφο, σὲ Παρεκκλήσιο τοῦ συγκροτήματος τοῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ, ὅπου ὑπάρχει ἡ δυνατότης σὲ ὅλο τὸ πλῆθος τῶν εὐλαβῶν νὰ διέλθῃ προσκυνηματικῶς.

Συγκινητικὰ συλλυπητήρια μηνύματα ἐλήφθησαν ἐκ μέρους πολλῶν, τὸ δὲ γεγονός τῆς Κοιμήσεως καὶ τῆς Ἐξοδίου Ἀκολουθίας ἔτυχε εὐρείας προβολῆς στὸν ἠλεκτρονικὸ εἰδησεογραφικὸ χῶρο, τοπικὸ καὶ εὐρύτερο, θρησκευτικὸ καὶ κοσμικὸ.

Ἡ γλυκεῖα μορφή τοῦ πεφιλημένου Πατρὸς καὶ Ἰδρυτοῦ τοῦ Συλλόγου μας θὰ παραμείνῃ χαραγμένη ἀνεξίτηλα στὶς καρδιὰς τῶν πνευματικῶν του τέκνων καὶ ὅσων γενικὰ τὸν ἐγνώρισαν καὶ ἐγεύθησαν τίς ποικιλότητες εὐεργεσίας τῆς μεγάλης πατρικῆς καρδιάς του.

Μὲ τὴν ὁσιακὴ Κοίμησί του ἀνήκει πλέον σὲ ὅλη τὴν Ἐκκλησία, ἐπὶ γῆς καὶ ἐν οὐρανῷ· ἔχουμε μάλιστα τὴν βεβαιότητα, ὅτι οἱ εὐχές του θὰ μᾶς συνοδεύουν στὴν πορεία μας καὶ στὸν ἀγῶνα μας καὶ θὰ συντείνουν στὴν πρόοδο τοῦ πολυσχιδοῦς φιλανθρωπικοῦ ἔργου τοῦ Συλλόγου μας, σύμφωνα μὲ τὸ Ὅραμά Του.

Εἶθε ὁ Κύριός μας νὰ τὸν ἀναπαύῃ μετὰ τῶν ἀπ' αἰῶνος Ἀγίων, ἐν σκηναῖς Δικαίων!

**Κυπριανοῦ,
τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
καὶ Πατρὸς ἡμῶν,
ᾧς εἶναι ἡ μνήμη αἰωνία!**

Μικρές Ιστορίες τῆς Ζωῆς

Ἐγώ, ὁμως...

Μερόπης Ν. Σπυροπούλου,
Ὁμ. Καθηγήτριας Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ νεαρὴ φαρμακοποιός, κοίταξε, γιὰ πολλοστὴ φορά, τὸ ρολοῖ τῆς καί, σχεδὸν τρέχοντας, κατευθύνθηκε πρὸς τὸ Φαρμακεῖο τῆς. Εἶχε πολὺ ἀργήσει σήμερα. Καθὼς πλησίαζε λαχανιασμένη, εἶδε ἀπὸ μακριὰ τὸν ἡλικιωμένο κύριο πὺ βηματίζει νευρικά πάνω-κάτω στὸ πεζοδρόμιο. Ἦταν φανερὸ πὺς τὴν περίμενε μὲ ἀνυπομονησία. Τὸν καλημέρισε ἐγκάρδια, τοῦ ζήτησε συγγνώμη γιὰ τὴν καθυστέρηση καί, ἀνοίγοντας βιασικὰ τὴν πόρτα, τὸν πέρασε μέσα.

Ἦταν τακτικός τῆς πελάτης τὰ τελευταῖα χρόνια ὁ κυρ-Σταῦρος. Εἶχε πρόβλημα μὲ τὴν πίεσή του, ἡ ὁποία παρουσίαζε τρελλά... σκαμπανεβάσματα. Γι' αὐτὸ κάθε δυὸ τρεῖς μέρες, πρωῖ-πρωῖ πάντα, ἐρχόταν στὸ Φαρμακεῖο γιὰ νὰ τοῦ τὴν μετρήσει καί νὰ τοῦ κανονίσει ἀναλόγως τὴ δοσολογία τῶν σχετικῶν φαρμάκων πὺ ἔπαιρνε καθημερινά.

Σὲ ὄλο τὸ διάστημα πὺ ἡ φαρμακοποιός μετροῦσε καί ξαναμετροῦσε τὴν πολὺ αὐξημένη σήμερα πίεσή του, ἐκεῖνος σιωποῦσε συλλογισμένος, χωρὶς ὁμως καί νὰ μπορεῖ νὰ κρύψει τὴν ἀνυπομονησία του. Ἡ Ἀθηνᾶ, μὲ τὸ θάρρος τῆς γνωριμίας τους, μάταια προσπάθησε νὰ τὸν κάνει νὰ χαμογελάσει.

- Σὰν νᾶχει πάρει πολὺ θάρρος σήμερα ἡ κυρὰ πίεση. Πρέπει νὰ τὴν μαλώσουμε αὐστηρά, κυρ-Σταῦρο. Ἀλλὰ μοῦ φαίνεται πὺς κι ἐσὺ θέλεις μάλωμα. Σὲ εἶδα πὺς πηγαينوερχόσουνα προηγουμένως βιασικὸς στὸ πεζοδρόμιο. Κάνεις προπόνηση μήπως γιὰ ἀγῶνες καί δὲν τὸ ξέρω;

- Ἔλα, σὲ παρακαλῶ καλή μου, πὺς μου τί χάπι νὰ διπλασιάσω σήμερα καί τὰ λέμε ἄλλη φορά, γιὰτὶ πολὺ βιάζομαι.

Ἡ Ἀθηνᾶ δὲν ἐπέμεινε καί τοῦ ἔδωσε ἀμέσως τὴ συμβουλή πὺ ἔπρεπε. Καθὼς ὁμως τὴν εὐχαριστοῦσε, βοηθώντας τὸν νὰ φορέσει τὸ σακκάκι του, τὸν ρώτησε ἀνάλαφρα:

- Δὲν θὰ μοῦ πῆς τουλάχιστον γιὰ πὺ τῶβαλες τόσο βιασικός;

- **Θέλω νὰ προλάβω τὴν ὥρα τοῦ πρωῖνοῦ νὰ εἶμαι μὲ τὴν γυναῖκα μου, νὰ τῆς πῶ καλημέρα.**

Ἡ Ἀθηνᾶ ξαφνιασθηκε. Ἦξερε ὅτι ἡ γυναῖκα του, πὺ ἀπὸ χρόνια ἔπασχε ἀπὸ Ἀλτσχάιμερ, βρισκόταν τώρα σὲ κάποιο Ἰδρυμα, ἔχοντας χάσει πια κάθε δυνατότητα ἐπικοινωνίας μὲ τοὺς γύρω τῆς. Χωρὶς νὰ πολυσκεφετῆ καί μὲ μιὰ αὐθόρμητη διάθεση νὰ τὸν ἡρεμήσει κάπως, ἔτσι ὅπως τὸν ξεπροβόδιζε, τοῦ εἶπε:

- Ἔ, μὴν κάνεις κι ἔτσι κυρ-Σταῦρο. Μὴν ἀγχεσαι τόσο. **Ἀφοῦ ἐκεῖνη τώρα πια δὲν σὲ γνωρίζει...**

Ἐκεῖνος, γύρισε ἀργὰ καί τὴν κοίταξε. Τὰ μάτια του ἦταν βουρκωμένα.

- **Ἐγώ, ὁμως..., τὴν γνωρίζω γιὰ πενήντα χρόνια...,** ψιθύρισε κι ἔφυγε σκυφτός.

Μνήμη τῆς Ἀλώσης

Φώτη Κόντογλου

Τὸ τέλος τῆς Πόλης φαίνεται ἀκόμα πειὸ λυπητερὸ ἄμα συλλογισθῆ κανένας πὺς χαλάσθηκε τὸ μῆνα Μάη, τὶς μέρες πὺ μωσκοβολούσανε οἱ πασχαλιὲς κ' οἱ τριανταφυλλιὲς.

Ἀνήμερα πὺ σκλαβώθηκε ἡ Πόλη ἦτανε τῆς Ἁγίας Θεοδοσίας, πὺ τὴ γιορτάζανε πάντα οἱ Πολῖτες στὶς 29 Μαγιοῦ μὲ μεγάλη δόξα στὴν ἐκκλησιά τῆς, πὺ γίνηκε ὕστερα τζαμί.

Μ' ὄλη τὴν ἀγωνία πὺ περνοῦσανε, οἱ γυναῖκες τὴν εἶχανε στολισμένη, κατὰ τὰ συνηθισμένα, μὲ στεφάνια καί μὲ περιπλοκάδες ἀπὸ τριαντάφυλλα.

Τὴν ὥρα, πὺ μπήκανε μέσα οἱ Τούρκοι, ψέλνανε ἀκόμα οἱ ψαλτάδες.

Τοὺς περάσανε ὄλους ἀπ' τὸ μαχαῖρι, κ' ἀπὸ τότε βαστᾶ ἡ ὄνομασία «Γκιουλ Τζαμί», δηλαδὴ «Τὸ Τζαμί μὲ τὰ τριαντάφυλλα», καί μ' αὐτὸ τῶνομα στέκει ὡς τὰ σήμερα.

Μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἐκκλησιά λένε πὺς ὑπάρχει κ' ἓνα μνημόρι, ὅπῳχει ἀπάνω στὴν πλάκα τούρκικα γράμματα, πὺ λένε «Ἐδῶ κείτεται ἓνας μαθητῆς τοῦ Χριστοῦ» καί πὺς αὐτὸς εἶνε ὁ τάφος τοῦ βασιλιᾶ Παλαιολόγου.

Παγκόσμια Ήμέρα τής Μητέρας

Ήμέρα Έορτασμοῦ τής Μητρότητας καὶ Εὐχαριστιῶν πρὸς τὴν Μητέρα, μὲ ἀρχαιοελληνικὴ προέλευση. Στὴν σύγχρονη ἐποχῇ, ἡ ἀμερικανίδα Ἄννα-Μαρία Ριβς Τζάρβις ἦταν ἐκείνη ποὺ εἶχε πρώτη τὴν ἰδέα νὰ καθιερωθεῖ μία ἰδιαίτερη ἡμέρα πρὸς τιμὴ ὄλων τῶν Μητέρων.

Οἱ ἀγῶνες τῆς εὐοδώθηκαν στὶς 9 Μαΐου τοῦ 1914, ὅταν ὁ ἀμερικανὸς Πρόεδρος Γούντροου Οὐίλσον ὑπέγραψε Προκήρυξη, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία ἡ Ήμέρα τῆς Μητέρας καθιερωνόταν ὡς Ἐθνικὴ Έορτὴ τὴν δευτέρη Κυριακὴ τοῦ Μαΐου. Ἐκτοτε, πολλὲς χῶρες, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Ἑλλάδας, ἐορτάζουν τὴν Παγκόσμια Ήμέρα τῆς Μητέρας τὴν δευτέρη Κυριακὴ τοῦ Μαΐου.

Οἱ Μπουμπουλῖνες

N.I.K.

Μὲ ἀφορμὴ τὴν Παγκόσμια Ήμέρα τῆς Γυναίκας, θὰ ἀφιερῶσω δυὸ λόγια γιὰ τὶς ψυχωμένες Ἑλληνίδες Γυναῖκες, τὶς Ἀντιγόνες καὶ τὶς Μπουμπουλῖνες, αὐτὲς ποὺ εἶχαν τὴν τόλμη νὰ ὀρθώσουν τὸ ἀνάστημά τους, νὰ σπάσουν τὰ δεσμά καὶ νὰ συμβάλλουν στὸ ἀνάβασμα τοῦ Πολιτισμοῦ.

Ἐπερβαίνουν τὸν χωρόχρονο τῆς ἐποχῆς τους, χαράζουν τὴν ἰδική τους πορεία καὶ ταράζουν τὰ ἀνδρικὰ μέτρα καὶ σταθμά. Γυναῖκες ποὺ θαυμάζουμε καὶ ἐκτιμοῦμε. Γυναῖκες ποὺ ταξιδεύουν διαχρονικά. Ἐτσι, ἀπὸ τὴν Ἀρχαία Ἑλλάδα, ἀπὸ τοὺς μύθους, ἀναδύονται Πρότυπα Γυναικῶν ποὺ ἀναφέρονται μὲ διαχρονικὴ ἀκτινοβολία.

Ἡ Ἀντιγόνη ἀναδεικνύεται ὡς πρόσωπο ποὺ καταργεῖ τὰ καθιερωμένα καὶ ἀνεβαίνει στὴν ὑψηλότερη βαθμίδα τῶν γυναικείων ἐπιδόσεων, κατακτήσεων καὶ ἐξάρσεων. Θέτει τὸ θεῖο νόμο ὑπὲρ ἄνω τοῦ ἐγκόσμιου. Διδάσκει μὲ τὴν αὐτοθυσίᾳ τῆς σεβασμὸ στὴν ἄγραφο νόμο τοῦ γένους τῆς, καίτοι ἡ ἐποχὴ τῆς δὲν ἀνεχόταν ἐκτροπὴ ἀπὸ τὰ καθιερωμένα. Μία ἰδιοσυγκρασία μὲ ὅλες τὶς γυναικεῖες ἀρετὲς, γεμάτη ἀγάπη, τρυφερότητα καὶ στοργή, ἀλλὰ συγχρόνως μὲ τὴν γενναϊότητα καὶ τὸν δυναμισμό τῶν ἀνδρῶν, χωρὶς ὡστόσο νὰ ἀποβάλλει τίποτα ἀπὸ τὴν θηλυκὴ τῆς ὑπόσταση. «Οὔτοι συνεχθεῖν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν» (Σοφοκλέους, «Ἀντιγόνη», 523).

Ἐχουμε ἀκόμη τὴν **Ἰφιγένεια**, ποὺ δίνει τὴν ζωὴ τῆς γιὰ τὴν τιμὴ τῆς Πατρίδος, τὴν **Πηνελόπη**, ὡς ὑπόδειγμα σεμνότητος, συζυγικῆς πίστεως καὶ ἀφοσίωσης καὶ τὴν **Ἀνδρομάχη**, ὡς ὑπόδειγμα ἠθους καὶ θάρρους.

Ἐτσι, ἡ Ἑλληνικὴ Μυθολογία προβάλλει ἰσχυρὲς γυναικεῖες προσωπικότητες, ποὺ διαμόρφωσαν θετικὰ ἢ ἀρνητικὰ τὴν ἱστορία τῆς Ἑλλάδας.

Οἱ Σπαρτιάτισσες ἀποτελοῦν παραδείγματα ἀνδρείας καὶ εὐψυχίας γιὰ ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα. Θὰ γίνεῖ ἡ μητέρα τοῦ πολεμιστῆ, ποὺ θὰ τοῦ πεῖ θαρρετὰ «ἦ τὰν ἢ ἐπὶ τὰς», ὅταν θὰ δώσει στὸ παιδί τῆς τὴν ἀσπίδα γιὰ νὰ πάει νὰ πολεμήσει. Ἐνῶ δὲν πρέπει νὰ μᾶς διαφεύγει ἡ Κρήσσα ἐκ μητρὸς περίφημη **Ἀρτεμισία** γιὰ τὸ θάρρος καὶ τὸν ἥρωισμό τῆς στὴν Ναυμαχία τῆς Σαλαμίνας, γιὰ νὰ πεῖ ὁ Ξέρξης: «Οἱ μὲν ἄνδρες γεγόνασιν μοι γυναῖκες, αἱ δὲ γυναῖκες ἄνδρες».

Στὴν Ἀθήνα ἔχουμε μία λαμπρὴ ἐξάιρεση ὑπὲρ τῶν γυναικῶν στὸ πρόσωπο τῆς λαμπρῆς **Ἀσπασίας**, τῆς ὁποίας ἡ συμβολὴ στὸν «Χρυσοῦν Αἰῶνα» τοῦ Περικλῆ εἶναι τεράστια. Ἐνῶ ἡ μεγάλη ποιήτρια **Σαπφώ**, ἔδωσε μίαν ἄλλη διάσταση τῆς εὐαισθησίας καὶ ὑψηλῆς ποιήσεως στὴν ἀρχαία λογοτεχνία μὲ παγκόσμια ἀναγνώριση.

Ἐνα πλήθος Ἑλληνίδων κινήθηκαν δημιουργικά καὶ ἀποφασιστικὰ στὰ μεγάλα ἔργα τῆς Ἐκκλησίας στὴν Βυζαντινὴ περίοδο, ὥστε ὁ πολέμιος τοῦ Χριστιανισμοῦ Κέλσος νὰ ἀποκαλεῖ τὸν Χριστιανισμό «θηρσκεία τῶν γυναικῶν». Ὅπως ἡ **Ὀλυμπιάδα**, συνεργάτιδα τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου. Οἱ μητέρες τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, **Ἐμμέλεια, Νόνα καὶ ἡ Ἀνθοῦσα** ποὺ ἔκανε τὸν σοφὸ δάσκαλο Λιβάνιο νὰ λέει: «Πόσο σπουδαῖες εἶναι οἱ μητέρες τῶν Χριστιανῶν». Καὶ πόσες ἄλλες Γυναῖκες ἐμαρτύρησαν γιὰ τὴν Πίστη τους.

Θὰ ἀναφέρω ὁμως καὶ

κρατίας.

την **Κασσιανή** με την θρησκευτική της ανάταση, που τόλμησε να απαντήσει στον Αυτοκράτορα Θεόφιλο: «ἀλλὰ καὶ διὰ γυναικὸς πηγάζει τὰ κρείττονα». Καὶ κλείνω με τὴ **Φιλοθέη Μπενιζέλου**, γιὰ τὴν δράση της, τὴν ἀνδρεία της καὶ τὴν αὐταπάρνησή της κατὰ τὴν περίοδο τῆς Τουρκοκρατίας.

* * *

Στὴν Τουρκοκρατία καὶ τὴν Ἐθνεγερσία τοῦ Εἰκοσιένα οἱ ὑπέροχες καὶ ψυχωμένες Ἑλληνίδες ἀγωνίστηκαν σκληρὰ καὶ διέπρεψαν μέσα στὴν Ἑλληνικὴ Ἱστορία.

Ἀθάνατες θὰ μείνουν οἱ **Σουλιώτισσες**, ποὺ ἀποφάσισαν νὰ γκρεμιστοῦν στὸν Ζάλογγο, τραγουδώντας τὸ θάνατο χάρι τῆς ἐλευθερίας καὶ δίνοντας ἔτσι ἓνα αἰώνιο μάθημα, πὼς ἡ Ἑλληνίδα δὲν πρωτεύει μόνο στὴν στοργὴ καὶ στὸ συναίσθημα, ἀλλὰ καὶ στὴν θυσία καὶ στὸν θάνατο. Ἐνῶ ξεχωρίζει ἡ **Μόσχω Τζαβέλλα**, ποὺ ἀπάντησε στὸν Ἀλῆ Πασᾶ ποὺ τὴν ἐκβίαζε μὲ τὸν αἰχμάλωτο γιό της: «Ἀνώτερο κι ἀπ' τὸ γιό μου εἶναι τὸ Σούλι. Ἄν ζήσει αὐτό, θὰ ζήσει καὶ ὁ γιός μου. Ἄν ἀφανιστεῖ αὐτό, ἄς ἀφανιστεῖ καὶ ὁ γιός μου». Ἀκόμη ἀθάνατες θὰ μείνουν ἡ **Χαῖδω** καὶ ἡ **Δέσπω Μπότσαρη**.

Ὅχι μόνο οἱ **Σουλιώτισσες** ἀλλὰ κι ἄλλες **Ἡπειρώτισσες, Μανιάτισσες, Μωραϊτισσες, Κρητικοπούλες, Κυπριοπούλες, Μακεδονοπούλες, Νησιωτοπούλες**, πολέμησαν ἡρωϊκὰ μαζί μὲ τοὺς ἄντρες τους τὸν κατακτητὴ, ἀλλὰ γιὰ κανένα λόγο δὲν δέχονταν νὰ πᾶνε στὰ μετόπισθεν.

Οἱ Μανιάτισσες μὲ δρεπάνια καὶ πέτρες ἔρριξαν τὸν Ἴμπραῆμ καὶ τ' ἀσκέρι του στὴ θάλασσα. Οἱ **Μεσολογγίτισσες** ντύθηκαν ἀντρικὰ καὶ πολεμοῦσαν σὰν λιοντάρια στὶς ντάπιες στὴν πολιορκία τοῦ Μεσολογγίου.

Ἀπὸ τὴν Μακεδονία ἡ **Δόμνα Βισβίκη**, γυναίκα τοῦ ἐφοπλιστῆ Ἀντώνη Βισβίκη, μετὰ τὸν πρόωρο θάνατό του, ἔγινε ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος τῶν Τούρκων καὶ ἐπονομάστηκε «ἡ Κυρὰ τῶν Θαλασσῶν». Διέθεσε τὸ πλοῖο της «Καλομοίρα» νὰ γίνεῖ πυρπολικό, μὲ τὸ ὁποῖο ὁ Πιπίνος ἔκαψε τὸ 1824 τὴν ναυαρχίδα «Χαζνὲ Γκεμισί».

Οἱ Ναουσαῖες γυναῖκες μὲ τὰ παιδιά τους ἀναβιώνουν τὸν Ζάλογγο, πέφτοντας στὰ ἀφρισμένα νερὰ τοῦ Χειμάρρου Ἀραπίτσας. Ἐνῶ **ἐπὶ ἡρωΐδες στὸ Λιτόχωρο** γκρεμίζονται στὸ γκρεμὸ ἀπὸ τὸ λόφο τοῦ Γαλακτοῦ. Στὴν Πελοπόννησο ξεχωρίζουν ἡ **Κωνσταντίνα**, ἡ γυναίκα τοῦ καπετὰν Ζαχαρία Μπαρμπιτσιώτη καὶ ἡ ξαξουστὴ **Ζαμπέτα Κολοκοτρώνη**, ἡ μάνα τοῦ Γέρου τοῦ

Μοριᾶ, ἀλλὰ καὶ ἡ θρυλικὴ **Ἀρκαδιανή**, ποὺ ἦταν ντυμένη κλεφτόπουλο.

Στὴν Κρήτῃ ἡ Χαρίκλεια Δασκαλάκη, ποὺ ἔλαβε μέρος στὸ Ὀλοκαύτωμα τοῦ Ἀρκαδίου καὶ στὴν Κύπρο ἡ 18χρονη ἀρχοντοπούλα **Μαρία Συγκλητική**, ἔβαλε φωτιὰ στὴν μαρουταποθήκη τοῦ πλοίου ποὺ τὴν μετέφερε μαζί μὲ ἄλλες 200 νεαρὲς κοπέλες στὸν Σουλτᾶνο, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ τιναχθοῦν ὅλες στὸν ἀέρα «γιὰ νὰ μὴν κατασχύνουν τὴν δόξα τοῦ γένους των». Ἀκόμη καὶ ἡ **Κυρὰ Βασιλική** τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ ἔπαιζε ἐθνικὸ ρόλο κοντὰ του καὶ εἶχε γλυτώσει πολλοὺς ἀπὸ τὴν σφαγὴ τοῦ Ἀλῆ.

Ἡ Μυκονιάτισσα ἀρχοντοπούλα **Μαντὼ Μαυρογένους**, κόρη τοῦ πρώην σπαθαρίου τῆς Μολδοβλαχίας Νικόλαου Μαυρογένη, ἀποτελεῖ ἓνα ἀφθαστο καὶ ἀξεπέραστο παράδειγμα ἡρωισμοῦ, πατριωτισμοῦ καὶ θυσίας. Βάζει ἓνα σκοπὸ τῆς ζωῆς της: νὰ βοηθήσει τὸν Ἀγώνα γιὰ τὴν Ἐλευθερία. Φτιάχνει ἓνα σῶμα ἐθελοντῶν στὴν Μύκονο καὶ γίνεταί ἀρχηγός τους. Πουλᾶει ὅλη τὴν περιουσία της, ἐξοπλίζει πλοῖα καὶ κυνηγᾶει τοὺς Τούρκους στὸ Αἰγαῖο. Ὁ Καποδίστριας τὴν ὀνόμασε «ἐπιτιμο ἀρχιστράτηγο». Στὸ τέλος κατέληξε πάμπτωχη σὲ ἓνα ἐτοιμόρροπο σπίτι στὸ Ναύπλιο, λησμονημένη καὶ ἐγκαταλελειμμένη ἀπ' ὅλους. Στὰ 1840 πηγαίνει στὴν Πάρο, ὅπου πέθανε καὶ τάφηκε ἀπὸ τὸν λαό, ποὺ πάντα τὴν τιμοῦσε, στὸν περίβολο τοῦ ναοῦ τῆς Ἑκατονταπυλιανῆς.

* * *

Τὸ Μαρτυρολόγιο τῶν ἐπωνύμων καὶ ἀνωνύμων Ἑλληνίδων εἶναι ἀτελείωτο. Πάνω ἀπ' ὅλες ξεχωρίζει ἡ **Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα**, μιὰ ἀπὸ τὶς θρυλικότερες μορφές τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασης. Γεννήθηκε στὶς φυλακὲς τῆς Κωνσταντινούπολης, κόρη τοῦ Ὑδραίου караβοκύρη Σταυριανοῦ Πινότση. Σὺζυγος τοῦ καπετὰν Δημήτρη Γιάνουζα, καὶ μετὰ τὸν θάνατό του τοῦ Σπετσιώτη καπετὰν Δημήτρη Μπούμπουλη. Ὅταν καὶ αὐτὸς σκοτώνεται, μένει πάλι χήρα, κάτοχος ἐξὶ караβιῶν. Φτάνει στὴν Πόλη γιὰ νὰ σώσει τὴν περιουσία της καὶ συγχρόνως νὰ μνηθεῖ στὴν Φιλικὴ Ἐταιρεία. Λαμβάνει ἐνεργὸ συμμετοχὴ στὴν Ἐπανάσταση καὶ μπαίνει ἐπικεφαλῆς στόλου 52 караβιῶν, στὸν ἀποκλεισμὸ τοῦ Ναυπλίου καὶ τῆς Μονεμβασίας. Ἐοδεύει ἀλογάριαστα τὴν περιουσία της γιὰ τὴν Ἐπανάσταση. Κάποτε, στὴν πολιορκία τοῦ Ναυπλίου, ὅταν πῆγαν νὰ ὀπισθοχωρήσουν τὰ παλικάρια της, ξέσπασε μὲ τὴν στεν-

Ἄξιόν Ἔστι

Τὴ γλῶσσα μου ἔδωσαν ἑλληνική
τὸ σπίτι φτωχικὸ στὶς ἀμμουδιές τοῦ Ὀμήρου.
Μονάχη ἔγνοια ἢ γλῶσσα μου
στὶς ἀμμουδιές τοῦ Ὀμήρου.

.....
Μονάχη ἔγνοια ἢ γλῶσσα μου,
μὲ τὰ πρῶτα-πρῶτα Δόξα Σοι!
Ἐκεῖ δάφνες καὶ βέργια θυμιατὸ καὶ λιβάνισμα
τὶς πάλες εὐλογώντας καὶ τὰ καριοφίλια.

.....
Καὶ Χριστὸς Ἀνέστη
μὲ τὰ πρῶτα συμπάρα τῶν Ἑλλήνων.
Ἀγάπες μυστικὲς μὲ τὰ πρῶτα λόγια τοῦ Ὑμνου!
Μονάχη ἔγνοια ἢ γλῶσσα μου,
μὲ τὰ πρῶτα λόγια τοῦ Ὑμνου!

Ὀδυσσεά Ἐλύτη
(1911-1996)

τόρεια φωνὴ της: «Γυναῖκες εἴσαστε μωρὲ κι ὄχι ἄντρες; Ντροπὴ σας!».

Καὶ ὁ ἱστορικὸς Φιλήμων τονίζει γιὰ τὴν τόλμη της: «Μπροστά της οἱ ἄντρες ἠσχύνοντο καὶ ὁ ἀνδρεῖος ὑπεχώρει». Καπετάνισσα γενναία, τολμηρὴ, μὲ ἄφθαρτη ψυχικὴ δύναμη. Λεβέντισσα καὶ δυνατὴ σὰν ἄνδρας, ὁμορφὴ καὶ ξεχωριστὴ γυναικεῖα μορφή, πέρασε στὴν ἀθανασία, λάμποντας στὸ πάνθεο τῶν Ἡρώων τοῦ Εἰκοσιένα.

Ὅλη ἡ Εὐρώπη μένει ἄφωνη ἀπὸ τὰ κατορθώματα τῆς θρυλικῆς καπετάνισσας καὶ τὴν θεωροῦν κάτι ἀνάμεσα σὲ ἀμαζόνα καὶ θεὰ Ἀθηνᾶ. Πορτραῖτα της κυκλοφοροῦν σὲ ὁλόκληρο τὸν Εὐρωπαϊκὸ χῶρο γιὰτὶ ἀγωνίστηκε μὲ ἀνδρεία καὶ ἥρωισμό γιὰ τὴν Πατρίδα.

Γι' αὐτὸ σήμερα χαρακτηρίζουμε Μπουμπουλίνες τὶς δυναμικὲς καὶ ψυχωμένες γυναῖκες. Στὸ πρόσωπό της συμβολίζεται ἡ δυναμικὴ, ἄξια, δημιουργικὴ γυναῖκα, ποὺ ἀντιμετωπίζει μὲ τόλμη καὶ ἀξιοπρέπεια τὰ προβλήματα καὶ τὶς ἀντιξοότητες τῆς ζωῆς.

* * *

Τέτοιες γυναῖκες χρειαζόμαστε γιὰ νὰ κρατήσουμε τὸ δυναμισμό τῆς ψυχῆς μας. Ἀντιγόνες καὶ Μπουμπουλίνες σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς κοινωνίας: στὸ Σπίτι, στὴν Ἔργασία, στὴν Ἐπιστήμη, στὶς Ἑνοπλες Δυνάμεις, ἀλλὰ περισσότερο στὴν Οἰκογένεια, ὅπου σὰν μάνες νὰ γαλουχίζουν χαρακτήρες στὴν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν μας, γιὰ νὰ κρατήσουν τὴν ταυτότητά μας καὶ τὴν ἑλληνικότητά μας. Αὐτὲς οἱ Μπουμπουλίνες θὰ θέσουν τροχοπέδη τὴν διαβρωμένη καταναλωτικὴ κοινωνία καὶ τὴν πολιτιστικὴ βαρβαρότητα.

**Ἡ κοινωνία ξεπερνάει
τὶς περιχαρακωμένες προσλαμβάνουσες
τοῦ πολιτικοῦ συστήματος**

Πολίτες ἐν δράσει...

Μαρίας Κατσουνάκη

Ξεαπλώνεται γιατί βρίσκει πρόσφορο ἔδαφος, ἀγκαλιάζεται γιατί ἀφυπνίζει τὸ συναίσθημα, τὸν ἀνθρωπισμό, ἀλλὰ καὶ ἓνα αἴσθημα δικαίου: *διαδικτυακὲς δράσεις πολιτῶν, ἐπαγγελματικῶν ομάδων, ἐκδηλώσεις ἀλληλεγγύης ποὺ ξεπερνοῦν κάθε προσδοκία.* Ἐλπιδοφόρα μηνύματα. **Θ**ὰ ἔχουν συνέχεια, θὰ ἐνωθοῦν τὰ παράλληλα ρεύματα σὲ ἓνα ἰσχυρὸ ποτάμι ἢ θὰ ἐξασθενήσουν συμπιεσμένα στὴ δίνη τῶν καιρῶν; **Ἡ** θέληση μπορεῖ νὰ ἀναπληρώσει τὴν ἀνεπάρκεια ἢ ἔλλειψη ὑποδομῶν, μηχανισμῶν ἐλέγχου, νόμων ποὺ δὲν ἐφ'αρμόζονται;

Ἐδῶ καὶ τρεῖς ἡμέρες (Φεβρ. 2012), συζητεῖται εὐρέως ἡ πρωτοβουλία τῆς Ἑθελοντικῆς Ὁμάδας Δράσης τοῦ Νομοῦ Πιερίας, ἡ ὁποία προώθησε μέσω Διαδικτύου τὶς ἀδιάθετες πατάτες τῶν παραγωγῶν ἀπὸ τὸ Νευροκόπι τῆς Δράμας. Χωρὶς μεσάζοντες. **Μ**έσα σὲ δέκα ὥρες εἶχαν διατεθεῖ 24 τόνοι πατάτες σὲ περισσότερες ἀπὸ 500 οἰκογένειες, μὲ τιμὴ 2,5 εὐρώ τὰ 10 κιλά (ὅταν στὰ σουπερ μάρκετ ἡ ἀντίστοιχη ποσότητα στοιχίζει 7 εὐρώ). **Ἐ** ἀνταγωνισμὸς ἀνάγκασε καὶ ὀρισμένα σουπερ μάρκετ τῆς περιοχῆς νὰ μειώσουν τὶς τιμὲς τῆς πατάτας περίπου στὸ μισό... **Ἦ**δη, ἐπικοινωνήσαν μὲ τὴν Ὁμάδα ἀγρότες ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδας προτείνοντας ἀνάλογη διάθεση καὶ γιὰ ἄλλα προϊόντα (ὄσπρια, λάδι, ἀλεύρι).

Πρὶν ἀπὸ ἕξι μῆνες δημιουργήθηκε Συνεταιρισμὸς Ἀγελαδοτρόφων στὴ Θεσσαλία. **Μ**εγάλες γαλακτοβιομηχανίες ὑπέγραψαν συμβάσεις γιὰ τὴν προμήθεια τοῦ γάλακτος μέσω τοῦ Συνεταιρισμοῦ. **Ἐ**κδηλώθηκαν βέβαια καὶ κάποιες ἀντιδράσεις ἀπὸ ἐκείνους ποὺ δὲν ἐνθουσιάστηκαν μὲ τὴν διαφαινόμε-

νη τάξη στὸ χάος, τὸ ὁποῖο, χρόνια τώρα, ἔδινε τὸν τόνο στὴν συνεργασία τῶν βιομηχάνων μὲ τὶς μονάδες παραγωγῆς. **Σ**τὴν ἀρχὴ ἦταν μετρημένοι στὰ δάχτυλα ὅσοι στήριξαν μὲ τὴν ψυχὴ τους τὸ ΘΕΣΓάλα, τὸ ἐγχείρημα δηλαδὴ τῶν Ἀγελαδοτρόφων νὰ ἀποκτήσουν «ἐνιαία στέγη», παραμερίζοντας τὶς διαφορὲς.

Τὶς τελευταῖες ἐβδομάδες ἐντυπωσιάζουν τὰ ἀποτελέσματα τῆς δράσης ποὺ ἔχουν ἀναλάβει ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν, οἱ Μητροπόλεις τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ ΣΚΑΪ, μὲ τὸ κοινὸ σύνθημα: «Ὅλοι μαζί μπορούμε». **Ἐ**κατοντάδες πολίτες σχηματίζουν οὐρὲς γιὰ νὰ προσφέρουν ροῦχα καὶ κλινოსκεπάσματα.

Τὴν ἴδια ἀνταπόκριση ἔχει καὶ ἡ συλλογὴ τροφίμων γιὰ τὰ συσσίτια τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. **Ὅ**σο γιὰ τὸ Ἴδρυμα Ἀστέγων τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, ἔφτασε στὸ σημεῖο νὰ ζητήσει εὐγενικὰ ἀπὸ τὸν κόσμο νὰ μὴ φέρνει εἶδη ρουχισμοῦ λόγῳ ὑπερεπάρκειας. «Κάνουμε ἐκκλήση στὸν κόσμο ἀντὶ γιὰ ροῦχα νὰ φέρνει τρόφιμα», εἶπε ὁ

πρόεδρος τοῦ Ἰδρυματος Γ. Ἀποστολόπουλος, στὴν «Κ» (19/2). **Ἐ**ξίσου συγκινητικὲς ἦταν καὶ οἱ χρηματικὲς δωρεὲς (μέσα στὸ 2011 ἔφθασαν τὶς 182.000 εὐρώ).

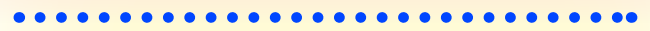
Παραδείγματα ἐτερόκλητα, τὰ ὁποῖα συναντῶνται στὴν ἴδια κοινὴ ἐπιθυμία γιὰ μιὰ πιὸ δίκαιη κοινωνία. **Σ**τὴν Ἑλλάδα τῶν ἀντιθέσεων καὶ τῶν ἀντιφάσεων, τὸ ἠθικὸ ἔλλειμμα δὲν συνεπάγεται καὶ ἔλλειμμα ἀνθρωπισμοῦ, οὔτε ἀπρόσκοπτη κυριαρχία τῆς ἀνομίας. **Κ**άθε ἄλλο. **Ἡ** διαφθορὰ καὶ ἡ διαπλοκὴ δὲν ἐμποδίζουν τὸ ἐντιμο, δημιουργικὸ καὶ εὐαισθητοποιημένο τμήμα τῆς κοινωνίας νὰ κάνει ὅλο καὶ πιὸ αἰσθητὴ τὴν παρουσία του.

Οἱ ἐνδείξεις ὁδηγοῦν δειλὰ στὴν διαμόρφωση ἐνὸς πρώτου ἀντίβαρου, γιὰ τὴν δημιουργία ἐνὸς σύγχρονου Κράτους Δικαίου, μέσα ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν κοινωνία. **Τ**ὰ χρόνια τοῦ εὐκολοῦ πλουτισμοῦ καὶ τῶν ἄλλων παράπλευρων ἀπωλειῶν γέννησαν καὶ ἰσχυρὰ ἀντισώματα. **Ἀ**νθρωποὶ στέκουν παρηγορη-

ἀλλὰ ἀποσπασματικές. **Γ**ιὰ νὰ συγκλίνουν οἱ ἐστίες καὶ νὰ συναποτελέσουν στόχο κοινὸ καὶ συνεκτικὸ, προϋποθέτουν μιὰ κεντρικὴ πολιτικὴ διεύθυνση, σύγχρονη, δίκαιη, ριζοσπαστικὴ μὲ ἰσχυρὰ, ὀραματικὰ, ἀνακλαστικά.

Ἄς μὴν ἀφήνουμε νὰ μᾶς κυριεύει ἡ ἥττοπάθεια

...Ἐμεῖς, οἱ ἐλάχιστοι

Κλειώ - Σταυρούλα Κουράση

τικὰ δίπλα σὲ συνανθρώπους τους. Καθὼς τὰ Κόμματα, μέσα ἀπὸ θολές ἢ ἰδιοτελεῖς ρητορείες, προσπαθοῦν μετὰ μεγάλου κόπου νὰ ἀνασυγκροτηθοῦν, **οἱ πολῖτες δικτυώνονται πολὺ πιὸ γρήγορα καί, ἀσφαλῶς, πιὸ ἀποτελεσματικά.**

Τὸ τέλος τοῦ εὐδαιμονισμοῦ σήμανε καὶ τὸ τέλος τῆς σιωπῆς. **Ὅ**σο αἰσιόδοξες καὶ ἀνακουφιστικὲς κι ἂν εἶναι οἱ φωνές τῶν διαδικτυακῶν δράσεων, τῆς ἐθελοντικῆς ἐργασίας, τῆς ἀλληλεγγύης, δὲν μποροῦν νὰ συνθέσουν ἀπὸ μόνες τους δομικὴ ἀλλαγὴ. **Γ**ιὰ νὰ λειτουργήσει τὸ πολυπόθητο μοντέλο ἀνάπτυξης, προϋποθέτει πολιτειακὲς μεταρρυθμίσεις, τὴν ἐνεργοποίηση νόμων καὶ –κυρίως– ἐλεγκτικῶν μηχανισμῶν.

Αὐτὴν τὴν περίοδο, τῶν ριζικῶν μετασηματισμῶν, ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν, **τὸ συναίσθημα ἀναβλύζει πλούσιο καὶ θερμαντικὸ. Κομματικὰ ἄστεγο, πολιτικὰ ἀνένταχτο** (ἢ Ἄριστερά, μέσα στὴν κουρασμένη ἐπανάληψη ξεπερασμένων συνταγῶν, δὲν διαφαίνεται νὰ μπορεῖ νὰ τὸ καρπωθεῖ), **ἀναζητᾶει τοὺς δικούς του τρόπους ὀργάνωσης καὶ ἐνδυνάμωσης τῶν πολιτῶν.**

Ἡ κοινωνία ξεπερνᾶει τὶς περιχαρακωμένες προσλαμβάνουσες τοῦ πολιτικοῦ συστήματος. **Ἀ**ναπτύσσει στρατηγικὲς, προσπαθεῖ νὰ ἀντισταθμίσει τὴν ἀλλοτρίωση ἀπὸ τὴν ξέφρενη σπατάλη. **Θ**υμώνει μὲ τοὺς κερδοσκόπους, τοὺς πάσης φύσεως «μεσάζοντες» ποὺ μετακυλίου τὴν αὐξηση τῶν φόρων ἢ τὶς ἔκτακτες εἰσφορὲς στὸν καταναλωτὴ μὲ τὸν πριονισμένο μισθό, προκειμένου νὰ ἀποφύγουν οἱ ἴδιοι τὸ ὅποιο κόστος ἀπὸ τὴν μείωση τῶν τιμῶν. **Μ**όνο ποὺ καὶ οἱ καλύτερες προθέσεις καὶ ἡ πιὸ ἀποτελεσματικὴ ἐφαρμογὴ τους δὲν ἐπαρκοῦν γιὰ νὰ ἐπιβάλουν μιὰ ἐκτεταμένη δικαιοσύνη. **Θ**ὰ λειτουργοῦν ὡς νησίδες, σωτήριες, ἐλπιδοφόρες (διαρκῶς),

Ἐμεῖς οἱ ταπεινοί, οἱ ἀσήμαντοι, ποὺ δὲν ἔχουμε γραμματικὲς γνώσεις, πλοῦτο ἢ κοινωνικὴ ἐπιφάνεια, ποὺ οἱ ἄλλοι μᾶς προσπερνοῦν ἀδιάφορα, ἄς μὴν ἀφήνουμε νὰ μᾶς κυριεύει ἡ ἥττοπάθεια.

Μὰ τί ἔχω ἐγὼ γιὰ νὰ προσφέρω; Κι ὅμως, ὅλοι ἔχουμε «ποτήριον ψυχροῦ ὕδατος». Ὁ Χριστὸς μᾶς ἔδειξε τὸν τρόπο καὶ τὸν δρόμο.

Ἄν μπορῶ νὰ λύσω οἰκονομικὰ προβλήματα τοῦ Ἀδελφοῦ μου.

Μπορῶ ὅμως νὰ τὸν ἐπισκεφθῶ στὶς φυλακὲς ἢ στὰ νοσοκομεῖα, ὅπου ὑπάρχουν τόσα μοναχικὰ ἄτομα, χωρὶς γνωστούς καὶ φίλους, χωρὶς ἐπισκεπτήριο.

Θὰ ταλαιπωρηθῶ στὶς συγκοινωνίες, μὰ θὰ φθάσω κοντὰ τους:

- μὲ τὸ χαμόγελό μου, μὲ τὰ πλούτη τῆς καρδιάς μου.
- μὲ ἓνα γλυκὸ, ποὺ ἴσως καὶ νὰ τὸ στερήθηκα γιὰ νὰ τὸ προσφέρω σὲ αὐτούς.
- μὲ ἓνα λουλούδι, ἀπὸ τὴν γλάστρα μου.
- μὲ κατανόηση, χωρὶς ἀδιάκριτες ἐρωτήσεις, γιὰ νὰ ἀκούσω μόνο ὅ,τι ἐκεῖνοι θέλουν νὰ μοῦ ἐμπιστευθοῦν.

* * *

Εἶμαι ἐδῶ συνάνθρωπε, κοντὰ σου... **Χ**θὲς βράδυ, μὲ δάκρυα προσευχήθηκα γιὰ σένα... **Γ**ιὰ τὴν υγεία σου, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ὑπομονή σου... **Κ**άποιες φορές, τὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ δὲν προβλέπει ἀποκατάσταση τῆς υγείας σου... **Τ**ότε κι ἐγὼ θὰ Τὸν παρακαλέσω γιὰ τὸ «στῶμεν καλῶς»... **Γ**ιὰ σένα καὶ γιὰ μένα... **Γ**ιὰ νὰ ἀντέξουμε μαζὶ τὴν δοκιμασία.

Ἄγνωστε Ἀδελφέ μου, Φίλε μου, ἐγώ, ὁ ἐλάχιστος, στὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, Σὲ Ἀγαπῶ!...

Ἐπίσκεψη - Προσκύνημα στο εἰδικὸ Κατάστημα Κράτησης Νέων Βόλου (ε')

Σάββατο, 9η Μαρτίου 2013

**«Ἄν δώσεις Ἀγάπη,
θὰ εἰσπράξεις Ἀγάπη»**

Ἡ Ἀνακοίνωση γιὰ τὴν Ἐπίσκεψη-Προσκύνημα
στο Εἰδικὸ Κατάστημα Κράτησης Νέων Βόλου
εἶχε ἀναρτηθῆ ἄρκετὰ νωρίς.

Οἱ ἀφηγήσεις ἀπὸ τὶς προηγούμενες ἀνάλογες
ἐξορμήσεις συνέτειναν στὸ νὰ εἶναι αὐτὴ τὴν φορὰ
ἡ συμμετοχὴ ἰδιαίτερα αὐξημένη, τόσο ὥστε νὰ χρει-
ασθῆ γιὰ πρώτη φορὰ καὶ δευτέρου πούλμαν.

Ἰδιαίτερα παρηγορητικὸ καὶ ἐλπιδοφόρο τὸ μεγάλο πο-
σοστὸ νεολαίας, χωρὶς νὰ λείπουν καὶ οἱ μεγαλύτεροι...

**Ἐπίσης, ἰδιαίτερα ἐνισχυτικὴ καὶ συμβολικὴ ἡ συμ-
μετοχὴ σεβαστῶν καὶ ἀγαπητῶν Ἀντιπροσώπων τῆς
Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης τοῦ Δήμου Φυλῆς:** κ. Κων-
σταντῖνος Σκαμαντζούρας, κ. Παρασκευὴ Λιάκου-
Γκάγκοση, κ. Θεοδώρα Αὐγέρη...

Σάββατο πρωτὶ μὲ ψιλόβροχο. Τὸ χαρούμενο σμᾶρι
τῶν παράδοξων Προσκυνητῶν μαζευτήκαμε, ἐπιβι-
βαστήκαμε, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Θεοφιλέστατο Κυπρι-
ανὸ καὶ ἀφεθήκαμε στὸ Ἔλεος τοῦ Θεοῦ, πού θὰ μᾶς
«κατεδίωκε» μὲ ἓνα πρωτόγνωρο τρόπο, ὀλόκληρη
τὴν ἡμέρα.

Στὸ πρῶτο μέρος τοῦ ταξιδιοῦ μας μέχρι τὸν Βόλο...
ὁ Ποιμένας προετοίμαζε τὰ «προβατάκια» του καὶ τὰ
«ἔβασκε σὲ χλοερούς τόπους», μὲ προσευχὴ καὶ μὲ
«χλόη» χορταστικὴ κατάλληλα κείμενα, τὰ ὁποῖα διάβα-
ζε καὶ ἀνέλυε ἀκούραστα καὶ μὲ «φλογέρα» γλυκό-
ρηχη τὶς ψαλμωδίες τῶν Μοναζουσῶν.

Τὸ ταξίδι συνεχίσθηκε μέσα σὲ ὕμνους καὶ «ὠδὲς

πνευματικὲς» καὶ μετὰ ἀπὸ σύντομη στάση καὶ κά-
ποιες ἀναμενόμενες δυσκολίες, ἐφ' ὅσον «ὄπου
δράσις ἐκεῖ καὶ ἀντίδρασις», φθάσαμε στὸν προορι-
σμὸ μας αἰσίως τὸ μεσημέρι.

• Μαζὶ μὲ τὸν οὐρανὸ πού ξαφνικὰ ἄνοιξε καὶ ἔγινε
ἀνοιξιάτικος, ἄνοιξαν καὶ οἱ βαριές, σιδερένιες πόρτες
τοῦ Καταστήματος καὶ ἓνα χαρούμενο πρόσωπο ἀνέ-
τρεψε τὴν κατάθλιψη πού εἶχε ἀρχίσει νὰ κυριεύει
τοὺς πιὸ ἄπειρους. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Καταστήματος
κ.Βασίλης, ἓνας συμπαθέστατος καὶ εὐγενέστατος
νεαρὸς ἄνδρας μὲ καλωσυνάτο πρόσωπο καὶ «ἄλλο»
τρόπο σκέψης γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν δυστυχι-
σμένων καὶ «ἀνυπεράσπιστων», ὅπως τὰ χαρακτήρι-
σε, παιδιῶν, πού ἔχει ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψή του, μᾶλλον
ὑπὸ τὴν προστασία του. Μᾶς ἐξηγεῖ:

**«Ἄν δώσεις βία, θὰ εἰσπράξεις βία
κι ἂν δώσεις ἀγάπη, θὰ εἰσπράξεις ἀγάπη...
καὶ ἐμεῖς προτιμήσαμε τὸ δευτέρου...»**

Ὅλο τὸ προσωπικὸ παρόν, ἀνεξαρτήτως βάρδιας,
«τιμῆς ἔνεκεν», ὅπως μάθαμε ἀργότερα...

• Ὁ Διευθυντὴς προσκάλεσε φιλόφρονα στὸ γρα-
φεῖο του τὸν Θεοφιλέστατο καὶ τὴν συνοδιά του. Ἀπὸ
τὰ γεμάτα εὐγνωμοσύνη λόγια του καταλάβαμε πόσο
ἐκτιμᾷ τὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μας διὰ μέσου τοῦ Συλ-
λόγου μας «Ἅγιος Φιλᾶρετος»...

Μετὰ ἀπὸ ὀλιγόλεπτη ἀναμονὴ στὸν στενὸ διά-
δρομο ὑποδοχῆς, οἱ πόρτες ξεκλείδωσαν διαδοχικὰ
καὶ ἡ μικρὴ, καταθλιπτικὴ, τετράγωνη αὐλίτσα τοῦ
Καταστήματος, περικυκλωμένη ἀπὸ ἀγκαθωτὸ ἠλεκ-
τροφόρο σύρμα καὶ φρουρούς, ὑποδέχθηκε τὸ μου-
διασμένο σμᾶρι τῶν Προσκυνητῶν.

Οἱ θάλαμοι ἄνοιξαν καὶ τὰ ἐξιλαστήρια θύματα
μιᾶς βαθεῖα ἀμαρτωλῆς καὶ ἀσύγκριτα ἐνοχώτερης
κοινωνίας φάνηκαν καὶ στάθηκαν μὲ συστολὴ καὶ
κάποια ἀπορία ἀπέναντί της, σὲ μιὰ ἄνιση ὀπωσδή-
ποτε ...ἀναμέτρηση. Ἡ ζυγαριὰ τῆς θείας δικαιοσύνης
ἔγερνε σαφῶς ὑπὲρ αὐτῶν...

Μετὰ τὰ λίγα, ἀλλὰ εἰλικρινῆ καὶ ἐγκάρδια λόγια
παρηγοριᾶς καὶ ἀγάπης, πού τοὺς ἀπηύθυνε ὁ Θεο-

φιλέστατος, ένα-ένα τὰ νεαρά ἀνήλικα ἀγόρια (15-21 ἐτῶν), περνοῦσαν γιὰ νὰ πάρουν τὸ πολὺ μικρὸ ὑλικὸ δῶρο καὶ τὴν μεγάλη, πολὺ μεγάλη πνευματικὴ Εὐλογία, ἀπὸ τὰ χέρια του.

Καὶ τότε ὅλοι αἰσθάνθηκαν τὸ «ἄγγιγμα τοῦ Θεοῦ»!...

• **Ὁ Θεοφιλέστατος**, ὅπως συνηθίζει πάντοτε, ἀγκάλιαζε μὲ πατρικὴ στοργὴ καὶ ἔδινε τὸν ἀσπασμὸ τῆς εἰλικρινοῦς Ἀγάπης του σὲ ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ πληγωμένα καὶ πονεμένα «προβατάκια» του. Οἱ διαθέσεις ἄλλαζαν θαυματουργικὰ καὶ τὰ ἀπορημένα, σκληρά, ἀτίθασα, ἀδιάφορα, κάποτε εἰρωνικὰ πρόσωπα χαμογελοῦσαν ἀμέσως εὐτυχισμένα σὰν ἄκακα παιδάκια καὶ δέχονταν μὲ χαρὰ καὶ συχνὰ μὲ συγκίνηση καὶ δάκρυα, ὄχι τόσο τὰ λιγοστὰ εἶδη πρώτης ἀνάγκης, ὅσο αὐτὸ πού κυρίως τοὺς ἔλειπε κάνοντάς τα κυριολεκτικὰ νὰ ἀσφυκτιοῦν: τὴν πατρικὴ στοργὴ καὶ τὴν ἀνιδιοτελεῖ, «μητρικὴ» περισσότερο, Ἀγάπη.

Ἡ συγκίνηση ἢ καλύτερα κατάνυξη πέρασαν σιγὰ-σιγὰ σὲ ὅλους καὶ ἡ διάχυτη πλοῦσια Χάρις τοῦ Θεοῦ πού γέμισε τὸν χῶρο, ἄγγιξε φανερά τις καρδιές καὶ ἔκανε πολλὰ μάτια καὶ καρδιές νὰ βουρκώσουν καὶ νὰ μείνουν ἔτσι ἐπὶ δύο περίπου ὥρες πού διήρκεσε ἡ «μυσταγωγία» αὐτή...

Οἱ Μοναχὲς ἔψελναν ἀδιάκοπα καὶ τὰ Ἀναστάσιμα τροπάρια εἶχαν φέρεи τὴν Πασχαλιὰ πρώϊμα, ἀλλὰ πολὺ πραγματικὰ μέσα σ' αὐτὸν τὸν ἐπίγειο ...Ἄδη· «Ἀναστάσεως ἡμέρα, ...συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει...».

• **Καὶ ξαφνικά**, ἕνας «διάκονος» τῆς μυστικῆς αὐτῆς τελετουργίας, ἕνα ἀπὸ τὰ κρατούμενα θύματα, σήκωσε τὸ χέρι του, σὰν σὲ δέηση καὶ ἀπηύθυνε χαιρετισμὸ καὶ εἰρηνικὴ καὶ γεμάτη ποιητικὴ εὐαισθησία εὐγνωμοσύνη πρὸς τοὺς Προσκυνητές, οἱ ὅποιοι δέχθηκαν ἀπρόσμενα, μέσα σὲ λίγα λόγια τὴν Χάρη ἀπὸ «ὄλο τὸ Εὐαγγέλιο», ὅπως χαρακτηριστικὰ ὁμολόγησε κάποιος ἀπὸ αὐτούς.

Στὸ τέλος μᾶς παρέδωσε, ἐκ μέρους ὄλων, ἕνα θαυμάσιο εἰκονογραφικὸ ἰχνογράφημά του, πού εἶχε ζωγραφίσει στὸν λίγο χρόνο ἀναμονῆς στὰ κελλιὰ πρὶν

μᾶς συναντήσουν στὴν αὐλή! Ἀπεικονίζεται ἡ Ἄμπελος - ὁ Χριστὸς καὶ τὰ σχετικὰ λόγια Του...

• **Ἡ ὥρα** πέρασε σὰν ἀστραπὴ καὶ τὰ παιδιά, πού εἶχαν γίνεи τὰ παιδιά μας καὶ τὰ ἀδελφια μας, μᾶς ἀποχαιρετοῦσαν ἐνῶ ἐπέστρεφαν στοὺς καταθλιπτικούς, στενοὺς θαλάμους τους, στέλνοντάς μας φιλιὰ καὶ εὐχές γιὰ καλὸ ταξίδι καὶ σύντομη ἐπάνοδο...

Ἡ τελευταία δὲ σκηνὴ πού ἐξελίχθηκε κατὰ τὴν δική μας ἀνόρεχτη(!) ἀναχώρηση ἀπὸ τὴν μικρὴ παραδεισένια πιὰ αὐλή, ἦταν τὸ ζενηθ τῆς ὄλης ἐκπληκτικῆς αὐτῆς ἐμπειρίας.

Τὰ παιδιά εἶχαν πιάσει στριμωγμένα τὰ καγκελόφρακτα παράθυρα καὶ μὲ τὰ χέρια ἔξω νὰ χαιρετοῦν, ὅλα μαζί φώναζαν, μὲ σπαστὰ ἑλληνικά, ἀλλὰ καὶ καθένα στὴν γλῶσσα του (22 συνολικὰ ἐθνότητες!..): «Εὐχαριστοῦμε!... καλὸ ταξίδι!... νὰ ξανάρθετε!... καλὴ ἀντάμωση!... μὴ μᾶς ξεχνάτε!... καλὸ δρόμο!...»...

* * *

Σὲ ὅσους ἀξιώθηκαν νὰ ἀποδεχθοῦν τὴν κλήση καὶ νὰ προσφέρουν λίγο ἀπὸ τὸν χρόνο τῆς ζωῆς τους στὴν Ἀγάπη, ἀντιπροσφέρθηκαν κατὰ τὸ ταξίδι τοῦ γυρισμοῦ ἀπὸ τὸν Θεοφιλέστατο Διαμάντια ἀπὸ τὸ ὄρυχειο τῆς Ἀγάπης!...

• **Τέλος**, οἱ κουρασμένοι σωματικὰ, ἀλλὰ ἀνανεωμένοι καὶ πλουτισμένοι πνευματικὰ Προσκυνητές ἔφθασαν κατὰ τις 9 μ.μ., μόλις τέλειωσαν τὸν ἐν πορεία Ἑσπερινὸ (Ἀναστάσεως - Μελλούσης Κρίσεως), στὴν βάση τους, τὸ Μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Κυπριανοῦ, καὶ ἀφοῦ ἀντάλλαξαν τὸν ἀσπασμὸ τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης, χωρίστηκαν μὲν σωματικὰ, συνδεμένοι ὅμως βαθύτερα καὶ ἰσχυρότερα πνευματικὰ, μὲ τὸν σύνδεσμο τῆς τελειότητος: τὴν ἐν Χριστῷ Ἀγάπη...

25.2.2013 ἐκ. ἡμ.

+ Μ.Γ.Α.

Πρέπει να είμαστε ένα Έθνος με λαμπρό παρελθόν, ισάξιο παρόν και ακόμη πιο άντάξιο μας μέλλον

Ἡ Πνευματικὴ Κληρονομιά τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων

Ο Ἀρχαῖος Ἑλληνικὸς Πολιτισμὸς ἀναπτύχθηκε στὴν κυρίως Ἑλλάδα (Ἑλλαδικὸς χῶρος), στὰ νησιά τοῦ Αἰγαίου, στὴν Σικελία (Μεγάλη Ἑλλάδα) καὶ στὰ παράλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας (Ἰωνία).

Οἱ Ἕλληνες δέχτηκαν ἐπιρροὲς ἀπὸ ἄλλους λαοὺς τῆς Μεσογείου (Αἰγύπτιους, Φοῖνικες, Καρχηδόνιους) καὶ ἀπὸ λαοὺς τῆς Μεσοποταμίας (Βαβυλώνιους, Χαλδαίους, Ἀσσύριους κ.λπ.). Στοιχεῖα αὐτῶν τῶν πολιτισμῶν συγχωνεύθηκαν μὲ τὴν ἑλληνικὴ ἀντίληψη περὶ ἀνθρώπου καὶ φύσης, γιὰ νὰ γεννηθεῖ ἕνας νέος, λαμπρὸς πολιτισμὸς, ποὺ θεωρεῖται κλασικὸς. Ὁ Ἀρχαῖος Ἑλληνικὸς Πολιτισμὸς.

* * *

Πρῶτο μεγάλο ἔργο τοῦ Ἑλληνικοῦ Πνευματικοῦ Πολιτισμοῦ μποροῦν νὰ θεωρηθοῦν τὰ Ὀμηρικὰ Ἔπη. Ἡ Ἰλιάδα καὶ ἡ Ὀδύσεια συνεχίζουν νὰ ἐκδίδονται σ' ὅλο τὸν πολιτισμένο κόσμο, τὴν στιγμὴ ποὺ ποιητὲς τοῦ 19ου αἰῶνα ἔχουν κιόλας λησμονηθεῖ.

Ἡ ἑλληνικὴ ποίηση παράγει διαρκῶς ἀριστουργήματα, ὡς τοὺς ἑλληνιστικὸς χρόνους. Ἀλκαῖος, Σαπφώ, Πίνδαρος εἶναι τὰ ὀνόματα ποὺ ξεχωρίζουν.

Ἡ ἑλληνικὴ φιλοσοφία ἀρχίζει μὲ τοὺς προσωκρατικὸς (Παρμενίδης, Ἡράκλειτος, Θαλῆς κ.λπ.), οἱ ὁποῖοι, γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ἱστορία τῆς Ἀνθρωπότητας, προσπαθοῦν νὰ ἐρμηνεύσουν τὴν Φύση. Οἱ Ἕλληνες εἶναι ὁ πρῶτος λαὸς ποὺ ἀπέσπασε τὴν ἐρμηνεῖα τῆς Φύσης ἀπὸ τὴν μαγεία, τὴν δεισιδαιμονία καὶ τὸν παγανισμό, γιὰ νὰ τὴν στηρίξουν στὴ Λογικὴ.

Ἡ ἑλληνικὴ φιλοσοφία φτάνει στὴν κορύφωσή της μὲ τὸν Σωκράτη, τὸν Πλάτωνα καὶ τὸν Ἀριστοτέλη.

Ο Σωκράτης δημιουργεῖ μία νέα ἀντίληψη περὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν στόχων του στὴν ζωὴ. Ἡ φιλοσοφία του εἶναι διαλεκτικὴ καὶ ἠθικὴ. Ἐνδιαφέρεται νὰ κατανοήσῃ τὸν ἄνθρωπο καὶ νὰ τοῦ καλλιεργήσῃ τὴν ἀρετὴ. Ἡ ἐρμηνεῖα τῆς Φύσης ἢ τοῦ Κόσμου περνάει, γιὰ τὸν Σωκράτη, σὲ δευτέρη μοῖρα. Τὴν σκέψη τοῦ Σωκράτους τὴν γνωρίζουμε ἀπὸ τὰ κείμενα τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Ξενοφώντος, γιὰτὶ ὁ ἴδιος δὲν ἔγραψε τίποτα. Συνεπῶς, αὐτὰ ποὺ ἀποδίδουμε στὸν Σωκράτη τὰ ἀπομονώνουμε (ἢ τὰ συμπεραίνουμε) ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ Πλάτωνος.

Ο Πλάτων, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ τιτάνιο ἔργο νὰ καταγράψῃ τὸν σωκρατικὸ στοχασμὸ, θεωρεῖται ὅτι δημιούργησε μία ἄλλη ἀντίληψη περὶ Κόσμου. Στὰ ἔργα του «Τίμαιος» καὶ «Πολιτεία» ἐκθέτει τὶς βασικὲς ἀρχὲς τῆς δικῆς του φιλοσοφίας, ἡ ὁποία θὰ ἐπηρεάσῃ ἄμεσα τὴν εὐρωπαϊκὴ σκέψη στὶς ἀρχὲς τοῦ Μεσαίωonos (Νεοπλατωνισμὸς).

Ο Ἀριστοτέλης ἔχει ἀφήσει κληρονομιά στὴν Ἀνθρωπότητα ἕναν τεράστιο ὄγκο γραπτῶν. Μερικὰ ἀπὸ τὰ κείμενά του, ὅπως ἡ «Ποιητικὴ», τὰ «Μετὰ τὰ Φυσικά», τὰ «Ἠθικὰ Νικομάχεια» κ.λπ., θεωροῦνται μοναδικὰ στὸ εἶδος τους, ἀκόμα καὶ σήμερα. Ἡ σκέψη τοῦ Ἀριστοτέλους δημιουργεῖ τὰ θεμέλια γιὰ τὶς Ἐπιστῆμες πού, σήμερα, ὀνομάζουμε Λογικὴ, Αἰσθητικὴ, Θεατρολογία, Φυσικὴ, Μεταφυσικὴ, Ὀντολογία κ.λπ.

Ἡ ἐπιρροὴ τῆς ἑλληνικῆς φιλοσοφίας στὸν σύγχρονο εὐρωπαϊκὸ στοχασμὸ εἶναι τεράστια. Στὴν πραγματικότητα, ἀπὸ τὴν Ἀναγέννηση (14ος αἰῶνας) καὶ ὡς τὶς ἡμέρες μας, ὁ εὐρωπαϊκὸς στοχασμὸς κινεῖται στὰ χνάρια τῆς ἑλληνικῆς φιλοσοφίας. Οἱ κορυφὲς τῆς νεότερης Φιλοσοφίας (Κάντ, Χέγκελ, Νίτσε, Κίρκεγκορ, Χάιντεγκερ, Σάρτρ, Καμύ), εἶναι ἄμεσα ἐπηρεασμένοι ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες στοχαστὲς καὶ τοὺς μνημονεύουν στὰ ἔργα τους.

Ἡ Ἐπιστῆμη μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ δῶρο τῶν Ἑλλήνων στὴν Ἀνθρωπότητα. Ἄν ἡ Φιλοσοφία καὶ ἡ Τέχνη ἔχουν νὰ παρουσιάσουν σημαντικὰ δείγματα καὶ ἀπὸ ἄλλους λαοὺς τῆς Ἀρχαιότητος, ἡ Ἐπιστῆμη δὲν ὑπῆρχε πρὶν τοὺς Ἕλληνες. Οἱ προσωκρατικοὶ καὶ οἱ πυθαγόρειοι ἦταν οἱ πρῶτοι ποὺ προσπάθησαν νὰ ἐρμηνεύσουν, μὲ ὄπλο τὴν λογικὴ ἀνάλυση, κάθε πεδίο τοῦ ἐπιστητοῦ. Κορυφαῖοι τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Ἐπιστῆμης εἶναι ὁ Εὐκλείδης καὶ ὁ Ἀρχιμήδης. Στὸν Εὐκλείδη χρωστᾶμε τὸ μνημειῶδες ἔργο «Στοιχεῖα», ὅπου, γιὰ πρώτη φορὰ, θεμελιώνεται ἀξιοματικὰ μιὰ Μαθηματικὴ Θεωρία.

Ἡ Ἑλληνικὴ Τέχνη, κυρίως ἡ Ἀρχιτεκτονικὴ, ἡ Γλυπτικὴ καὶ ἡ Ἀγγειογραφία, θεωρεῖται πλέον κλασικὴ. Ὅσα ἔργα τέχνης διασώθηκαν ἀπὸ τὴν Ἀρχαιότητα, προσφέρουν ἀκόμα ὑψίστη αἰσθητικὴ ἀπόλαυση καὶ προσελκύουν ἀνθρώπους, τοῦ πνεύματος καὶ ἀπλοῦς, ποὺ συρρέουν στοὺς ἀρχαιολογικοὺς χώρους καὶ στὰ Μουσεῖα μας, γιὰ νὰ ἀπολαύσουν τὴν ἄφθαστη ὁμορφιὰ καὶ νὰ κατανοήσουν τὴν δύναμη καὶ τὴν ἀλήθεια τῆς Ἑλληνικῆς Τέχνης.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Ποίηση, τὴ Φιλοσοφία, τὴν Ἐπιστῆμη καὶ τὴν Τέχνη, ἡ Ἀνθρωπότητα χρωστáει στοὺς Ἕλληνες καὶ ἓνα ἄλλο, μοναδικό, δημιουργημά τους. Ἴσως τὸ κατεξοχὴν ἑλληνικὸ δημιούργημα, ποὺ χαρακτηρίζει τὰ χρόνια τῆς μεγάλης ἀκμῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ. Πρόκειται γιὰ τὸ Θέατρο. Τὸ Θέατρο ἦταν ἄγνωστο στοὺς λαοὺς τῆς Μεσογείου καὶ τῆς Μεσοποταμίας, μὲ τοὺς ὁποίους ἤρθανε σὲ ἐπαφὴ οἱ Ἕλληνες. Ἀποτελεῖ δημιούργημα τῆς κλασικῆς ἐποχῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ. Τὰ ἔργα τῶν μεγάλων τραγικῶν, τοῦ Αἰσχύλου, τοῦ Σοφοκλέους καὶ τοῦ Εὐριπίδου, ἀλλὰ καὶ οἱ σατυρικὲς κωμωδίαι τοῦ Ἀριστοφάνους, παίζονται σήμερα σὲ ὅλες τὶς χῶρες τοῦ κόσμου. Ἄν ἐξαιρέσουμε τὸ Ἐλισαβετιανὸ θέατρο (Σαίκσπηρ, Μάρλοου, Τζόνσον), δὲν ὑπάρχει ἔργο ποὺ δὲν ἀνήκει στὴν νεότερη ἐποχὴ καὶ νὰ παίζεται σήμερα. Οἱ τραγωδίαι γράφτηκαν πρὶν 2.500 χρόνια καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ συγκινοῦν τοὺς ἀνθρώπους.

Ἡ Ἀρχαία Πνευματικὴ Κληρονομιά τῶν προγόνων μας εἶναι ἀνυπολόγιστης ἀξίας. Ἡ εὐρωπαϊκὴ Τέχνη, Ἐπιστῆμη καὶ Φιλοσοφία, ἡ εὐρωπαϊκὴ Ποίηση καὶ τὸ Θέατρο, εἶναι ἄμεσα ἐπηρεασμένα ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες. Τὰ μνημεῖα μας προσελκύουν ἀνθρώπους ἀπ' ὅλο τὸν κόσμον, οἱ ποιητὲς μας διαβάζονται σ' ὅλον τὸν κόσμον, οἱ τραγωδίαι μας παίζονται ὅπου ὑπάρχουν θέατρα. Ἡ κληρονομιά αὐτὴ εἶναι τιμὴ γιὰ μᾶς, τοὺς σύγχρονους Ἕλληνες, ἀλλὰ δημιουργεῖ καὶ βαριεὲς ὑποχρεώσεις.

* * *

Σὲ πολλὰς τραγικὲς περιόδους τῆς ἱστορίας μας (Ρωμαϊκὴ κατάκτηση, βαρβαρικὲς εἰσβολές, Φραγκοκρατία, Τουρκοκρατία), ἡ Κληρονομιά τῶν ἀρχαίων προγόνων μας διατήρησε τὴν ἐθνικὴ μας ταυτότητα καὶ ἐνέπνευσε τοὺς ἀγῶνες γιὰ τὴν ἐλευθερία. Χρωστáμε σ' αὐτὴν τὴν Κληρονομιά τὴν ὑπαρξή μας ὡς Ἔθνος καὶ τὸ σεβασμὸ τῶν ἄλλων λαῶν γιὰ τὴν χώρα μας. Δὲν ἀρκεῖ, ὁμως, νὰ ζοῦμε ἐπαναπαυόμενοι κάτω ἀπὸ τὴν σκιά ὄλων τῶν Μεγάλων τοῦ Ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ Πνεύματος. Ἡ βαρύτερη ὑποχρέωση τῶν σύγχρονων Ἑλλήνων, ὄλων ἐμᾶς, ποὺ ἀπορρέει ἀπὸ τὴν Πνευματικὴ τους Κληρονομιά, εἶναι ὅτι, ἔχοντας ἀφομοιώσει τὶς μεγάλες διαχρονικὲς ἠθικὲς ἀξίες, ὀφείλουμε νὰ προχωρήσουμε παραπέρα, στὸ δρόμο τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Μὲ ὅπλα τὴν ἐθνικὴ μας ταυτότητα, τὴν κλασικὴ μας παιδεία καὶ τὴν σύγχρονη γνῶση, ὀφείλουμε νὰ κατακτήσουμε τὴν θέση ποὺ μᾶς ἀξίζει στὴν κοινωνία τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος. Μόνον ἔτσι δὲ θὰ εἴμαστε ἓνα Ἔθνος μὲ λαμπρὸ παρελθόν, ἀλλὰ ἓνα Ἔθνος μὲ λαμπρὸ παρελθόν, ισάξιο παρὸν καὶ ἀκόμη πιὸ ἀντάξιό μας μέλλον.

Ἡ Ἀξιοπρέπεια τῆς Γυναίκας

...Πραγματικότητα; ...Μῦθος; ...Ἀνολοκλήρωτο Ὅραμα;...

Στὸ ἐπίκεντρο τῆς Ε.Ε. ἡ βία κατὰ τῶν γυναικῶν

Μύρνας Νικολαΐδου

Τὸ ὄνομά της εἶναι Μαλάλα Γιουσούφζαΐ. Εἶναι 14 ἐτῶν. Ἡ καταγωγή της εἶναι ἀπὸ τὸ Πακιστάν. Τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 2012 ἡ Μαλάλα πυροβολήθηκε καὶ τραυματίστηκε σοβαρὰ ἀπὸ τοὺς Ταλιμπάν.

Ἡ 14χρονη μαθήτρια ἔκανε ἓνα «τραγικὸ λάθος». Τόλμησε νὰ ὑπερασπισθῆ τὸ *δικαίωμα τῶν κοριτσιῶν στὴν ἐκπαίδευση*. Αὐτὸ παραλίγο νὰ τῆς κοστίσει καὶ τὴν ζωή.

Ἡ Μαλάλα δὲν εἶναι ἡ μόνη Πακιστανὴ ποὺ ὑπέστη σωματικὴ καὶ ψυχολογικὴ βία. Δὲν εἶναι ἡ μόνη, ἀλλὰ τουλάχιστον πλέον δὲν αἰσθάνεται μόνη. Φέτος εἶναι ὑποψήφια γιὰ Νόμπελ Εἰρήνης. Ὁ συμβολισμὸς εἶναι κάτι παραπάνω ἀπὸ ἐμφανής. **Ἡ 14χρονη μαθήτρια ἐνσαρκώνει τὶς τραγικὲς ἱστορίες ἑκατομμυρίων γυναικῶν στὸν ἀραβικὸ κόσμον, τὴν Μέση Ἀνατολή καὶ τὴν Ἀφρική.** Γυναῖκες ποὺ βιώνουν ὅλες τὶς μορφὲς βίας καὶ ὅλων τῶν εἰδῶν τὶς διακρίσεις. Δὲν ἔχουν λόγο. Δὲν ἔχουν ἐλευθερία κινήσεων. Δὲν ἔχουν πρόσβαση στὴν ἐκπαίδευση. Μὲ πολὺ ἀπλὰ λόγια: Ἡ ζωὴ τους εἶναι στὰ χέρια ἄλλων. Καὶ ὑπάρχουν καὶ πιὸ ἀκραῖα παραδείγματα. Γυναῖκες πέφτουν θύματα ξυλοδαρμοῦ. Οἱ μισὲς ἐξ αὐτῶν τὸν δικαιολογοῦν. Γυναῖκες πεθαίνουν κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ τοκετοῦ. Καταδικάζονται σὲ θάνατο διὰ λιθοβολισμοῦ. Ἡ τραγικὴ λίστα πραγματικὰ δὲν ἔχει τελειωμό.

Πολλὲς ζοῦν τὴν ἀπόλυτη βαρβαρότητα ἀπὸ τὰ πρῶτα κιόλας χρόνια τῆς ζωῆς τους. Μικρὰ κορίτσια σὲ ὅλο τὸν κόσμον ὑποβάλλονται ἀνυπεράσπιστα στὸ ἀποτρόπαιο ἔθιμο τοῦ ἀκρωτηριασμοῦ τῶν γεννητικῶν τους ὀργάνων. Τὰ στοιχεῖα εἶναι συνταρακτικά. Σύμφωνα μὲ τὸν Παγκόσμιον Ὄργανισμὸ Ὑγείας, περισσότερα ἀπὸ 140 ἑκατομμύρια κορίτσια καὶ γυναῖκες σὲ ὅλο τὸν κόσμον ἔχουν ὑποστῆ κλειτοριδεκτομή. Οἱ περισσότερες ὅσο ἦταν ἀκόμα ἀνήλικες. Σχεδὸν 6.000 κορίτσια πέφτουν θύματα αὐτῆς τῆς πρακτικῆς κάθε ἡμέρα.

Τὰ «πρωτεία» κατέχει ἡ Ἀφρική. Ἡ Εὐρώπη ὁμως δὲν ἀποτελεῖ ἐξαιρέση. Πρόσφατὴ *Ἐκθεση* ἀποκαλύπτει ὅτι ὑπάρχουν ἢ ἐνδέχεται νὰ ὑπάρξουν, θύματα σὲ 13 τουλάχιστον χώρες τῆς Ε.Ε.: Αὐστρία, Βέλγιο, Γαλλία, Γερμανία, Δανία, Ἡνωμένο Βασίλειον, Ἰρλανδία, Ἰσπανία, Ἰταλία, Κάτω Χώρες, Πορτογαλία, Σουηδία καὶ Φινλανδία. Τὰ ἀνησυχητικὰ αὐτὰ στοιχεῖα

ἔχουν προβληματίσει τὴν Ε.Ε. • Τὸ ζήτημα τῆς βίας κατὰ τῶν γυναικῶν βρέθηκε στὸ ἐπίκεντρο πρόσφατης ἐκδηλώσεως ποὺ διοργάνωσε τὸ Γραφεῖο τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου στὴν Ἑλλάδα. Ἡ ἐκπρόσωπος Τύπου τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς στὴν Ἑλλάδα κ. Χριστίνα Καραϊτίδου ἀναφέρθηκε στὴν πρωτοβουλία τῆς Κομισσιὸν γιὰ τὴν ἔναρξη δημόσιας διαβουλεύσεως γιὰ τρόπους ἀποτροπῆς τοῦ ἐξαναγκασμοῦ κοριτσιῶν καὶ γυναικῶν σὲ κλειτοριδεκτομή. • Ἐπίσης, τὸ Γραφεῖο τοῦ Εὐρωκοινοβουλίου στὴν Κύπρο παρουσίασε τὸ ἠλεκτρονικὸ ἐκπαιδευτικὸ ἐργαλεῖο «United to END Female Genital Mutilation» σχετικὰ μὲ τὸν Ἀκρωτηριασμὸ τῶν Γυναικείων Γεννητικῶν Ὀργάνων (Α.Γ.Γ.Ο.) στὴν Εὐρώπη. Τὸ ἐργαλεῖο αὐτὸ προσφέρει δωρεὰν πρόσβαση σὲ πληροφορίες καὶ πρακτικὲς συμβουλὲς σὲ σχέση μὲ τὸν «Α.Γ.Γ.Ο.», ἐνῶ σκοπὸς του εἶναι νὰ συνδράμη στὸ ἔργο τῶν ἐπαγγελματιῶν ποὺ παρέχουν ὑπηρεσίες ὑγείας καὶ ἀσύλου στὴν Εὐρώπη. • Ἐπὶ πλέον, τὸ Εὐρωκοινοβούλιο ἐνέκρινε στὴν Ὀλομέλεια τοῦ Μαρτίου, Ψήφισμα γιὰ τὴν Προστασία τῶν Δικαιωμάτων τῶν Γυναικῶν στὴν Βόρειο Ἀφρική. • Πρόκειται ὁμολογουμένως γιὰ θετικὲς πρωτοβουλίες ἐκ μέρους τῆς Ε.Ε., ποὺ συμβάλλουν στὴν ἐνημέρωση καὶ τὴν ἀφύπνιση τῶν πολιτῶν. Ὡστόσο τὰ κρίσιμα ἐρωτήματα παραμένουν: *Πότε θὰ μπῆ τέλος σὲ αὐτὲς τὶς ἀπάνθρωπες πρακτικὲς; Πότε οἱ νεαρὲς κοπέλες θὰ εἶναι πραγματικὰ ἐλεύθερες;*

Πέντε μῆνες μετὰ τὴν ἀπόπειρα κατὰ τῆς Μαλάλα, τὰ δύο κορίτσια ποὺ τραυματίστηκαν κατὰ τὴν ἴδια ἐπίθεση ἀγωνίζονται γιὰ νὰ ἀποκτήσουν μιὰ φυσιολογικὴ ζωή. Τὸ ἓνα ἐξ αὐτῶν, ἡ 16χρονη Καϊνὰτ Ριάζ ἐξέφρασε τὸ παράπονό της στὴν Wall Street Journal. Δὲν μπορεῖ πλέον νὰ κινηθῆ ἐλεύθερα. Ἐξω ἀπὸ τὸ σπίτι της ὑπάρχουν ἀστυνομικοί. Οἱ γείτονές της φοβοῦνται γιὰ τυχὸν ἀντίποινα τῶν Ταλιμπάν, τὴν πιέζουν νὰ μετακομίσει. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὸ ἄλλο ἄτυχο κορίτσι, τὴν 14χρονη Σάζια Ραμζάν. Καὶ αὐτὴ νιώθει παγιδευμένη. Ἀστυνομικοὶ τὴν συνοδεύουν σὲ κάθε της ἐξοδὸ ἀπὸ τὸ σπίτι.

Σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν Μαλάλα, ἡ Καϊνὰτ καὶ ἡ Σάζια αἰσθάνονται μόνες. Σχεδὸν ἀνυπεράσπιστες ἀπέναντι στὴν θηριωδία τῶν Ταλιμπάν. Οὔτε ὑποψήφιος γιὰ Νόμπελ εἶναι. Οὔτε ἔχουν τὰ μέσα νὰ ἀπελευθερωθοῦν ἀπὸ τὴν «ὀμηρεία» αὐτή. Ὡστόσο, ἐξακολουθοῦν νὰ ἔχουν ὄνειρα. Ἡ Καϊνὰτ θέλει νὰ γίνῃ γιατρός. Καὶ ὁ πατέρας της ἔχει ὑποσχεθῆ ὅτι θὰ τὴν στηρίξει. Πιστεύει ὅτι ἡ Μαλάλα θὰ ἐπιστρέψῃ κάποια στιγμή στὸ Πακιστάν. Ἡ Σάζια ἀντιθέτως εἶναι πιὸ ἐπιφυλακτικὴ. Θεωρεῖ, ὁμως, ὅτι ἡ Μαλάλα δὲν θὰ τὶς ξεχάσῃ. Ἡ Μαλάλα μπορεῖ. Ἐμεῖς;

Τραγικό τέλος για την Μεξικανή Δήμαρχο Είχε κηρύξει τὸν πόλεμο στὰ καρτέλ τῶν ναρκωτικῶν

Κήρυξε τὸν πόλεμο στὰ καρτέλ τῶν ναρκωτικῶν καὶ βρῆκε τραγικό θάνατο.

Πρόκειται γιὰ τὴν 36χρονη Μαρία Γκοροσιέτα, ἡ ὁποία ὑπῆρξε Δήμαρχος τῆς πόλης Τικισέο. • Τὸ ἄψυχο σῶμα τῆς βρέθηκε χτυπημένο καὶ καμένο σὲ

ἐρημικό δρόμο τῆς πρωτεύουσας.

Ἡ 36χρονη Δήμαρχος • δὲν ἐγκατέλειψε τὰ καθήκοντά τῆς οὔτε μετὰ τὶς δύο ἀπόπειρες δολοφονίας ἐναντίον τῆς τὸ 2011.

Μάλιστα, μετὰ τὴν δευτέρη ἀπόπειρα καὶ τὴν ὥρα πού ἔπαιρνε ἐξιπύριο, βρῆκε τὸ θάρρος νὰ φωτογραφηθεῖ ἐπιδεικνύοντας τὶς οὐλές τῆς. Ἔλεγε τότε ἀπευθυνόμενη στοὺς συμπολίτες τῆς:

• «Κάθε μέρα παλεύω νὰ σθῆσω τὶς μνήμες τῶν τραγικῶν στιγμῶν πού ἔζησα. Δὲν μπορῶ νὰ τὰ παρατήσω ὅμως. Ἔχω τρία παιδιά, στὰ ὁποῖα πρέπει νὰ δώσω τὸ σωστὸ παράδειγμα».

* * *

Ἄ Ο Η Ε καταγγέλλει τὶς δολοφονίες γυναικῶν

Γενεύη. Ἡ Ὑπατη Ἀρμοστής τοῦ Ο Η Ε γιὰ τὰ Ἀνθρώπινα Δικαιώματα Ναβί Πιλάι κατήγγειλε τὸν Μάρτιο τοῦ 2010 τὶς • περίπου 5.000 δολοφονίες γυναικῶν πού γίνονται «στὸ ὄνομα τῆς οἰκογενειακῆς τιμῆς».

• «Στὸ ὄνομα τῆς προστασίας τῆς οἰκογενειακῆς “τιμῆς” γυναῖκες καὶ κορίτσια σκοτώνονται ἀπὸ σφαίρες, λιθοβολοῦνται, καίγονται, θάβονται ζωντανές, στραγγαλίζονται, πνίγονται καὶ μαχαιρώνονται μέχρι θανάτου μὲ τρομακτικό ρυθμό», δήλωσε ἡ Πιλάι μὲ ἀφορμὴ τὴν Παγκόσμια Ἡμέρα τῆς Γυναίκας στὶς 8 Μαρτίου.

Τόνισε δέ, ὅτι «τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ 5.000 ἐγκλή-

ματα τιμῆς πού γίνονται κάθε χρόνο στὸν κόσμο δὲν ἔρχονται στὴν δημοσιότητα, ὅπως καὶ τὰ ἀμέτρητα περιστατικά βίας κατὰ γυναικῶν καὶ κοριτσιῶν ἀπὸ τοὺς συζύγους τους, τοὺς πατεράδες, τὰ παιδιά, τοὺς θεῖους ἢ ἄλλους ἄνδρες καὶ κάποιες φορὲς καὶ ἀπὸ ἄλλες γυναῖκες, μέλη τῆς οἰκογένειάς τους».

Οἱ πιὸ συχνοὶ λόγοι γιὰ τὴν διάπραξη τῶν εἰδεχθῶν αὐτῶν ἐγκλημάτων εἶναι ἡ παραβίασις τῶν οἰκογενειακῶν ἢ κοινωνικῶν κανόνων σὲ θέματα σεξουαλικῆς συμπεριφορᾶς, ἡ ἄρνησις τῶν ἀναγκαστικῶν γάμων, τὸ αἶτημα τῶν γυναικῶν γιὰ διαζύγιο ἢ γιὰ κληρονομιά.

Ἡ Πιλάι κατήγγειλε, ὅτι ἡ νομοθεσία κάποιων χωρῶν, προστατεύει ὅσους διαπράττουν αὐτὰ τὰ ἐγκλήματα, ἐνῶ ὑπάρχουν περιπτώσεις πού φέρονται στοὺς ἐγκληματίες «ἀκόμη καὶ μὲ θαυμασμό». **Καὶ** κατέληξε ὅτι σύμφωνα μὲ ἐκτιμήσεις • **μία γυναῖκα** στὶς **τρεις** σὲ **ὅλο τὸν κόσμο** ἔχει **κακοποιηθῆ**.

* * *

Π.Ο.Υ.: Διαστάσεις ἐπιδημίας λαμβάνει ἡ βία κατὰ τῶν γυναικῶν

Λονδίνο. Πάνω ἀπὸ **μία** στὶς **τρεις** γυναῖκες **παγκοσμίως** (35,6%) **ὕφιστανται** **σωματικὴ ἢ σεξουαλικὴ κακοποίηση** **κατὰ τὴν διάρκειά** **τῆς ζωῆς τους,** ἀποκάλυψε χθὲς ὁ Παγκόσμιος Ὄργανισμός Ὑγείας (Π.Ο.Υ.).

Σύμφωνα μὲ Ἐκθεση, • **τὸ 30%** τῶν **γυναικῶν** **πέφτουν θύματα βίας** ἀπὸ **τοὺς συντρόφους τους,** ἐνῶ **τὸ 38%** **δολοφονήθηκαν** ἀπὸ **αὐτούς.**

«Τὰ συμπεράσματα στέλνουν ἓνα δυνατὸ μήνυμα ὅτι • **ἡ βία κατὰ τῶν γυναικῶν ἀποτελεῖ ἓνα παγκόσμιο πρόβλημα μὲ διαστάσεις ἐπιδημίας,** δήλωσε ἡ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Π.Ο.Υ. Μάργκαρετ Τσάν. «Τὸ παγκόσμιο σύστημα ὑγείας πρέπει νὰ κἀνη περισσότερα γιὰ τὶς γυναῖκες πού πέφτουν θύματα βίας», προσέθεσε.

Σημειώνεται, ὅτι • **τὰ μεγαλύτερα ἐπίπεδα βίας καταγράφονται** **στὴν Ἀφρική,** ὅπου **σχεδὸν ὁ μισὸς** **γυναίκεος πληθυσμὸς (45,6%) ὕφίσταται βία.** • **Στὴν Εὐρώπη,** **τὸ ποσοστὸ αὐτὸ φθάνει** **στὸ 27,2%.**

Οἱ γυναῖκες πού πέφτουν θύματα βίας ἀπὸ ἄτομα, μὲ τὰ ὁποῖα δὲν διατηροῦν ἐρωτικὴ σχέση, εἶναι κατὰ 2,6 φορὲς **πιὸ πιθανὸ** νὰ ἐμφανίσουν **συμπτώματα καταθλίψεως καὶ ἀγχους,** σὲ σχέση μὲ τὶς γυναῖκες πού δὲν ἔχουν πέσει θύματα βίας.

Τὴν ἴδια ὥρα, σὲ ὅσες ὕφιστανται βία ἀπὸ τοὺς συντρόφους τους, διπλασιάζεται ἡ πιθανότης νὰ ἐμφανίσουν παρόμοια προβλήματα. Παράλληλα, ὁ «φόβος

του στιγματισμού» εμποδίζει πολλές γυναίκες να καταγγείλουν ότι έπεσαν θύματα κακοποιήσεως.

* * *

Ἡ ἐτήσια Ἐκθεση τοῦ Σταίητ Ντηπάρτμεντ γιὰ τὴν ἐμπορία ἀνθρώπων στὴν Ἑλλάδα

Ἡ Ἑλλάδα ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι χώρα διελύσεως καὶ προορισμοῦ ἐμπορίας ἀνθρώπων (Trafficking), ἀναφέρει ἡ ἐτήσια Ἐκθεση τοῦ Σταίητ Ντηπάρτμεντ.

Ἡ χώρα μας, σύμφωνα με τὴν Ἐκθεση, παραμένει στὴν ἴδια κατηγορία ἀξιολογήσεως (Tier 2) γιὰ τὸ ἐν λόγῳ θέμα, υπογραμμίζοντας ὅτι ἡ Ἑλλάδα ἀποτελεῖ περιορισμένη πηγὴ σεξουαλικῆς ἐκμεταλέυσεως γυκαϊκῶν καὶ παιδιῶν, καθὼς καὶ προωθήσεως τῆς παιδικῆς ἐργασίας.

Ὅπως ἐπισημαίνεται, στὴν Ἑλλάδα εἶναι θύματα τῆς σωματεμπορίας γυναῖκες ἀπὸ τὴν Ἀλβανία, τὴν Λευκορωσία, τὴν Βουλγαρία, τὴν Λεττονία, τὴν Λιθουανία, τὴν Μολδαβία, τὴν Ρωσία, τὴν Ρουμανία, τὴν Οὐκρανία, τὴν Γεωργία, τὴν Νιγηρία, καὶ ὠρισμένες χώρες τῆς Ἀσίας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ θύματα τῆς καταναγκαστικῆς ἐργασίας πὸ ἐντοπίζονται στὴν Ἑλλάδα, κυρί-

ως παιδιὰ καὶ ἄνδρες, εἶναι ἀπὸ τὴν Ἀλβανία, τὸ Μπανγκλαντές, τὴν Βουλγαρία, τὴν Ἰνδία, τὴν Μολδαβία, τὸ Πακιστάν, τὴν Ρουμανία, καὶ ὄλο καὶ περισσότερο ἀγόρια, ἀπὸ τὸ Ἀφγανιστάν. **Τὰ** θύματα ὑπόκεινται στὴν δουλεία κυρίως στοὺς τομεῖς τῆς γεωργίας καὶ τῶν κατασκευῶν.

Σύμφωνα πάντα με τὴν Ἐκθεση, τὴν ὁποία παρουσίασε ὁ Ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν τῶν Η.Π.Α. κ.Τζὼν Κέρρυ, • **ἐκατοντάδες** παιδιὰ, κυρίως Ἀθιγγάνων ἀπὸ τὴν Ἀλβανία καὶ τὴν Ρουμανία, ὑποβάλλονται σὲ **καταναγκαστικὴ ἐργασία** στὴν Ἑλλάδα καὶ πωλοῦν διάφορα ἀγαθὰ στὸν δρόμο, ζητιανεύοντας ἢ διαπράττοντας μικροκλοπές. • **Ἐπίσης, γυναῖκες** ἀπὸ τὴν Νιγηρία πὸ μεταφέρονται στὴν Ἑλλάδα μέσῳ τῶν νησιῶν τοῦ Αἰγαίου καὶ τῶν ἐλληνοτουρκικῶν συνόρων στὸν Ἐβρο, μετὰ ὑποβάλλονται σὲ **σωματεμπορία** στὴν Ἀθήνα καὶ σὲ ἄλλες μεγάλες πόλεις.

Ὅπως τονίζεται στὴν Ἐκθεση, ἡ ἐλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν συμμορφώνεται πλήρως με τὰ ἐλάχιστα κριτήρια γιὰ τὴν ἐξάλειψη τῆς σωματεμπορίας, ὠστόσο, καταβάλλει σημαντικὲς προσπάθειες πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνση. • **Οἱ** ἐλληνικὲς Ἀρχὲς προχώρησαν μέσα στο 2012 σὲ περισσότερες συλλήψεις σωματεμπόρων, σὲ σύγκριση με τὴν προηγούμενη χρονικὴ περίοδο καὶ ἔκαναν σημαντικὲς προσπάθειες γιὰ τὴν ἐκπαίδευση τῆς ἀστυνομίας, ἀλλὰ καὶ τοῦ δικαστικοῦ σώματος, σὲ ζητήματα τῆς ἐμπορίας ἀνθρώπων. • **Ἐπίσης,** ὑπογραμμίζεται ὅτι ὑπῆρξε στενὴ συνεργασία τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν με ΜΚΟ γιὰ τὴν διαλεύκανση ὑποθέσεων σωματεμπορίας καὶ τὴν χορήγηση καταλύματος στὰ θύματα.

Ἡ πραγματικὴ ὁμορφιὰ ...καὶ ἡ ἀρρώστια τῶν καλλυντικῶν

Ἐκστρατεία γίνεται στὶς Η.Π.Α. γιὰ «ἀσφαλῆ καλλυντικὰ προϊόντα»!

Καὶ αὐτό, διότι κάθε τόσο ἔρχονται στὸ φῶς ἀποτελέσματα ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν, τὰ ὁποῖα ἀποδεικνύουν, ὅτι πολλὰ ἀπὸ αὐτὰ (ὅπως τὰ κραγιὸν καὶ τὰ βερνίκια νυχιῶν), **προκαλοῦν καρκίνο.**

* * *

Τελευταία, ἀνακαλύφθηκε ὅτι μία οὐσία, γνωστὴ ὡς BBP, πὸ χρησιμοποιεῖται γιὰ νὰ δώσει λάμψη στὰ καλλυντικὰ, προκαλεῖ καρκίνο τοῦ μαστοῦ, ἀλλὰ καὶ πρῶιμη ἐμφάνιση τῆς ἐφηβείας.

Ἐνα ἄλλο στοιχεῖο τους, ὁ μόλυβδος, συνδέεται

με προβλήματα στὴ γλωσσικὴ καὶ μαθησιακὴ ἀνάπτυξη, καθὼς καὶ με προβλήματα γονιμότητας κι ἀποβολές στὶς ἐγκύους!

* * *

Ἄντι σχολίου μας ἄς προσέξουμε τοῦτα τὰ πολὺ ὠραῖα λόγια τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου:

«**Τὰ λαμπρὰ σώματα καὶ τὰ ὁμορφα καὶ ὠραῖα πρόσωπα, ἂν καλλωπισθοῦν με κάποια ἐξωτερικὴ προσθήκη, χάνουν τὴν δόξα τῆς ἰδικῆς τους ὁμορφιάς, ἐπειδὴ οἱ ἀλοιφές καὶ τὰ βαψίματα καὶ τὰ ἄλλα καλλυντικὰ μοιράζονται μεταξύ τους τὸν ἔπαινο τῆς ὁμορφιάς. Ἄν ὁμως δὲν προσθέσεις τίποτα, τότε δείχνεις περισσότερο τὴν ὁμορφιά τους, ἐπειδὴ ἡ ὁμορφιά ἀγωνίζεται πέρα γιὰ πέρα μόνη της καὶ κερδίζει ὀλόκληρο τὸν θησαυρό».**

Και πάλι ή Έκκλησία πρωτοπόρος

Ή φιλόστοργος
Μητέρα Έκκλησία,
όπως σέ όλες τις κρίσιμες
έποχές για την Πατρίδα μας,
έτσι και τώρα πρωτοστατεί στον
τομέα της Φιλανθρωπίας.

Οί καλοί μας Ίερείς, πού γνωρίζουν την Ένορία τους και τις ανάγκες του Ποιμνίου τους, με τὰ τραπέζια της Αγάπης πού έχουν τριπλασιασθή, σήμερα, στον τόπο μας, ανακουφίζουν πλήθος συνανθρώπων μας, προσφέροντάς τους ένα πιάτο ζεστό φαγητό.

Και μόνον αυτό; Έγιναν ζητιάνοι της αγάπης, χτυπούν πόρτες επιχειρηματιών μαζικής έστιασεως, πλουσιόσπιτα με ένα και μόνο σύνθημα:

«Μή πετᾶτε τὸ περισσευόμενο φαγητό. Κάποιοι ἄλλοι πεινοῦν! Στεροῦνται και αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ ψωμοῦ».

Και ή έκκλησίς τους βρίσκει ανταπόκρισι.

Δόξα τῷ Θεῷ, πού ό Έλληνικός λαός είναι ιδιαίτερα ευαίσθητος. Και αντί νά πετᾶη στους κάδους τῶν ἀπορριμμάτων, ό,τι θεωρεῖ περιττό, συντρέχει στο έργο της Έκκλησίας, με ἀποτέλεσμα οί Ένορίες νά καλύπτουν πολλές ανάγκες της περιοχῆς των.

Ναί, ἄς γνωρίζουμε όλοι μας, πῶς ό,τι μᾶς περισσεύει δέν είναι για τις χωματερές, είναι τοῦ φτωχοῦ και δέν έχουμε τὸ δικαίωμα νά τοῦ τὸ στεροῦμε.

Έχουμε κι ἐμεῖς μέρος εὐθύνης γι' αὐτούς πού ψάχνουν στα σκουπίδια...

Και είναι κριμα!
Ἄς τὸ ἔχουμε
ὕπ' ὄψι μας...

ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
«ΑΓΙΟΣ ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ Ο ΕΛΕΗΜΩΝ»

ΤΡΙΜΗΝΟΝ Δ΄
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ – ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2012

1. Προσφορές Οικονομικής Βοηθείας

- α) Πρὸς ἐνδεεῖς Ἀδελφούς μας, γιὰ τὴν πληρωμὴ ἐνοικίων, λογαριασμῶν, δανείων, ἐξόδων σπουδῶν, νοσοκομειακῶν ἐξόδων, βοηθημάτων ἀνέργων, ἀστέγων, γερόντων καὶ ἐξαρτημένων.
- β) Πρὸς Σωφρονιστικὰ Καταστήματα, σὲ ἀπόρους Κρατούμενους Ἀδελφούς μας.
- γ) Πρὸς ἄλλους Φιλανθρωπικοὺς Φορεῖς.
- δ) Πρὸς τὴν Ἐξωτερικὴ Ἱεραποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας μας.
- ε) Διάφορα Γενικὰ Ἔξοδα.

ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΟΣΟΝ : 20.271,73 εὐρώ.

2. Συγκέντρωση Τροφίμων καὶ Διάθεση αὐτῶν

- Ἀπὸ διαφόρους Φίλους καὶ Συμπαραστάτες μας
ΠΟΣΟΤΗΤΑ : 827 τεμάχια • 1.473 κιλά.
- Ἀπὸ μαθητὲς τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Φυλῆς
ΠΟΣΟΤΗΤΑ : 247 τεμάχια • 170,5 κιλά.
- Ἀγορὰ Τροφίμων γιὰ τὰ Χριστούγεννα
ΠΟΣΟΤΗΤΑ : 250 κοτόπουλα.

3. Προσφορὰ Εἰδῶν Θέρμανσης

- Συγκέντρωση καὶ διανομὴ δωρεὰν καυσοξύλων καὶ πετρελαίου.
ΠΟΣΟΤΗΤΑ : 1.000 κιλά καυσοξύλων • 110 λίτρα πετρελαίου.

4. Προσφορὰ σὲ Σωφρονιστικὰ Καταστήματα

- Παράδοση σὲ ἀπόρους Κρατούμενους στὶς Φυλακὲς Ἀνηλίκων Βόλου:
ΠΟΣΟΤΗΤΑ : 57 κουβέρτες.

5. Κέντρο Ἀστέγων Πειραιῶς «ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΗ»

- **Συμπαραστάση:** ἐορταστικὴ Ἐκδήλωση τὴν παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιάς.
- **Προσφορὰ:** ἀπόφαση γιὰ καθημερινὸ συσσίτιο σὲ 30 φιλοξενούμενους Ἀδελφούς μας.

6. Διαλέξεις «Γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ Οἰκογένεια»

- **Συνεργασία:** μετὴν Δημοτικὴ Κοινότητα Φυλῆς, στὴν Αἴθουσα Συνεδριάσεων τοῦ παλαιοῦ Δημαρχείου Δήμου Φυλῆς.
- **Ὁμιλήτρια:** Κα Μερóπη Σπυροπούλου (Ὁμότιμος Καθηγήτρια Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν).
- **α) 25.11.2012:** «Οἰκογένεια: Πρῶτη πηγὴ ἀξιών γιὰ τὸν Ἄνθρωπο».

7. Έκθεση Α΄ Ορθόδοξης Αγιογραφίας για Φιλανθρωπικούς Σκοπούς

- **Τίτλος:** «Εικόνα και Έλπίδα: Τò Κολιμπρι και ή Εϋθύνη μας».
- **Διάρκεια:** 24η Νοεμβρίου 2012 - 2α Ίανουαρίου 2013.
- **Τόπος:** Δημοτικό Ώδείο Φυλῆς, στην Πλατεία Δημαρχείου, Άνω Λιόσια.
- Ήξι Εικονολογικές **Εϊσηγήσεις**.
- Πέντε **Σεμινάρια** Ορθόδοξης Αγιογραφίας.
- **Αξία** διατεθέντων Εϊκώνων: **20.059 εϋρώ**.
- **Σύνολο εϊσπράξεων:** **18.854 εϋρώ**.
 - Ανάλυση Εϊσπράξεων:
 - α) προκαταβολές και έξοφλήσεις Εϊκώνων: **13.969 εϋρώ**.
 - β) 41 κατάλογοι Αγιογράφων: **390 εϋρώ**.
 - γ) 509 Ώδηγοι Αγιογραφίας «Τò Παραδεισένιο Περιστεράκι»: **2.285 εϋρώ**.
 - δ) 82 τυπωμένα ξύλινα διακοσμητικά: **735 εϋρώ**.
 - ε) 9 άγιογραφημένα ξύλινα διακοσμητικά: **110 εϋρώ**.
 - ς) λαχνοί για την κλήρωση Εϊκόνας: **1.090 εϋρώ**.
 - ζ) διακοσμητικά θέματα: **275 εϋρώ**.

8. Έκθεση Αγάπης Β΄ για Φιλανθρωπικούς Σκοπούς

- **Διάρκεια:** 3η Δεκεμβρίου 2012 - 10η Ίανουαρίου 2013
- **Τόπος:** Πλατεία Ήρώων, όδòς Σ. Πέτρουλα, Άνω Λιόσια (Κατάστημα κ. Ίωάννου Βάθη).
- **Σύνολο εϊσπράξεων:** **5.850 εϋρώ**.

Τῷ δὲ Θεῷ, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
τῇ Ἁγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ καὶ Ἀδιαιρέτῳ Τριάδι,
δόξα προσκύνησις καὶ εϋχαριστία.
Ἀμήν!

Ή Μοναξιά: χειρότερη από την σκλαβιά...
...εἶχε νὰ μιλήσει σὲ ἄνθρωπο εἴκοσι ἡμέρες...

25η Μαρτίου σήμερα...

Εἶδα τὴν Παρέλαση καὶ κατέβηκα στὴν πλατεία γιὰ καφέ...

Ήνας ρακένδυτος μοῦ ζήτησε φαγητό, θαρρῶ μὲ τὸν ἴδιο τρόπο ποῦ οἱ Ήρωες τῆς Ἀπελευθέρωσης ζήτησαν βοήθεια ἀπὸ τὴν Θεοτόκο...

Μὲ κοίταξε βαθειὰ στὰ μάτια... Μόλις ἀντιλήφθηκε ὅτι θὰ τὸν βοηθῶ, μοῦ εἶπε πὼς δὲν ἔχει κανέναν... Καὶ τὸ χειρότερο, πὼς εἶχε νὰ μιλήσει σὲ ἄνθρωπο εἴκοσι ἡμέρες...

«Τί μέρα εἶναι σήμερα, βρὲ παλικάρι;»

«Ήμέρα τῆς Ἀπελευθέρωσης», τοῦ ἀπάντησα, «25η Μαρτίου, Τετάρτη»...

Ήκλαψε...

* * *

Βοηθῆστε τους, ἔσω πείτε μία καλημέρα... Μᾶς ἔχουν ἀνάγκη...

Ή μοναξιά εἶναι χειρότερη ἀπὸ τὴν σκλαβιά...

Ἄρκει νὰ βλέπατε τὰ μάτια του...

Ἐγκύκλιος
ἐπὶ τῇ πανενδόξῳ Ἀναστάσει τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ

Τὸ Φρόνημα τοῦ Ἀναστημένου Χριστοῦ μας, ἡ κάθαρσις τῆς Καρδιᾶς καὶ ἡ Θεὰ τοῦ Θεοῦ

Ἵς πανηγυρίσωμε καὶ πάλι μαζί με ὅλη τὴν Κτίσι, ἡ ὁποία ἀνακαινισμένη γύρω μας εὐωδιάζει...

Καὶ ἡ Πανηγυρις αὐτῆ ἅς εἶναι συνεχῆς καὶ παντοτινῆ, διότι ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς ἀναστήθηκε καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ὄχι μόνο ἐνικήθησαν καὶ ἐπατήθησαν, ἀλλὰ καὶ ἔπαψαν πλέον νὰ τυρρανοῦν καὶ δυναστεύουν τὴν Εἰκόνα καὶ τὴν Δημιουργία τοῦ Θεοῦ!...

«Σήμερον ἔαρ μυρίζει καὶ καινὴ κτίσις χορεύει...»...

«Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη»... «Σήμερον ὁ Δεσπότης ἐσκύλευσε τὸν ἄδην, ἐγείρας τοὺς δεσμίους, οὓς ἀπ' αἰῶνος εἶχε δεινῶς κεκρατημένους»... «Εὐφραινέσθω τὰ

οὐράνια ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια...»!...

Τὴν λαμπρὰ αὐτὴν ἡμέρα καὶ πανευφρόσυνο αισθανόμεθα νὰ διαπερνᾷ τὴν ὑπαρξί μας τὸ παν-χαρμόσυνο ἄγγελμα τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου:

Ἄδελφοί, «ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην Αὐτοῦ, ἦν ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι, **Συνεζωποίησε** τῷ Χριστῷ καὶ **Συνήγειρε** καὶ **Συνεκάθισεν** ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ...»¹.

Ἐπειδὴ εἶναι πλούσιος σὲ εὐσπλαγχνία, «Αὐτὸς ἔκυψεν εἰς τὴν γῆν καὶ εὔρε τὴν Εἰκόνα»²... Καὶ ἐζωοποίησε Αὐτὴν· καὶ τὴν ἀνέστησε καὶ τὴν ὑψωσε· καὶ τὴν ἐκάθισε στὸν Θρόνο τοῦ Ἐσφαγμένου Ἀρνίου...

Δόξα τῇ Εὐσπλαγχνίᾳ Σου, Κύριε!... Δόξα τῇ Οἰκονομίᾳ Σου, μόνε Φιλάνθρωπε!... Δόξα Σοι ὁ Θεός, Τριάς Ἁγία, δόξα Σοι!...

* * *

«**Μέγα ἄνθρωπος!**», ἀκούγεται ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων, ἀπὸ τὸν σοφὸ Παροιμιστὴ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης³.

Μεγάλον πρᾶγμα αὐτὸ τὸ δημιούργημα τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖο λέγεται Ἄνθρωπος! Τὸ ὠραιότερο δημιούργημα, ἡ κορωνὶς τῆς δημιουργίας, ἡ Εἰκὼν τοῦ Θεοῦ... Καὶ ἀκριβῶς γιὰ τὴν μεγαλωσύνη του αὐτῆ, ἔπρεπε -ἀναζωοποιημένος, ἀπελευθερωμένος καὶ ἀνακαινισμένος πλέον- νὰ ἐπανεύρη τὴν ἀρχαία δόξα του, τὸ πρωτόκτιστον κάλλος μέσα στὴν δόξα τῆς Ἁγίας Τριάδος, νὰ ἰδῇ τὸν Θεό!...

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου μας ἐγκαινιάζει τὴν **περίοδο τῆς δυνατότητος τῆς Θεᾶς τοῦ Θεοῦ**... Αὐτὸ τὸ **Χάρισμα τῆς Ὁράσεως τοῦ Θεοῦ** θὰ μᾶς δοθῇ βεβαίως στὴν πληρότητά του στὰ Ἔσχατα, στὴν Καινότητα τῆς Κτίσεως, ὅποτε «ὀψόμεθα Αὐτὸν καθὼς ἐστι»⁴... Τότε οἱ δοῦλοι τοῦ Θεοῦ «ὄψονται τὸ Πρόσωπον Αὐτοῦ, καὶ τὸ Ὄνομα Αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν»⁵.

Ἄλλά, ὁ σαρκωθείς καὶ σταυρωθεὶς καὶ ἀναστὰς Κύριος καὶ Θεὸς μας θεωρεῖ ὡς εὐτυχεῖς, καὶ αὐτοὶ εἶναι οἱ ὄντως εὐτυχεῖς, ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι στὴν ζωὴ αὐτὴ θὰ ἔχουν καθαρότητα καὶ ἀγνότητα ψυχῆς, διότι αὐτοὶ θὰ ἰδοῦν τὸν Θεό: «**Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῆ καρδιά, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται**»⁶.

* * *

Ἡ Θεὰ τοῦ Θεοῦ ἀπαιτεῖ, ὅπως ὅλοι γνωρίζουμε, **ἀλλαγὴ φρονήματος**: ἀπὸ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν φροντίδα γιὰ τὸν ἑαυτό μας, νὰ υἰοθετήσουμε, νὰ ἐνστερνηθοῦμε τὸ **Φρόνημα τοῦ Ἀναστημένου Χριστοῦ μας**, δηλαδὴ Φρόνημα Ἀνιδιοτελείας καὶ Αὐτοθυσίας· Φρόνημα Ταπεινώσεως καὶ Ὑπακοῆς Θυσιαστικῆς.

Ἀδελφοί, μᾶς προτρέπει ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος, «μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος σκοπεῖτε (φροντίζετε), ἀλλὰ καὶ τὰ ἐτέρων ἕκαστος· τοῦτο γὰρ φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν, ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ»⁷.

Ὁ Θεὸς ἐγένε ἀνθρώπος γιὰ νὰ μᾶς μεταγγίση τὸ **Φρόνημά Του**. Τὸ Φρόνημα αὐτὸ θὰ μᾶς ὀδηγήσῃ στὴν **Ἀγάπη καὶ τὴν Εὐσπλαγγνία...** Καὶ αὐτὴ θὰ μᾶς δώσῃ τὴν **Καθαρότητα τῆς Καρδιάς...** Καὶ τότε, θὰ μᾶς δοθῇ τὸ μεγάλο **Χάρισμα τῆς Θεᾶς τοῦ Θεοῦ**.

«**Ἡ καθαρότης τῆς καρδιάς**», λέγει ὁ Ἀββᾶς Ἰσαὰκ ὁ Σῦρος, «εἶναι ἡ ἀγάπη γιὰ τοὺς ἀδυνάτους πὸν πέφτουν»... Καὶ συνεχίζει: «**Ἐὰν βλέπῃς τὸν ἀδελφό σου νὰ ἁμαρτάνῃ, ρίξε ἐπάνω στοὺς ὤμους του τὸν χιτῶνα τῆς ἀγάπης σου**»⁸...

Μία Ἀγάπη τοιαύτης φωτεινότητος ἀπορρέει μόνο ἀπὸ τὸ **Φρόνημα τοῦ Ἀναστημένου Χριστοῦ μας...** Ἡ Ἀγάπη αὐτὴ εἶναι πράγματι καθαρτικὴ, δημιουργικὴ καὶ ἀποτελεσματικὴ, ἐφ' ὅσον «μετατίθησιν αὕτη τῶν πραγμάτων τὴν φύσιν»⁹, ὅπως μᾶς διαβεβαιώνει ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος, καὶ μᾶς ὀδηγεῖ ἀσφαλῶς στὴν **Θεὰ τοῦ Θεοῦ** μέσα στὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως καὶ τὴν δόξα τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Εἶναι λοιπὸν «Μέγα Ἄνθρωπος», ἀλλὰ εἶναι πολυτιμότερος ὁ **Ἐλεήμων Ἄνθρωπος**: «Καὶ Τίμιον Ἄνῆρ Ἐλεήμων»¹⁰!

* * *

Εἶθε, Ἀδελφοί μου, οἱ πολύτιμες εὐχὲς τοῦ πολυσεβάστου Γέροντος καὶ Μητροπολίτου μας κυρίου Κυπριανοῦ, μετὰ τὴν Χάρι τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ καὶ τὶς πρεσβεῖες τῆς Θεοτόκου, **νὰ μᾶς ἐνισχύουν στὸν ἀγῶνα τῆς ἀλλαγῆς Φρονήματος, προκειμένου νὰ γίνωμε ὄντως Εὐσπλαγγνοι, γιὰ νὰ ἐξαγνισθῇ ἡ καρδιά μας καὶ νὰ ἀξιοθοῦμε τῆς Θεᾶς τοῦ Θεοῦ, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.** Ἀμήν!

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

† **Ἁγία Ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 2013**

Ταπεινὸς εὐχέτης
πρὸς τὸν ἀναστάντα Κύριό μας

Ὁ Ἐπίσκοπος
† Ὁ Ὁρεῶν Κυπριανὸς

Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

1) Ἐφεσ. β' 4-6. / 2) Ἱ. Νικολάου Καβάσιλα, PG τ. 150, στλ. 504B, Περὶ τῆς ἐν Χριστῷ Ζωῆς, Λόγος Α', § 18. / 3) Παροιμ. κ' 6. / 4) Α' Ἰωάν. γ' 2. / 5) Ἀποκαλ. κβ' 4. / 6) Ματθ. ε' 8. / 7) Φιλιπ. β' 4. / 8) Πρβλ. Ἀββᾶ Ἰσαὰκ Σύρου, Λόγος ΝΗ', σελ. 239. / 9) Ἱ. Χρυσόστομος, PG τ. 61, στλ. 273, 'Ὁμιλία ΛΒ', §7', εἰς τὴν Α' Κορινθίους. / 10) Παροιμ. κ' 6.

ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
«ΑΓΙΟΣ ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ Ο ΕΛΕΗΜΩΝ»

ΤΡΙΜΗΝΟΝ Α΄
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ – ΜΑΡΤΙΟΣ 2013

1. Προσφορές Οικονομικής Βοηθείας

- α) Πρὸς ἐνδεεῖς Ἀδελφούς μας, γιὰ τὴν πληρωμὴ ἐνοικίων, λογαριασμῶν, δανείων, ἐξόδων σπουδῶν, νοσοκομειακῶν ἐξόδων, βοηθημάτων ἀνέργων, ἀστέγων, γερόντων καὶ ἐξαρτημένων.
- β) Πρὸς Σωφρονιστικὰ Καταστήματα, σὲ ἀπόρους Κρατούμενους Ἀδελφούς μας.
- γ) Πρὸς ἄλλους Φιλανθρωπικούς Φορεῖς.
- δ) Πρὸς τὴν Ἐξωτερικὴ Ἱεραποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας μας.
- ε) Διάφορα Γενικὰ Ἔξοδα.

ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΟΣΟΝ : 40.997,61 εὐρώ.

2. Προσφορὰ Τροφίμων καὶ Διάθεση αὐτῶν

- Ἀπὸ τὶς μεγάλες Ἑταιρεῖες
ΦΡΗΣΛΑΝΚΑΜΠΙΝΑ ΕΛΛΑΣ Α.Ε., PROCTER & GAMBLE Ε.Π.Ε., ELBISCO BEET, INTROFEX ΕΠΕ

ΠΟΣΟΤΗΤΑ : 4.186 τεμάχια • 463 κιλά.

Τὰ Δελτία Ἀποστολῶν ἀναρτῶνται ἀνελλιπῶς στὸ Ἱστολόγιό μας.

3. Συγκέντρωση Τροφίμων καὶ Διάθεση αὐτῶν

- Ἀπὸ διαφόρους Φίλους καὶ Συμπαραστάτες μας:
ΠΟΣΟΤΗΤΑ : 5.631 τεμάχια • 664,5 λίτρα • 7.368,210 κιλά.
- Ἀπὸ τὸ «Καλαθάκι τοῦ Φτωχοῦ»:
ΠΟΣΟΤΗΤΑ : 186 τεμάχια • 188,200 κιλά.
- Ἀπὸ Ἀνώνυμο Παραγωγὸ τῆς Κορίνθου μέσω τῆς Μὴ Κερδοσκοπικῆς Ὄργανωσης «ΔΕΣΜΟΣ»:
ΠΟΣΟΤΗΤΑ : 400 κιλά πορτοκάλια.

4. Κέντρο Ἀστέγων Πειραιῶς «ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΗ»

- Σχεδὸν καθημερινὸ συσσίτιο σὲ 30 φιλοξενούμενους Ἀδελφούς μας.
ΠΟΣΟΤΗΤΑ : 1.800 μερίδες φαγητοῦ.

5. Προσφορὰ σὲ Σωφρονιστικὰ Καταστήματα

- Ἐπίσκεψη στὸ Εἰδικὸ Κατάστημα Κράτησης Νέων Βόλου (πέμπτη φορά).
- Παράδοση σὲ 150 ἄπορους Κρατούμενους δεμάτων μὲ εἶδη πρώτης καὶ ἀτομικῆς ἀνάγκης.

ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΠΟΣΟΤΗΤΑ : 2.550 τεμάχια.

6. Τομέας Αιμοδοσίας

Προσφορά σὲ ἀσθενεῖς Ἀδελφούς μας.

ΠΟΣΟΤΗΤΑ : 5 Φιάλες Αἷμα • 2 Φιάλες Αἱμοπετάλια.

7. Διαλέξεις «Γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ Οἰκογένεια»

- **Συνεργασία:** μετὴν Δημοτικὴ Κοινότητα Φυλῆς, στὴν Αἴθουσα Συνεδριάσεων τοῦ παλαιοῦ Δημαρχείου Δήμου Φυλῆς.
- **Ὁμιλήτρια:** Κα Μερóπη Σπυροπούλου (Ὁμότιμος Καθηγήτρια Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν).
β) 20.1.2013: «Γονεῖς καὶ Παιδιά: Σχέσεις ἀμφίδρομες».
γ) 24.2.2013: «Γιατί ἡ γυναίκα;».
δ) 31.3.2013: «Ὁ Ρόλος τοῦ Πατέρα στὴν Οἰκογένεια».

8. Προσκυνήματα

- Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Ξενιάς Βόλου.

Τῷ δὲ Θεῷ, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
τῇ Ἁγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ καὶ Ἀδιαιρέτῳ Τριάδι,
δόξα προσκύνησις καὶ εὐχαριστία.
Ἀμήν!

Ἡ Γνώμη

...μία πολὺν ὑπεύθυνη ὑπόθεση

τῆς Α.Ν. Παρπαῖρη

Παρησία: ἡ ἐλεύθερη καὶ θαρρετὴ ἔκφραση τῆς **Γνώμης**.

Ἡ Γνώμη «μετράει»· συχνάκις δὲ «βαραίνει» κιόλας.
Αὐτὸ σημαίνει, ὅτι πρέπει νὰ ἐκφέρεται μὲ προσοχή.

Ἡ Γνώμη δικαιούται νὰ ἐξωτερικεύεται,
ἀλλὰ πάντοτε ἐκλεπτυσμένα
καὶ ποτὲ κακότετρα καὶ ἐπιβλητικά.

Ἄς δοῦμε τοὺς φίλους τῆς καὶ ἀποφασίζουμε.

Οἱ καλύτεροι φίλοι τῆς **Γνώμης** εἶναι ἡ **ἐλευθερία** καὶ τὸ **θάρος**.

Ἡ **ἐλευθερία** ποτὲ δὲν καταπιέζει, τὸ **θάρος** ποτὲ δὲν προσβάλλει.

Μὲ τέτοιους φίλους, ἡ **Γνώμη** ἐκφράζεται πάντα μὲ **σεβασμὸ** πρὸς τὸν συνομιλητὴ.
Δὲν προσπαθεῖ νὰ ἐπιβληθεῖ. Ἀντιθέτως, προσπαθεῖ ν' ἀνοίξει διάλογο,
προκειμένου νὰ βρεθεῖ ἡ χρυσὴ τομὴ.

Ἡ Γνώμη εἶναι μελετηρὴ, καθόλου ἐπιπόλαιη καὶ βιαστική.

Πρὶν φθάσει στὰ χεῖλη, περνάει ἀπὸ τὸ μυαλό.

Ἄν κάτι δὲν γνωρίζει ἢ δὲν ἔχει ἀντιληφθεῖ, ἐπιλέγει νὰ «ἐκφραστεῖ» μὲ τὴν σιωπὴ.

Ἡ Γνώμη δὲν εἶναι εὐθυνόφοβη, ἀλλὰ διορατική.
Περιμένει ὑπομονετικά νὰ ζητηθεῖ· καὶ μόνο σὲ ἐξαιρετικὲς περιπτώσεις αὐτενεργεῖ.

Ἡ Γνώμη ἀγαπάει τὴν **Προσευχή**,
γι' αὐτὸ καὶ δὲν θέλει νὰ ἐξωτερικεύεται πρὶν τὴν συμβουλευτεῖ.

**Δὲν δικαιῶνται ἓνα πιάτο φαγητὸ
ὄσοι δὲν πιστεύουν στὸν ἴδιο θεό;**

Ἔνας Ἱερέας Μεγαλόκαρδος

Σ.Τ.

Ἡ ἱστορία τῆς Ἀϊσέ, τῆς νεαρῆς ἐγκύου λαθρομετανάστριας ἀπὸ τὸ Πακιστάν, στὴν ὁποία κάποιοι ἐκκλησιαστικοὶ κύκλοι στὴν Θεσσαλονίκη ἀρνήθηκαν συσσίτιο γιατί φοροῦσε *μποῦργκα*, ἔλαβε, μετὰ τὴν παρουσίασή της ἀπὸ τὴν στήλη, διαστάσεις στὸ Διαδίκτυο.

Δὲν προκαλοῦν ἀποστροφή τόσο οἱ κατάρες καὶ οἱ ἀπειλές πού ἐκτοξεύθηκαν ἀπὸ ὁμοθρήσκους μας Χριστιανοὺς γιὰ ὄσους, μεταξὺ αὐτῶν καὶ ὁ γράφων, **ἐργάζονται ὑπόγεια καὶ ὑπουλα γιὰ νὰ ἐπιβληθεῖ ἡ μποῦργκα** στὶς Ἑλληνίδες(!), ὅσο ἡ ἀντίληψη, ὅτι **δὲν δικαιῶνται ἓνα πιάτο φαγητὸ ὄσοι δὲν πιστεύουν στὸν ἴδιο θεό.**

Δὲν μπόρεσα, μολονότι προσπάθησα, νὰ ἐντοπίσω τὴν Ἀϊσέ, οὔτε τὸν Ἱερέα-Καλὸ Σαμαρείτη, πὸ ἀπαλλαγμένος ἀπὸ στερεότυπα καὶ προκαταλήψεις, ἔσπευσε νὰ βοηθήσει τὴν δυστυχῆ αὐτὴ γυναίκα καὶ τὰ ἀνήλικα παιδιὰ της, προβάλλοντας τὸ **γλυκό, τὸ πραγματικὸ πρόσωπο τῆς Ἐκκλησίας μας.**

Ἐνδεχομένως νὰ μὴν ἐπιθυμοῦσαν καὶ οἱ ἴδιοι τὴν δημοσιότητα καὶ γι' αὐτὸ ἀπὸ τοὺς «Γιατροὺς τοῦ Κόσμου» ἀπλώθηκε γύρω τους προστατευτικὸ πέπλο ἀνωνυμίας.

Μὲ μεγάλη ἱκανοποίηση ὁμως διάβασα στὴν ἐφημερίδα τῆς Γενεύης «24 Ὁρες» ὄλοσέλιδο ρεπορτάζ τοῦ ἀπεσταλμένου της Nicolas Verdan στὴν Μυτιλήνη γιὰ ἓναν ἄλλο ἱερωμένο, **τὸν παπα-Στρατῆ ἀπὸ τὴν Καλλονὴ Λέσβου.**

Ὁ ρεπόρτερ πλέκει τὸ ἐγκώμιο τοῦ Ἱερέα, ὁ ὁποῖος, ὅπως σημειώνει, ἔχει τάξει ὡς σκοπὸ τῆς ζωῆς του νὰ βοηθήσει τοὺς λαθρομετανάστες πὸ ἀποβιβάζουν τὶς νύχτες στὰ παράλια Τοῦρκοι δουλέμποροι.

Τουλάχιστον **τρεῖς χιλιάδες** Ἀφγανούς, Πακιστανούς, Σομαλοὺς, Ἰρακινούς κ.ἄ. πὸ διέσχισαν τὸ Αἰγαῖο, περιέθαλψε μέχρι τώρα ὁ παπα-Στρατῆς μετὰ τὴν βοήθεια τῆς Μὴ Κυβερνητικῆς Ὀργάνωσης «Ἀγκαλιά», καὶ συνεχίζει ἀκούραστος τὴν προσφορὰ στὸν δοκιμαζόμενο συνάνθρωπο.

«Ἡ ἀγάπη καὶ ἡ γενναιοδωρία του ἐκδηλώνονται σὲ ὅλους ὄσοι ἔχουν ἀνάγκη, ἀνεξάρτητα

φυλῆς, ἐθνικότητας καὶ θρησκείας. Ὁ “παπᾶς μετὴν μεγάλη καρδιά”, μαζί με ἔθελοντες στὸ πλευρό του, διανέμει τρόφιμα, ροῦχα,

καὶ φάρμακα στοὺς βρεγμένους καὶ πεινασμένους μετανάστες πὸ φτάνουν στὶς ἀκτὲς τοῦ νησιοῦ», σημειώνει.

Συνήθως ὁ ξένος Τύπος, ὅταν καταπιάνεται μετὰ τὴν λαθρομετανάστευση στὴν Ἑλλάδα, μᾶς κατηγορεῖ -καὶ στὶς περισσότερες τῶν περιπτώσεων ὄχι ἄδικα- λαμβάνοντας ἀφορμὴ ἀπὸ τὴν ἀπάνθρωπη συμπεριφορὰ ἀστυνομικῶν ὀργάνων ἢ μισαλλόδοξων ρατσιστῶν ἀπέναντι στοὺς ἀνήμπορους καὶ δυστυχισμένους Ἀφροασιᾶτες. **Τέτοια δημοσιεύματα καὶ καλὰ λόγια τὰ ἔχουμε ὡς χώρα ἀνάγκη, εἰδικὰ τούτη τὴν περίοδο πὸ διεθνῶς ἔχουμε περιπέσει σὲ ἀνυποληψία.**

Κυρίως ὁμως ἔχουμε, ὡς κοινωνία, ἀνάγκη φωτεινὰ παραδείγματα σὰν αὐτὸ τοῦ παπα-Στρατῆ, προκειμένου νὰ προσεγγίσουμε, σὲ συνδυασμὸ μετὰ τὰ ἀναγκαῖα θεσμικὰ μέτρα τῆς πολιτείας, τὸ φλέγον καὶ πολύπλοκο πρόβλημα τῆς (λάθρο) μετανάστευσης, ζήτημα στὸ ὁποῖο ἡ Ἐκκλησία **μπορεῖ νὰ βοηθήσει, φωνάζοντας ΠΙΟ δυνατὰ: «Ἀγαπάτε ἀλλήλους», καὶ ἂς φοροῦν μποῦργκα.**

«Κ»/15.1.2010

Ἡ Ἡμέρα τῶν Ἀνθρωπιστικῶν Ἀποστολῶν 19ῆς Αὐγούστου

Τὰ μέλη τῶν Ἀνθρωπιστικῶν Ἀποστολῶν, οἱ ἥρωες αὐτοὶ πὸ ἀγωνίζονται γιὰ τὴν ἀνακούφιση χιλιάδων προσφύγων καὶ συχνὰ γίνονται οἱ ἴδιοι θύματα ἐπιθέσεων, ἀπαγωγῶν ἢ δολοφονιῶν, ἀπέκτησαν τὴν ἰδική τους Ἡμέρα.

Μὲ πρωτοβουλία τοῦ ΟΗΕ, ἡ 19ῆς Αὐγούστου ἀφιερώνεται πλέον στοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς πὸ μάχονται γιὰ τὸ καλὸ τῶν ἀπανταχοῦ πληγέντων καὶ ἐκτοπισμένων.

Στόχος τοῦ ΟΗΕ εἶναι νὰ ἀφυπνισθῇ ἡ Διεθνῆς Κοινότης, κυρίως δὲ οἱ Κυβερνήσεις καὶ νὰ ἐκτιμῆσουν τὸ ἔργο τῶν Ἀνθρωπιστικῶν Ἀποστολῶν.

«Διὰ Γυναικὸς Πηγάζει τὰ Κρείττω»

**Γυναικεῖες...
Παρουσίες...**

• «Χωρὶς τὶς Γυναῖκες ὁ Πολιτισμὸς μας εἶναι Ἀνάπηρος!» •

Διαπρέπει στὴν NASA Ἑλληνίδα ἀστροφυσικὸς

Ἡ Χρῦσα Κουβελιώτου, ἓνα ἀπὸ τὰ 25 πρόσωπα μετὰ τὴν μεγαλύτερη ἐπιρροή διεθνῶς στὸ πεδίο ἐρεύνης τοῦ Διαστήματος.

Ἄλλη μία ἐπιστήμων ἑλληνικῆς καταγωγῆς, ποὺ διαπρέπει στὸ ἐξωτερικό, γνώρισε μία σημαντικὴ διεθνή καταξίωση (2013). Πρόκειται γιὰ τὴν ἀστροφυσικὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Διαστημικῆς Ὑπηρεσίας (NASA) κ.Χρῦσα Κουβελιώτου, ἡ ὁποία ἐπελέγη ὡς νέο μέλος τῆς Ἐθνικῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν τῶν ΗΠΑ, τοῦ ἀνωτάτου ἐπιστημονικοῦ φορέως τῆς χώρας, ὡς ἀναγνώριση τῆς πολλαπλῆς συνεισφορᾶς της στὴν διαστημικὴ καὶ ἀστρονομικὴ ἔρευνα.

Ἡ κ.Κουβελιώτου εἶναι ἀνώτερη ἐρευνήτρια στὸ Κέντρο Διαστημικῶν Πτήσεων Μάρσαλ τῆς NASA, στὸ Χάντσβιλ τῆς Ἀλαμπάμα καί, ἐδῶ καὶ χρόνια, διεξάγει ἔρευνες πάνω σὲ διάφορα ἀστρονομικὰ-ἀστροφυσικὰ φαινόμενα στὸ πεδίο τῶν ὑψηλῶν ἐνεργειῶν, ὅπως οἱ μαῦρες τρύπες, οἱ ἀστέρες νετρονίων (πάλσαρ) καὶ ἰδίως οἱ ἐκρήξεις ἀκτίνων-γ.

Ἡ Ἑλληνίδα ἐπιστήμων ἄρχισε νὰ ἐργάζεται στὴν NASA τὸ 2000 καὶ ἔχει διατελέσει ἐπὶ κεφαλῆς ἐρευνήτρια σὲ πολλὰ ἐπιστημονικὰ ἔρευνες στὶς ΗΠΑ καὶ τὴν Εὐρώπη.

Ἡ κ.Κουβελιώτου γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα, σπούδασε Φυσικὴ στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν (1975), ἔκανε τὸ μεταπτυχιακό της στὴν ἀστροφυσικὴ στὸ βρετανικὸ πανεπιστήμιο τοῦ Σάσεξ (1977) καὶ πῆρε τὸ διδακτορικό της ἀπὸ τὸ Τεχνικὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Μονάχου στὴν Γερμανία (1981), ὄντας πιθανῶς ἡ πρώτη ἐπιστήμων στὸν κόσμον ποὺ ἔκανε PhD στὶς ἐκρήξεις ἀκτίνων-γ.

Τὸ περιοδικὸ Time τὴν χαρακτήρισε ἓνα ἀπὸ τὰ 25 πρόσωπα μετὰ τὴν μεγαλύτερη ἐπιρροή διεθνῶς στὸ πεδίο ἐρεύνης τοῦ Διαστήματος.

* * *

Τρεῖς ὑπέρμαχοι τῶν Γυναικείων Δικαιωμάτων νικήτριες τοῦ Νόμπελ Εἰρήνης

Ὁσλο. Ἡ Πρόεδρος τῆς Λιβερίας Ἑλλεν Τζόνσον-Σίρληφ, ἡ Λιβεριανὴ ἀκτιβίστρια Λεῖμα Γκμπόουη καὶ ἡ ἀκτιβίστρια ἀπὸ τὴν Ἰεμένη Ταουακοῦλ Κάρμαν, τιμήθηκαν μετὰ τὸ Νόμπελ Εἰρήνης 2011.

Ὅπως ἀνακοίνωσε χθὲς ἡ νορβηγικὴ ἐπι-

τροπὴ τοῦ Βραβείου, καὶ οἱ τρεῖς γυναῖκες πρωταγωνίστησαν σὲ ἐκστρατεῖες γιὰ τὴν προάσπιση δικαιωμάτων καὶ τὸν τερματισμὸ τῆς ἐνόπλου βίας στὴν Λιβερία καὶ τὴν Ἰεμένη. Οἱ νικήτριες θὰ μοιρασθοῦν τὸ ποσὸ τοῦ 1,5 ἑκατομμυρίου δολλαρίων, τὸ ὁποῖο συνοδεύει τὸ Βραβεῖο.

Σημειώνεται, ὅτι ἡ 72χρονη Σίρληφ εἶναι ἡ πρώτη γυναίκα ποὺ ἐξελέγη Πρόεδρος στὴν Ἀφρική καὶ πρωταγωνίστησε στὶς προσπάθειες γιὰ τὸν τερματισμὸ τοῦ πολέμου στὴν Λιβερία. Ἡ Γκμπόουη κινήτοπιση καὶ ὀργάνωσε γυναῖκες ἀπὸ διαφορετικὰ ἔθνοτικὰ καὶ θρησκευτικὰ ὁμάδες, χριστιανικὰ καὶ μουσουλμανικὰ, στὸ πλαίσιο τῆς προσπάθειας νὰ τερματισθῇ ὁ ἐμφύλιος στὴν Λιβερία καὶ γιὰ νὰ διασφαλισθῇ ἡ συμμετοχὴ τῶν γυναικῶν στὰ κοινά.

Παράλληλα, ή Ταουακούλ Κάρμαν μάχεται για τὰ Δικαιώματα τῶν Γυναικῶν καὶ τὸν ἐκδημοκρατισμὸ στὴν Ἰεμένη. **Κατὰ** τὴν διάρκεια τῆς Ἀραβικῆς Ἀνοιξέως, ἡ ἴδια διαδραμάτισε ἡγετικὸ ρόλο στὸν ἀγῶνα γιὰ τὰ Δικαιώματα τῶν Γυναικῶν καὶ τὴν δημοκρατία καὶ τὴν εἰρήνη στὴν Ἰεμένη. • «**Αὐτὴ εἶναι μίαν νίκη γιὰ τὴν νεολαία, πρῶτα καὶ πάνω ἀπὸ ὅλα. Εἴμαστε ἐδῶ γιὰ νὰ κερδίσουμε τὴν πλήρη ἐλευθερία μας καὶ τὴν πλήρη ἀξιοπρέπειά μας. Ἡ ἐπανάσταση τῆς νεολαίας μας διεκδικεῖ τὰ πλήρη δικαιώματά μας**», δήλωσε ἡ Κάρμαν στὸ τηλεοπτικὸ δίκτυο Ἀλ Τζαζήρα, ἀφιερώνοντας τὴν νίκη τῆς στὴν Ἀραβικὴ Ἰανοιξη.

Τὴν ἴδια ὥρα, ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωσις συνεχάρη τὶς τρεῖς γυναῖκες γιὰ τὴν βράβειυσή τους λέγοντας, ὅτι τὸ Νόμπελ Εἰρήνης ἀποτελεῖ **ἀναγνώριση τοῦ καθοριστικοῦ ρόλου ποὺ ἔπαιξαν στὴν ἐπίλυση τῶν συγκρούσεων καὶ στὴν δημοκρατικὴ μετάβαση σὲ ὅλο τὸν κόσμο.** • Ἡ Διεθνὴς Ἀμνηστία ἀνακοίνωσε ὅτι ἡ ἀπονομὴ τοῦ Βραβείου στὶς τρεῖς γυναῖκες, ἐνθαρρύνει ὅλες τὶς γυναῖκες τοῦ κόσμου νὰ συνεχίσουν νὰ ἀγωνίζονται γιὰ τὰ δικαιώματά τους. • «**Δὲν εἶναι μόνον αὐτὲς οἱ ἐξέχουσες γυναῖκες ποὺ τιμῶνται, ἀλλὰ ὅλοι ὅσοι ἔχουν πολεμήσει γιὰ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα καὶ τὴν ἰσότητα**», ὑπογραμμίζεται.

* * *

Ἀπονομὴ τοῦ Βραβείου Ζαχάρωφ γιὰ τὴν Ἐλευθερία τῆς Σκέψεως

Στρασβούργο. Τὸ Εὐρωπαϊκὸ Κοινοβούλιο ζήτησε τὴν «ἀνευ ὄρων» ἀπελευθέρωση τῶν δύο νικητῶν τοῦ Βραβείου Ζαχάρωφ γιὰ τὴν Ἐλευθερία τῆς Σκέψεως (2012), τοῦ σκηνοθέτη **Τζαφάρ Παναχὶ** καὶ τῆς δικηγόρου **Νασρὶν Σοτουντέχ**, τῶν δύο Ἰρανῶν ἀντιφρονούντων ποὺ κρατοῦνται. • Ὁ Παναχὶ ἔχει τεθῆ σὲ κατ' οἶκον περιορισμὸ, ἐνῶ ἡ Σοτουντέχ βρίσκεται στὴν φυλακὴ. • Οἱ δύο τους βραβεύθηκαν γιὰ τὶς προσπάθειές τους ὑπὲρ τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν καὶ τὴν πολιτικὴ ἐξέλιξη τοῦ Ἰράν. • Τὸ Βραβεῖο παρέλαβαν ἐκπρόσωποί τους, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦταν ὁ Ἕλληνας σκηνοθέτης Κώστας Γαβρᾶς, ἡ βραβευμένη μὲ Νόμπελ Εἰρήνης Ἰρανὴ Σιρὶν Ἐμπαντὶ καὶ ὁ Ἰρανὸς ἀκτιβιστὴς καὶ δικηγόρος Καρίμ Λαχατζί.

Κατὰ τὴν τελετὴ ἀπονομῆς, ὁ Πρόεδρος τοῦ Εὐρωκοινοβουλίου Μάρτιν Σουλτς, σημείωσε ὅτι τὸ Βραβεῖο αὐτὸ πρέπει νὰ ἐρμηνευθῆ ὡς «φόρος τιμῆς στὸν ἰρανικὸ λαό».

• **Ἰπενθυμίζεται**, πῶς ἡ Σοτουντέχ βρίσκεται στὴν φυλακὴ ἀπὸ τὸν Αὐγούστο τοῦ 2010. Τὸν Ἰανουάριο τοῦ 2011 καταδικάσθηκε σὲ 11 χρόνια καθειρέξεως καὶ σὲ 20 χρόνια ἀπαγορεύσεως ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός της, ἐπειδὴ ὑπερασπίσθηκε πολιτικούς κρατουμένους, καὶ λόγω τῆς δράσεώς της ὑπὲρ τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων. Ἡ Σιρὶν Ἐμπαντὶ διεβίβασε ἐνώπιον τοῦ Εὐρωκοινοβουλίου ἓνα μήνυμα ποὺ ἀπνύθυνε ἡ Σοτουντέχ ἀπὸ τὴν φυλακὴ: «**Θὰ ἤθελα νὰ ἀφιερῶσω αὐτὸ τὸ Βραβεῖο σὲ ὅλους τοὺς πολιτικούς κρατουμένους καὶ τὶς θρησκευτικὲς μειονότητες ποὺ ποδοπατοῦνται ἀπὸ τὸ Ἰσλάμ**», ἀνέφερε τὸ μήνυμα. «**Ἔχω μόνον ἓνα ὄνειρο, τὴν Δικαιοσύνη, ὅμως αὐτὸ δὲν θὰ γίνῃ πραγματικότητα, παρὰ μόνον ἂν ὑπάρξῃ ἀνεξάρτητη δικαστικὴ ἐξουσία. Καὶ εἴμαστε μακριὰ ἀπὸ αὐτὸν τὸν στόχο**», προσέθεσε ἡ Σοτουντέχ.

• **Τὴν** ἴδια ὥρα, ὁ Παναχὶ, βρίσκεται σὲ κατ' οἶκον περιορισμὸ στὴν Τεχεράνη καὶ τοῦ ἔχει ἀπαγορευθῆ νὰ γράφῃ καὶ νὰ σκηνοθετῇ ταινίες. Τὸ Βραβεῖο του παρέλαβε χθὲς καὶ ἡ κόρη του, Σολμάζ.

Σημειώνεται πῶς τὸ Βραβεῖο ἀπονέμεται κάθε χρόνο σὲ ἀνθρώπους ποὺ προασπίζονται τὰ Ἀνθρώπινα Δικαιώματα καὶ τὴν δημοκρατία καὶ συνοδεύεται ἀπὸ χρηματικὸ ἔπαθλο 50.000 εὐρώ.

* * *

Ἐλισάβετ Μέρντοχ: φημισμένη φιλάνθρωπος

Σὲ ἡλικία 103 ἐτῶν ἀπεβίωσε ἡ Ἐλισάβετ Μέρντοχ, μητέρα τοῦ Αὐστραλοῦ μεγιστὰνα τῶν Μέσων Ἐνημερώσεως Ρούπερτ Μέρντοχ. Ἡ ἐκλιπούσα ἦταν μίαν ἀπὸ τὶς σημαντικώτερες προσωπικότητες τῆς Αὐστραλίας. • **Ἐνέπνευσε** γενεὲς Αὐστραλῶν μὲ τὴν φιλανθρωπία καὶ τὴν ἀφοσίωσή της στὴν παροχὴ βοήθειας σὲ μὴ προνομιούχους ἐπιστήμονες καὶ καλλιτέχνες.

Ἡ Μέρντοχ πέθανε στὸ φημισμένο ἀγρόκτημά της Cruden Farm ἔξω ἀπὸ τὴν Μελβούρνη, ποὺ τῆς εἶχε χαρίσει ὁ σύζυγός της.

• **Στὸ** φιλανθρωπικὸ τῆς ἔργο ἀνήκουν τὸ Νοσοκομεῖο Παιδῶν Μελβούρνης, τὸ Μέρντοχ Ἰνστιτούτο Ἐρευνῶν γιὰ Παιδιά, Αἰθουσες Συναυλιῶν, Πινακοθήκες καὶ Κέντρα Πολιτισμοῦ.

Ἡ Ἰρένα Σέντλερ δὲν πήρε τὸ βραβεῖο

... ἂν καὶ ἔσωσε 2.500 ἔβραιόπουλα!

Πρόσφατα (12 Μαΐου 2008), ἀπεβίωσε μία 98χρονη κυρία, ἡ Ἰρένα Σέντλερ.

Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, ἡ Ἰρένα ἐργαζόταν στὸ γκέτο τῆς Βαρσοβίας ὡς εἰδικὴ ὑδραυλικὸς ὑπονόμων.

Εἶχε ὅμως κι ἓναν ἀπώτερο σκοπό... **ΗΞΕΡΕ** ποιά ἦταν τὰ σχέδια τῶν ναζι γιὰ τοὺς Ἑβραίους.

Ἡ Ἰρένα ἔβγαζε λαθραία βρέφη στὸ κάτω μέρος τῆς ἐργαλειοθήκης της ἢ σὲ ἓνα σάκκο ἀπὸ λινάτσα ποὺ εἶχε στὴν καρότσα τοῦ φορτηγοῦ της τὰ μεγαλύτερα παιδιὰ.

Ἀκόμα, εἶχε ἓνα σκύλο στὴν καρότσα, ποὺ τὸν εἶχε ἐκπαιδεύσει νὰ γαβγίζει ὅταν οἱ ναζι φαντάρροι τῆς ἄνοιγαν νὰ μπεῖ ἢ νὰ βγεῖ ἀπὸ τὸ γκέτο.

Οἱ φαντάρροι, φυσικά, δὲν ἤθελαν πάρε-δῶσε μὲ τὸν σκύλο, ἐνῶ τὸ γάβγισμά του κάλυπτε τοὺς θορύβους/ἤχους ποὺ ἔκαναν τὰ βρέφη/παιδιὰ.

Στὸ διάστημα ποὺ τὸ ἔκανε αὐτό, κατάφερε νὰ φυγαδεύσει καὶ νὰ σώσει 2.500 παιδιὰ καὶ βρέφη!

Συνελήφθη καὶ οἱ ναζι τὴν ἐχτύπησαν πάρα πολὺ ἄσχημα καὶ τῆς ἔσπασαν καὶ τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια.

Ἡ Ἰρένα κράτησε ἓνα Ἀρχεῖο μὲ τὰ ὀνόματα τῶν παιδιῶν ποὺ εἶχε διασώσει καὶ τὸ φύλαξε σ' ἓνα γυάλινο βάζο ποὺ ἔθαψε κάτω ἀπὸ ἓνα δέντρο στὴν αὐλή της.

Μετὰ τὸν πόλεμο, προσπάθησε νὰ ἐντοπίσει

ὄσους γονεῖς εἶχαν ἐπιζήσει καὶ ἐπανένωσε τὶς οἰκογένειες.

Οἱ περισσότεροὶ ἀπὸ αὐτοὺς εἶχαν πεθάνει στοὺς θαλάμους ἀερίων.

Τὰ παιδιὰ αὐτῶν, τὰ βοήθησε νὰ τακτοποιηθοῦν σὲ θετὲς οἰκογένειες ἢ νὰ υἱοθετηθοῦν.

* * *

Τὸ 2007, ἡ Ἰρένα προτάθηκε γιὰ τὸ βραβεῖο Νόμπελ Εἰρήνης. Ἀλλά, δὲν ἐπελέγη!

Ὁ Πρόεδρος Ὀμπάμα τὸ εἶχε κερδίσει ἓνα χρόνο πρὶν γίνει Πρόεδρος, γιὰ τὴν ἐργασία του ὡς «ὀργανωτὴς κοινότητας» γιὰ τὸ ACORN *...

Καὶ ὁ Ἄλ Γκὸρ τὸ κέρδισε τὸ 2007, γιὰ ἓνα φιλμ σχετικὰ μὲ τὴν ὑπερθέρμανση τῆς γῆς...

Ἡ Ἰρένα στὸ φορτηγό της

(*) «A.C.O.R.N.»: «Association of Community Organizations for Reform Now», δηλαδὴ «Σύλλογος Κοινωνικῶν Ὄργανώσεων ὑπὲρ Μεταρρυθμίσεως Τώρα». Ἰδρύθηκε τὸ 1970 καὶ τὸ 2010, μετὰ ἀπὸ δημόσια σκάνδαλα, ἐπισήμως αὐτο-ακυρώθηκε καὶ διαλύθηκε. Ὁ κ. Ὀμπάμα εἶχε βοηθήσει τὴν Ὄργανωση ὡς Δικηγόρος τὸ 1995...

Ἐξήντα γυναῖκες στὴν Βουλὴ

Ποσοστὸ αὐξημένο κατὰ 2,7% σὲ σχέση μὲ τὶς Ἐκλογὲς τοῦ 2009

Γιὰ πρώτη φορά στὴν Ἑλλάδα, ἐξελέγησαν **60 γυναῖκες**, σύμφωνα μὲ τὰ ἀποτελέσματα τῶν Ἐκλογῶν τῆς 17ης Ἰουνίου 2012, δηλαδὴ ποσοστὸ τῆς τάξεως τοῦ **20%**, τὸ ὁποῖο εἶναι αὐξημένο κατὰ **2,7%** σὲ σχέση μὲ τὶς Ἐκλογὲς τοῦ 2009.

Ὡστόσο, ὅπως σημειώνει ἡ Γενικὴ Γραμματεία Ἰσότητος τῶν Φύλων μὲ Ανακοίνωσή της, ἡ συμμετοχὴ τῶν γυναικῶν κατὰ **1/5** στὴν νέα Βουλὴ ἐξακολουθεῖ νὰ εὐρίσκεται πολὺ χαμηλότερα τῆς θεσμοθετημένης ποσοστῶσεως τοῦ **1/3** στοὺς ἐκλογικοὺς συνδυασμοὺς ὄλων τῶν Κομμάτων «καὶ ἀκόμη χαμηλότερα ἀπὸ τὸν στόχο τῆς ἰσορροπῆς συμμετοχῆς ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν στὰ κέντρα λήψης πολιτικῶν ἀποφάσεων, στόχο ποὺ προωθοῦν οἱ πολιτικὲς τοῦ “Ἐθνικοῦ Προγράμματος γιὰ τὴν Οὐσιαστικὴ Ἰσότητα τῶν Φύλων 2010-2013”, τῆς Γενικῆς Γραμματείας Ἰσότητος τῶν Φύλων».

Τὸ ποσοστὸ τῶν γυναικῶν στὶς Κοινοβουλευτικὲς Ὁμάδες ἔχει ὡς ἐξῆς: • Νέα Δημοκρατία 18 γυναῖκες, • ΣΥΡΙΖΑ 22 γυναῖκες, • ΠΑΣΟΚ 3 γυναῖκες, • Ανεξάρτητοι Ἑλληνες 7 γυναῖκες, • Χρυσὴ Αὐγὴ 1 γυναίκα, • Δημοκρατικὴ Ἀριστερὰ 5 γυναῖκες καὶ τὸ • ΚΚΕ 4 γυναῖκες.

«Ε»/20.6.2012

Τὸ ἀγοράκι καὶ ἡ κούκλα

...εἴμαστε ὑπεύθυνοι ἀπέναντι στὴν ζωὴ τοῦ ἄλλου;...

Βρέθηκα σὲ ἓνα κατάστημα, στὸν διάδρομο μὲ τὰ παιχνίδια.

Μὲ τὴν ἄκρη τοῦ ματιοῦ μου, παρατήρησα ἓνα ἀγοράκι γύρω στὰ πέντε, τὸ ὁποῖο κρατοῦσε μίαν κούκλα.

Δὲν σταματοῦσε νὰ τῆς χαϊδεύει τὰ μαλλιά καὶ νὰ τὴν σφίγγει προσεκτικὰ πάνω του. **Α**ναρωτήθηκα γιὰ ποιὸν προοριζόταν αὐτὴ ἡ κούκλα.

Τὸ ἀγοράκι γύρισε κάποια στιγμή πρὸς τὴν κυρία ποὺ βρισκόταν πλάϊ του: «**Θ**εῖα μου, εἶσαι σίγουρη ὅτι δὲν μοῦ φτάνουν τὰ λεφτά;...»

Ἡ γυναίκα τοῦ ἀπάντησε, χάνοντας κάπως τὴν ὑπομονή της: «**Εἶ**παμε ὅτι δὲν ἔχεις ἀρκετὰ λεφτὰ γιὰ νὰ τὴν ἀγοράσεις»...

Ἐπειτα, ἡ θεῖα του τοῦ ζήτησε νὰ μείνει ἐκεῖ καὶ νὰ τὴν περιμένει γιὰ λίγο, καὶ ἐκεῖνη ἔφυγε βιαστικά. Τὸ ἀγοράκι κρατοῦσε ἀκόμη στὰ χέρια του τὴν κούκλα.

* * *

Τελικά, κατευθύνθηκα πρὸς τὸ παιδί, καὶ τὸ ρώτησα σὲ ποιὸν ἤθελε νὰ δώσει τὴν κούκλα.

«**Αὐτὴ τὴν κούκλα τὴν ἤθελε ἡ ἀδελφή μου περισσότερο ἀπὸ καθετὶ γιὰ τὰ Χριστούγεννα. Ἦταν σίγουρη ὅτι θὰ τῆς τὴν ἔφερνε ὁ Ἄϊ-Βασίλης**»...

Τοῦ εἶπα τότε ὅτι μπορεῖ καὶ νὰ τῆς τὴν ἔφερνε, κί' ἐκεῖνο μοῦ εἶπε θλιμμένο:

«**Ὁχι, ὁ Ἄϊ-Βασίλης δὲν μπορεῖ νὰ πάει ἐκεῖ ποὺ εἶναι τώρα ἡ ἀδελφή μου... Πρέπει νὰ δώσω τὴν κούκλα στὴν μαμά μου νὰ τῆς τὴν πάει**»...

Τὰ μάτια του ἦταν πολὺ θλιμμένα ἐνῶ ἔλεγε αὐτὰ τὰ λόγια.

«**Πῆγε νὰ συναντήσῃ τὸν Χριστούλη... Ὁ μπαμπὰς λέει ὅτι καὶ ἡ μαμά θὰ πάει νὰ συναντήσῃ τὸν Χριστούλη σὲ λιγάκι. Ἔτσι, σκέφτηκα ὅτι θὰ μπορούσε νὰ πάρει τὴν κούκλα μαζί της καὶ**

νὰ τὴν πάει στὴν ἀδελφούλα μου»...

Ἡ καρδιά μου πῆγε νὰ σταματήσει.

Τὸ ἀγοράκι σήκωσε τὸ βλέμμα πρὸς ἐμένα καὶ μοῦ εἶπε:

«**Εἶπα στὸν μπαμπὰ νὰ πεί στὴν μαμὰ νὰ μὴ φύγει ἀμέσως... Ζήτησα νὰ περιμένει μέχρι νὰ γυρίσω ἀπὸ τὸ μαγαζί**»...

Μετά, μοῦ ἔδειξε μίαν φωτογραφία ποὺ ἀπεικόνιζε τὸ ἴδιο τὸ ἀγοράκι μέσα στὸ κατάστημα νὰ κρατᾷ τὴν κούκλα, καὶ μοῦ εἶπε:

«**Θέλω ἡ μαμὰ νὰ πάρει καὶ αὐτὴ τὴν φωτογραφία μαζί της, γιὰ νὰ μὴ με ξεχάσει... Τὴν ἀγαπᾷ τὴν μαμὰ καὶ δὲν θέλω νὰ με ἀφήσει, ἀλλὰ ὁ μπαμπὰς λέει ὅτι πρέπει νὰ πάει μαζί με τὴν ἀδελφούλα μου**»...

Ἦστερα, χαμήλωσε τὸ κεφάλι του καὶ ἔμεινε σιωπηλό.

Ἐψαξα στὴν τσάντα μου καὶ ἔβγαλα ἀπὸ μέσα ἓνα μάτσο χαρτονομίσματα καὶ ρώτησα τὸ ἀγοράκι:

«**Τί λές, νὰ μετρήσουμε τὰ λεφτά σου μίαν τελευταία φορά γιὰ νὰ σιγουρευτοῦμε;**»...

Ἐκεῖνο ἀπάντησε:

«**Ἐντάξει, ὅμως πρέπει νὰ βγοῦν ἀρκετά**»...

Ἐρριξα κρυφὰ κάποια χρήματα μαζί με τὰ δικά του καὶ ἀρχίσαμε τὸ μέτρημα. Ἐφταναν μὲ τὸ παραπάνω γιὰ

τήν κούκλα. Περίσσευαν κι-
όλας αρκετά.

Τὸ ἀγοράκι ψιθύρισε:
«*Εὐχαριστῶ, Χριστούλη, ποὺ
μοῦ ἔδωσες ἀρκετὰ λεφτά*»...

Ἔπειτα μὲ κοίταξε καὶ εἶπε:
«*Εἶχα ζητήσῃ ἀπὸ τὸν Χρι-
στούλη νὰ κάνει νὰ ἔχω ἀρ-
κετὰ λεφτὰ γιὰ νὰ ἀγορά-*

*σω τὴν κούκλα καὶ ἡ μαμά
μου νὰ τὴν πάει στὴν ἀδελ-
φούλα μου...* **Ἐ**κείνος ἄκου-
σε τὴν προσευχή μου. **Ἦ**θε-
λα νὰ ἔχω ἀρκετὰ λεφτὰ
νὰ ἀγοράσω καὶ ἓνα λευκὸ
τριαντάφυλλο γιὰ τὴν μαμά,
ὅμως δὲν τόλμησα νὰ τοῦ
τὸ ζητήσω... Ἐκείνος μοῦ ἔ-

*δωσε ἀρκετὰ λεφτὰ γιὰ νὰ
ἀγοράσω τὴν κούκλα καὶ τὸ
λευκὸ τριαντάφυλλο...* **Ξ**έρε-
τε, ἀρέσουν πολὺ τὰ λευκὰ
τριαντάφυλλα στὴν μαμά»...

Λίγα λεπτὰ ἀργότερα ἡ θεία
του ξαναγύρισε καὶ ἐγὼ ἀπο-
μακρύνθηκα σπρώχνοντας
τὸ καροτσάκι μου...

* * *

Τέλειωνα τὰ ψώ-
νια μου μὲ ἓνα συν-
αίσθημα ἐντελῶς
διαφορετικὸ ἀπὸ
ὅ,τι ὅταν ἀρχίζα.

Δὲν μπορούσα νὰ
βγάλω ἀπὸ τὸ μυα-
λό μου τὸ ἀγοράκι.

Μετὰ θυμήθηκα
ἓνα ἄρθρο στὴν
ἐφημερίδα, λίγες
ἡμέρες πρὶν, ποὺ
μιλοῦσε γιὰ ἓναν ὀ-
δηγὸ σὲ κατάστα-
ση μέθης ποὺ εἶχε κτυπήσει ἓνα αὐτοκίνη-
το, στὸ ὁποῖο ἐπέβαινε μία νεαρὴ γυναίκα
μὲ τὴν κόρη της.

Τὸ κοριτσάκι εἶχε πεθάνει ἀκαριαῖα καὶ ἡ μη-
τέρα ἦταν σοβαρὰ τραυματισμένη. Ἡ οἰκο-
γένεια ἔπρεπε νὰ ἀποφασίσει ἐὰν θὰ τῆς
διέκοπταν τὴν ἀναπνευστικὴ στήριξη...

Νὰ ἦταν ἄραγε ἡ οἰκογένεια τοῦ μικροῦ
ἀγοριοῦ;

Δύο μέρες μετὰ, διάβασα στὴν ἐφημερίδα
ὅτι ἡ νεαρὴ γυναίκα ἦταν νεκρή.

Δὲν μπόρεσα νὰ μὴν πάω ν' ἀγοράσω
ἓνα μπουκέτο λευκὰ τριαντάφυλλα καὶ

νὰ βρεθῶ στὴν αἴ-
θουσα ὅπου ἐκ-
θέταν τὴν σωρό της.

Ἦταν ἐκεῖ καὶ
κρατοῦσε ἓνα ὀ-
μορφο λευκὸ τρι-
αντάφυλλο στὸ
χέρι της, μαζὶ μὲ
μία κούκλα καὶ τὴν
φωτογραφία τοῦ
μικροῦ ἀγοριοῦ
στὸ κατάστημα.

Ἐφυγα ἀπὸ τὴν
αἴθουσα κλαίγον-

τας καὶ μὲ τὴν αἴσθησι ὅτι ἡ ζωὴ μου θὰ
ἄλλαζε γιὰ πάντα.

Ἦ ἀγάπη ποὺ εἶχε αὐτὸ τὸ ἀγοράκι γιὰ
τὴν μαμά του καὶ τὴν ἀδελφή του ἦταν τόσο
μεγάλη... **Κ**αὶ ὅμως, μέσα σὲ κλάσματα δευ-
τερολέπτου ἓνας μεθυσμένος ὀδηγὸς τοῦ
τὰ πῆρε ὅλα μακριά...

* * *

Φρόντισε νὰ ἐμποδίσῃς κάποιον ἀπὸ τὸ νὰ
ὀδηγεῖ ὕστερα ἀπὸ κατανάλωση ἀλκοόλ...

Ἦ ἴσως ἔτσι συμβάλλῃς νὰ ἐπαναπροσδι-
ορίσει μέσα του μὲ ὑπεύθυνο τρόπο τὴν ἀντί-
ληψή του γιὰ τὴν ζωὴ τοῦ ἄλλου...

Ἐπίσκεψη - Προσκύνημα στό Κατάστημα Κράτησης Ἄμφισσας (ε')

Σάββατο Ἀκαθίστου, 20.4.2013

«Φιλί Ἀγάπης, Ἐλπίδας καὶ Ζωῆς»

Τὸ ἡλιόλουστο πρωῖνὸ τοῦ Σαββάτου προδιέθετε τις καρδιές μας γιὰ τὴ μεγάλη συνάντηση ποὺ θὰ εἶχαμε σήμερα πενήντα Προσκυνητὲς μὲ τὸν Κύριό μας στὴν Φυλακὴ!

Γιὰ πέμπτη φορὰ ἀπὸ τὸ 2008, ποὺ ὁ Σύλλογός μας μὲ τὴν εὐχὴ τοῦ Σεβασμιωτάτου Πατέρα μας Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ καὶ τὴν πατρικὴ καθοδήγηση τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ὁρεῶν κ. Κυπριανοῦ, ἀνέλαβε αὐτὴ τὴν Μεγάλῃ Δικονία τῶν ἐπισκέψεων στὶς Φυλακὲς, ἐπισκέπτεται τὶς Φυλακὲς τῆς Ἄμφισσας.

Πενήντα Προσκυνητὲς, τῶν ὁποίων ἡγείτο, ὅπως πάντα, ἡ ψυχὴ, ὁ ἐμπνευστὴς καὶ ὁ καθοδηγητὴς ὅλου τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου τῆς Μητροπόλεώς μας Θεοφιλέστατος κύριος Κυπριανός, ξεκίνησαν στὶς 7:00' τὸ πρωὶ μὲ τις καρδιὲς γεμάτες κατάνυξη, γιὰ νὰ συναντήσουν στὸ πρόσωπο τῶν φυλακισμένων Ἀδελφῶν μας τὸν ἴδιο τὸν Χριστό μας, γιὰ νὰ τοὺς δώσουν τὸ Φιλὶ τῆς Ἀγάπης, τῆς Ἐλπίδας καὶ τῆς Ζωῆς!

Ἡ διαδρομὴ μας ξεκίνησε μὲ μία σύντομη ἀναφορὰ ἀπὸ τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπό μας κ. Κυπριανὸ στὴν μεγάλη ἐπαίτιο τῆς Ἑορτῆς τοῦ Ἀκαθίστου καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη, τὴν ὁποία θὰ πρέπει νὰ νιώθουμε πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν θυσία τους παρέδωσαν σὲ μᾶς τὰ Ἱερά καὶ τὰ Ὅσια τῆς Πίστεώς μας καὶ τοῦ Ἔθνους μας.

Μὲ ἰδιαίτερη συγκίνηση ἀναφέρθηκε στὸν Πατέρα μας Μητροπολίτη Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανό, στὸν ὁποῖο ὀφείλουμε τὰ πάντα, εὐχαριστώντας τον

γιὰ ὅ,τι εἶχαμε, ἔχουμε καὶ θὰ ἔχουμε στὸ μέλλον ἀπὸ τις πλούσιες Πνευματικὲς δωρεὲς τοῦ Χριστοῦ μας...

Μετὰ τὴν προσευχὴ μας καὶ τὴν Παράκληση πρὸς τιμὴν τοῦ Προστάτου Ἁγίου μας Φιλαρέτου, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπός μας κ. Κυπριανός, ἔκανε μίαν ἀναφορὰ γιὰ τὶς Φυλακὲς τῆς Ἄμφισσας...

Ἡ ὥρα κύλησε χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουμε καὶ γύρω στὶς 10:30' φθάσαμε στὶς Φυλακὲς τῆς Ἄμφισσας.

Μᾶς ὑποδέχθηκαν μὲ πολὺ ἐγκαρδιότητα ὁ κύριος Ὑπαστυνόμος, ἡ Κοινωνικὴ Λειτουργός, ἡ Ψυχολόγος καὶ ἄλλοι σωφρονιστικοὶ ὑπάλληλοι.

Χωρὶς ἰδιαίτερες διαδικασίες, μιᾶς καὶ δὲν ἤμασταν ἄγνωστοι, περάσαμε στὰ ἐνδότερα τῶν Φυλακῶν, γιὰ νὰ προσφέρουμε μαζί μὲ τὴν Ἀγάπη μας καὶ δέματα μὲ εἶδη πρώτης καὶ ἀτομικῆς ἀνάγκης πρὸς τοὺς Κρατούμενους Ἀδελφούς μας.

Τὸ προαύλιο τῶν Φυλακῶν μικρὸ, καταθλιπτικὸ, φιλοξενοῦσε γύρω στοὺς 250 Κρατούμενους. Οἱ Κρατούμενοι Ἀδελφοί μας εἶχαν συγκεντρωθεῖ καὶ μᾶς περίμεναν.

Ἀπορία, δυσπιστία, ἀδιαφορία, ἐκπληξη καὶ μίαν δόση εἰρωνείας, ἦταν ζωγραφισμένα στὰ πρόσωπά τους.

Τὰ πρῶτα λόγια τοῦ Θεοφιλέστατου Ἐπισκόπου μας κ. Κυπριανοῦ, στάλαξαν βάλσαμο στὶς κουρασμένες τους καρδιὲς καὶ ἄλλαξαν ἀμέσως τὸ βαρὺ κλίμα.

«**Ἀδέλφια μας ἀγαπητά, δὲν ἔχουμε ἔρθει ἐδῶ γιὰ νὰ Σᾶς κάνουμε κήρυγμα... Οὔτε γιὰ νὰ Σᾶς προτρέψουμε νὰ γίνετε ἠθικοὶ ἄνθρωποι...**

Ἔχουμε ἔρθει, γιὰ νὰ Σᾶς φέρουμε ἓνα χαρμόσυνο ἄγγελμα. Ἐχετε ἀδέλφια, τὰ ὁποῖα Σᾶς σκέπτονται συνεχῶς! Αὐτὰ τὰ ἀδέλφια Σας εἶμαστε ἐμεῖς...

Ἦρθαμε σήμερα γιὰ νὰ Σᾶς δώσουμε τὸ Φιλὶ τῆς Ἀγάπης, τῆς Ἐλπίδας καὶ τῆς Ζωῆς...».

Ὅσο μὲ τὰ λόγια του ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπός μας κ. Κυπριανός τοὺς ἔκανε «μετάγγιση Ἀγάπης», τόσο τὸ κλίμα ἄλλαζε. Ὅλο καὶ περισσότεροι Κρατούμενοι πλησίαζαν κοντὰ μας.

Τώρα ἔβλεπε κανεὶς καὶ τὰ πρῶτα δάκρυα νὰ τρέχουν ἀπὸ τὰ βασανισμένα μάτια τους. Κι ὅταν εἶδαν

τὸν Ἐπίσκοπο νὰ γονατίζει μπροστά τους καὶ νὰ τοὺς ζητᾶ συγγνώμην, ἐκ μέρους ὄλων αὐτῶν ποὺ τοὺς ἀπόρριψαν, πολλοὶ ξέσπασαν σὲ λυγμούς.

Ἀφοῦ μὲ πολὺ Ἀγάπη τοὺς ἔδωσε τὸ πραγματικὸ νόημα τῆς Ἐλευθερίας, ἐκείνης ποὺ μᾶς καταξιώνει ὡς ἀνθρώπους καὶ μᾶς ἀναδεικνύει σὲ πραγματικὰ Παιδιὰ τοῦ Θεοῦ, περάσαμε στὸν εἰδικὸ ἐκεῖνο χῶρο, ὅπου θὰ περνοῦσαν ἕνας-ἕνας ὅλοι οἱ Κρατούμενοι Ἀδελφοί μας, προκειμένου νὰ πάρουν ἀπὸ τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπό μας κ. Κυπριανό, τὸν ἀσπασμὸ τῆς Ἀγάπης καὶ ἕνα δέμα, τὸ ὁποῖο εἶχαμε ἐτοιμάσει μὲ πολὺ φροντίδα, καθὼς ἐπίσης καὶ ἕνα Γράμμα μὲ ἕνα Ἀναμνηστικό.

Οἱ στιγμὲς ποὺ ζήσαμε ὅλοι ἦταν συγκλονιστικές!

Ἀκούραστα ἐπὶ τρεῖς ὥρες ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπός μας κ. Κυπριανός, ὁ Πατερούλης μας καὶ Πατερούλης ὄλων τῶν Φυλακισμένων Ἀδελφῶν μας, πρόσφερε πλούσια τὴν Ἀγάπη του, τὴν Σποργὴ του, τὴν Εὐγένειά του, σὲ ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι μέχρι τώρα εἶχαν γνωρίσει μόνο τὴν ἀπόρριψη, τὴν κατάκριση καὶ τὴν ἀπαξίωση.

Ἡ ἀγκαλιά, ὁ ἀσπασμός, ἕνα χᾶδι πατρικὸ καὶ ἕνας ἰδιαιτερός λόγος παρηγοριᾶς στὸν κάθε ἕναν ξεχωριστά, λειτούργησαν ὡς φάρμακα θεραπευτικὰ στὶς πονεμένες τους καρδιές.

Οἱ περισσότεροὶ τὸν εὐχαριστοῦσαν μὲ λόγια εὐγνωμοσύνης, λέφτοντας κυριολεκτικὰ στὴν ἀγκαλιά του, τονίζοντάς του πόσο σημαντικὴ ἦταν γι' αὐτοὺς ἡ παρουσία του, ἡ εὐχή του, ἡ ἔγνοια του καὶ ἡ Ἀγάπη του.

Τρεῖς ὥρες σὲ ἕνα Προσκύνημα Ζωῆς, μὲ τὶς ἀγαπητές μας Ἀδελφές Μοναχές νὰ ψάλλουν ἀκατάπαυστα, εὐφραίνοντας τὶς καρδιές μας καὶ μαλακώνοντας τὸν πόνο τῶν Κρατούμενων Ἀδελφῶν μας, πέρασαν χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουμε, ἀφήνοντας ἀνάμεικτα συναισθήματα μιᾶς χαρμολύπης καὶ προσμονῆς μέχρι τὴν ἐπόμενη συνάντηση μαζί τους!

* * *

Μὲ τὶς καρδιές μας γεμάτες ἀπὸ τὶς πλούσιες πνευ-

ματικὲς δωρεές τοῦ Χριστοῦ μας, πήραμε τὸν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς.

Τὰ λόγια τοῦ Θεοφιλέστατου Ἐπισκόπου μας κ. Κυπριανοῦ, γιὰ μίαν ἀκόμη φορὰ μίλησαν βαθειὰ μέσα στὶς καρδιές μας.

Τὸ παράδειγμα περὶ εὐθύνης, ποὺ μᾶς ἀνέλυσε μέσα στὸ λεωφορεῖο, μᾶς ἔκανε νὰ κατανοήσουμε, ὅτι *κάτι ποὺ φαίνεται μικρὸ καὶ δὲν ἀφορᾷ ἀρχικὰ ἄμεσα ἐμᾶς, μπορεῖ τελικὰ νὰ ἀποβεῖ μοιραῖο, ὄχι μόνο γιὰ μᾶς, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ εὐρύτερο κοινωνικὸ σύνολο.*

Ἐπίσης, ἡ ἐπισήμανσή του, γιὰ μίαν ἀκόμη φορὰ στὸ νὰ μὴν κλείνει ἡ ἡμέρα μας καὶ νὰ λέμε «ἔχασα τὴν ἡμέρα», μᾶς ἔφερε πρὸ τῶν εὐθυνῶν μας καὶ μᾶς ἔδωσε νὰ καταλάβουμε μὲ τὸν καλύτερο τρόπο, ὅτι *ἡ τοποθέτηση τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν τοῦ Ἀδελφοῦ μας εἶναι πάνω ἀπὸ τὶς δικές μας καὶ αὐτὸ εἶναι ἡ πιὸ ἀγνή καὶ ἀληθινὴ μορφή Ἀγάπης.*

**Ἡ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.
Εἰρήνη Ἀρχοντούλη**

Διαπροσωπικὲς Σχέσεις Πολύτιμα Πετράδια

Πρέπει νὰ εἴμαστε **στοργικοί**, ὅπως ἡ μητέρα ποὺ φροντίζει τὰ παιδιά της.

Τὸ νὰ πείθεις καὶ ὄχι νὰ ἐξαναγκάζεις εἶναι ὁ σωστός τρόπος ἐνέργειας.

Κάθε ἄνθρωπος ἔχει κάποιο χάρισμα. Βρὲς τὸ χάρισμά του καὶ **ἐπαίνεσέ τον**. Χρειάζεται καὶ ὁ **ἐπαινος** καὶ ἡ **καλοσύνη** καὶ ἡ **ἀγάπη**.

Στὶς σχέσεις μας μὲ τοὺς ἄλλους, πρέπει νὰ δημιουργοῦμε μὲ τὴν **εὐσπλαγχνὴ εὐγένειά μας** μιὰ ἀτμόσφαιρα **φιλικότητας, οἰκειότητας** καὶ **ἐγγύτητας**.

Ἄν νηστεύουμε μὲ **πνεῦμα κατάκρισης**, στεροῦμε ἀπὸ τὴν νηστεία μας κάθε πνευματικὴ ἀξία. Ὁ Θεὸς δὲν ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴν **διαίτά μου**, ἀλλὰ γιὰ τὶς **σχέσεις μου** μὲ τὰ ἄλλα πρόσωπα.

Τὸ καλύτερο ἀγώνισμα γιὰ τὸν ἄνθρωπο εἶναι **νὰ εἶναι χρήσιμος**, μὲ ὅσα μέσα διαθέτει καὶ μπορεῖ.

Νὰ μεταχειρίζεσθε τοὺς ἄνθρώπους ὡς ἂν ἦταν **αὐτὸ ποὺ ἐπρεπε νὰ εἶναι**. Ἐτοί τους βοηθεῖτε νὰ γίνουν **ὅ,τι εἶναι ἱκανοὶ νὰ γίνουν**.

Γιὰ νὰ δεῖξουν τὸν καλύτερο ἑαυτό τους οἱ ἄνθρωποι γύρω σου, **δῶσε τους κουράγιο** καὶ **δείξε τους τὴν ἐκτίμησή σου**.

Ἡ τοποθέτηση τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν κάποιου ἄλλου πάνω ἀπὸ τὶς δικές σου εἶναι **ἡ πιὸ ἀγνή μορφή ἀγάπης**.

Δημιουργός Προσωπικότητας 'Ο ρόλος τῆς Μητέρας

A. Νταντινάκη-Μιχελακάκη

Δύο μεγάλοι τομείς, δύο θαυμαστές και συγκλονιστικές περιόδους, αξιοσημείωτες στην ζωή εκάστου ανθρώπου ανεξαρτήτως καταγωγής και προελεύσεως, ἀρρήκτως συνδεδεμένες μεταξύ των.

Δύο περιόδους, κατά τις οποίες ζῆ και ἀναπτύσσεται ὁ ἄνθρωπος: ἡ γέννησή του ἐν ἀρχῇ και ἐν συνεχείᾳ τὸ σχολεῖο, ἡ ἐκπαίδευση.

Ὁ Θεός, ὁ Δημιουργός τοῦ Σύμπαντος, καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπο *μικρὸ θεὸ* και δημιουργὸ μετὸ θαῦμα τῆς γεννήσεως. Μεγάλῃ, τεράστια ἡ εὐθύνη ποὺ τοῦ ἀναλογεῖ, ἀλλὰ ἐξίσου τεράστια και ἡ ἀποστολή του.

Πῶς ἀνταποκρίνεται και στοὺς δυὸ αὐτοὺς τομείς, στὸ προσκλητήριο αὐτό, τὸ μικρὸ κύταρο τῆς κοινωνίας;

Ποία ἡ συμβολὴ τῆς οἰκογένειας και δὴ τῆς Μητέρας, ἡ ὁποία διαδραματίζει και τὸν σπουδαιότερο και δεσπύζοντα ρόλο στὴν ἀνατροφὴ τῶν παιδιῶν, τῶν ὑπάρξεων αὐτῶν ποὺ τῆς ἐνεπιστεύθη ὁ Θεός της;

* * *

Ἀρχικῶς, πρέπει νὰ προσπαθῆσει ἡ Μητέρα νὰ δημιουργήσει ἕνα ἐπαγωγικὸ δεσμό, ἕνα θετικὸ σύνδεσμο μεταξύ αὐτῆς και τοῦ παιδιοῦ, ὁ ὁποῖος δὲν δημιουργεῖται μετὴν ἀφθονία τῶν ἀγαθῶν, τῶν παιχνιδιῶν και τῶν προσφορῶν, ὅπως πολλοὶ ἔχουν τὴν ἐσφαλμένη ἐντύπωση, ἀλλὰ μετὴν συνεχῆ ἐπαφή, συζήτηση και ἐμπιστοσύνη.

Ἐπιπροσθέτως, ἡ Μητέρα ὀφείλει νὰ ἐμπνεύσει στὸ παιδί **ἀτμόσφαιρα σεβασμοῦ** πρὸς τοὺς μεγαλύτερους του ὡς βασικὴ ἀρχὴ τῆς ζωῆς τους.

Βασικότατη και ἡ συνεισφορὰ της στὴν πορεία και πρόοδο τοῦ παιδιοῦ στὸ σχολεῖο.

Εἶναι ἐκείνη ποὺ θὰ διδάξει τὴν διάθεση ἀξιοποιήσεως τῶν γνώσεων τῶν δασκάλων και τοῦ σεβασμοῦ πρὸς αὐτοὺς, σεβόμενη ἢ ἴδια τὸ ἱερό τους ἔργο.

Ἡ Μητέρα θὰ καλλιεργήσει τὸ πνεῦμα **συνεργασίας και ἀναγνώρισης** μετὴν συμμάχητες τοῦ παιδιοῦ, βασικὸ ἐφόδιο τῆς κοινωνικοποίησής του.

Ἡ Μητέρα καλεῖται νὰ διδάξει τὴν ἀξιοποίηση πρὸς τὸν παράγοντα τῆς ἐργασίας, τὸ **πνεῦμα εὐθύνης** πρὸς τὴν κοινωνία.

Μέσω τοῦ ἰδιοῦ της παραδείγματος νὰ ἐμπνεύσει στὸ παιδί της τὸ ἀρχαῖο γνωμικὸ «*τὰ ἀγαθὰ κόποις κτῶνται*», ὥστε αὐτὸ νὰ εἰσέλθει πάνοπλο στὰ δυσκολότερα στάδια τῆς ζωῆς.

Δύσκολος ὁ ἀγώνας, πολυσχιδής, γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἀπαιτεῖται ἰδιαίτερη προσοχή, διότι σημασία ἔχει ἡ **δημιουργία προσωπικῶν**, ἀνθρώπων ἀνεπτυγμένων πνευματικῶν, μετὰ παιδεία και ὄχι ἀνθρώπων μετὰ ἐγκυκλοπαιδικὴ μόνον μόρφωση. Πλεῖστα παραδείγματα μᾶς διαβεβαιώνουν τοῦτο.

Ἄς ἀτενίσουμε πρὸς τὰ ἄνω και ἅς ἀναλογισθοῦμε τὴν εὐθύνη τοῦ ὑπέρτατου αὐτοῦ ρόλου.

Ἄν Φέλις
νὰ εἶσαι εὐχάριστος ὅταν μιλάς,
θὰ πρέπει:

Νὰ εἶσαι ἀπλός!

Νὰ εἶσαι εὐαίσθητος!

Νὰ μὴ μιλάς συνέχεια ἐσύ,
ἀλλὰ νὰ μάθεις ν' ἀκῆς και τὲς ἄλλες!

Ἐνθάρρυνε τὲς ἄλλες νὰ σὲ μιλᾶνε,
ἀντὶ νὰ τὲς πάρεις «μονότερμα»
μιλώντας συνέχεια ἐσύ!

Νὰ θυμᾶσαι πῶς οἱ ἄνθρωποι
σὲ κέρνουν περισσότερο ἀπὸ τὸ πῶς μιλάς,
παρὰ ἀπὸ τὸ τί λές!

**Όταν συνεργάζομαι με τὸν Θεὸ τὰ χαίρομαι ὅλα
«Ἄν δὲν στηρίζεις τὸ ἓνα σου πόδι ἔξω ἀπὸ τὴ γῆ,
ποτέ σου δὲν θὰ μπορέσεις νὰ σταθεῖς πάνω της»**

(Ὀδυσσεὺς Ἐλύτης)

X.X.

Ένα ἀπόγευμα βγήκα νὰ περπατήσω. Ὑστε-
ρα ἀπὸ μιὰ στροφή, ἀντίκρισα ἓνα ἐκκλη-
σάκι καὶ δίχως νὰ τὸ πολυσκεφτῶ μπήκα μέσα.

Κάθισα σὲ ἓνα στασίδι παλιό. **Πόσοι** ἄνθρω-
ποι ἔχουν σταθεῖ ἐδῶ, σκέφτηκα. **Πόσες** δοξο-
λογίες καὶ πόσους ἀναστεναγμούς ἔχει ἀκούσει,
μὲ πόσα δάκρυα ἔχει ποτιστεῖ, πόσα κεράκια
ἔχουν στάξει πάνω του καθὼς λιώνουν. **Πό-**
σες φορὲς ἔχει λειτουργηθεῖ καὶ πό-
σες φορὲς λειτουργεῖ σὰν ἀσφαλὴ
ἀγκαλιὰ πού σιωπηλὰ ὑποδέχε-
ται τὸν καθένα ὅπως εἶναι.

Συλλογιέμαι τούτη τὴν ὥρα
πὼς ἡ πίστη μου ὥρες-ὥρες
μοιάζει μὲ παλῖρροια. **Πότε**
πλημμυρίδα καὶ πότε ἄμπω-
τη. **Ἡ** ψυχὴ μου παραδίδε-
ται σὲ σκλαβιές, κάλπικοι
θεοὶ μ' ἀπομυζοῦν.

Μιὰ γιὰ ἀπλή, αὐθεντικὴ,
μὲ βλέμμα καθαρὸ πλησίασε
καὶ κάθισε δίπλα. **Γύρισε** καὶ μοῦ
εἶπε μὲ εἰλικρίνεια: «**Τὴν** ἀγαπῶ
τὴν ἐκκλησία, τοὺς ἀγίους, τὸν Κύριο.

Πὼς μπορεῖς νὰ μὴν τοὺς ἀγαπᾷς; **Ὅλα** ἀληθινὰ
εἶναι ὅσα λέει στὸ Εὐαγγέλιό Του. **Παιδί** μου,
κάθε πρωὶ ἔρχομαι καὶ ἀνοίγω τὸ ναό, ξέρεις τί
χαρὰ ἔχω νὰ μένω ἐδῶ; **Αὐτὸ** μὲ κρατᾷ στὴ ζωὴ
μου ὄρθια. **Ἐ**χει πολλὲς δυσκολίες μὴ νομίζεις».

Μοῦ ἄφησαν μιὰ γλυκύτητα τὰ λόγια της.
Μύριζε Χριστὸ ἢ γιὰ γιὰ. **Ἐ**ναν Χριστὸ ἄρχοντα.
Τὸ βίωμά της μὲ σήκωσε στὶς πλάτες της γιὰ
νὰ δῶ μακρύτερα. **Αἰσθάνθηκα** λὲς καὶ τράφη-
κα ὀλόκληρος. **Ἄ**ναψε τὸ φυτίλι τῆς πίστεως μου
δίχως ἐξηγήσεις. **Οἱ** ἀμφισβητήσεις ὑποχώρη-
σαν. **Τὸ** ἀλφάδι τῆς λογικῆς ἔγινε συντρίμια,
ὁ τοῖχος της ράγισε.

Ἐδῶ μέσα γεφυρώνεται τὸ φθαρτὸ μὲ τὸ
ἄφθαρτο. **Αὐτὴ** τὴν ἀκεραιότητα ἀναζητῶ.
Ἐτσι εἶναι ὁ Θεός! **Χ**αρίζεται καὶ χάνεται. **Ἡ**
αἴσθησις πού μοῦ ἔμεινε ἐκεῖνο τὸ ἀπόγευμα
μὲ ὠθεῖ νὰ Τὸν συναντήσω ξανά καὶ ξανά. **Ἄ**
μὲ πονᾷ, ὡστόσο μὲ σμιλεῦει. **Μ**έθυσα μὰ δὲν
ζαλίστηκα. **Ἡ** ἀπουσία Του εἶναι παρουσία. **Φί-**
λος στοργικὸς πού δὲν προδίδει. **Π**εθαίνει γιὰ
μένα. **Π**οιὸς ἄλλος τὸ κάνει; **Μ**ὲ περι-
μένει ἀθόρυβα στὴν ὁδὸ Γολγοθᾶ.

Στέκεται στὸ Σταυρὸ ζητιαν-
νεύοντας τὶς ἀμαρτίες μου,
τὶς ἀστοχίες μου δηλαδὴ νὰ
ζῶ τὴν Παρουσία Του. **Ἡ**
Ἐκκλησία Του εἶναι ἡ πηγὴ
πού ποτίζει τὴ δίψα μου
γιὰ Οὐρανό. **Ὅ**ταν ἀφή-
νομαι στὴ Πρόνοιά Του ζῶ
θαύματα. **Ὅ**ταν συνεργάζο-
μαι μαζί Του τὰ χαίρομαι ὅλα.

Μὲ ξεβολεύει, μὲ ἀγκαλιάζει,
μὲ Ἄνασταίνει! **Γ**ιὰ αὐτὴ τὴν ἀνα-
τροπὴ παλεύω. **Ὅ**μως τὸ εὐκόλο μὲ
ζεγελαῖ κι ἔτσι χάνω τὸν προορισμὸ γιὰ τὸ
αὐθεντικό.

Προσπαθώντας νὰ περιγράψω τὴν πίστη στὸ
Θεὸ καταλαβαίνω πὼς μοιάζει μὲ μιὰ νοστιμιὰ,
πού ἂν δὲν δοκιμάσεις δὲν θὰ μάθεις τὴ γεύση
της. **Δ**ὲν ξέρω πὼς γίνεται. **Ν**ομίζω πὼς δίνεται!
Σὲ ὅποιον διψᾷ, σὲ ὅποιον ἀναζητᾷ. **Π**ίστη εἶναι
νὰ φτάνεις ἐκεῖ πού δὲν μπορεῖς. **Ὅ**σο τροφο-
δοτεῖς τὴ σχέση σου μὲ τὸ πρόσωπο τοῦ Θεοῦ,
τόσον Τὸν ζεῖς, τόσο αὐξάνει ἡ ἐμπιστοσύνη,
τόσο τὰ σκοτάδια φωτίζονται, τόσο δοκιμάζε-
σαι, τόσο ἀκουμπᾷς πάνω Του καὶ εἰρηνεύεις.

«**Π**ιστεύω Κύριε, βοήθει μου τὴ ἀπιστία».

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
«ΑΓΙΟΣ ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ Ο ΕΛΕΗΜΩΝ»

«*Ἐπείνασα καὶ ἐδώκατέ Μοι φαγεῖν...
Ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ Με...
Ξένος ἤμην καὶ συνηγάγετέ Με...
Ἡσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ Με...
Ἐν φυλακῇ ἤμην καὶ ἤλθετε πρὸς Με...».*

(Ματθ. κε' 35-36)

Ἐκκληση γιὰ Συμμετοχὴ στὸν Ὁρθόδοξο Συλλογικὸ Ἐθελοντισμὸ

**Ὁ Σωτὴρας μας Χριστὸς ταυτίζει τὸ Πρόσωπό Του
μὲ τοὺς φτωχοὺς, τοὺς φυλακισμένους, τοὺς μετανάστες, τοὺς ἄστεγους,
τοὺς ἀσθενεῖς, τοὺς πεινασμένους, τοὺς ξένους, τοὺς ἀναγκεμένους**

- Δὲν εἴμαστε Χριστιανοί, ἂν δὲν τοὺς αἰσθανόμαστε ὡς Ἀδελφούς μας, ἂν δὲν γίνεῖ ὁ πόνος καὶ ἡ ἀνάγκη τους δικός μας πόνος καὶ δική μας ἀνάγκη.
- Δὲν εἴμαστε Χριστιανοί, ἂν ἀπλῶς γράφουμε καὶ συζητᾶμε τὸ θέμα τους στὰ ζεστά μας σπίτια, χορτασμένοι καὶ χαλαροί.
- Δὲν εἴμαστε Χριστιανοί, ἂν δὲν πιέσουμε, ὅπου μπορούμε, νομικὰ καὶ κοινωνικά, γιὰ τὴν ἀνακούφισή τους, γιὰ ἀλλαγὴ τοῦ κλίματος.
- Δὲν εἴμαστε Χριστιανοί, ἂν δὲν κάνουμε ἔγνοια μας, μὲ στοργικὴ διάθεση, τὴν ἀνάγκη τους (τροφή, ρούχα, στέγη, φάρμακα, χρήματα).
- Δὲν εἴμαστε Χριστιανοί, ἂν φοβόμαστε νὰ τοὺς δώσουμε ὄχι «κάτι», γιὰ νὰ βγοῦμε ἀπὸ τὴν ντροπὴ (πενταροδεκάρες, κόκκινα νομίσματα), ἀλλὰ ὅ,τι μπορούμε γιὰ τὸν Χριστὸ μας καὶ τὴν συνείδησή μας, ἀκόμα καὶ ἐκ τοῦ ὑστερήματός μας.
- Δὲν εἴμαστε Χριστιανοί, ἂν δὲν βλέπουμε στὰ πρόσωπα αὐτῶν τῶν ταλαιπωρημένων τὸν ἴδιο τὸν Χριστὸ μας, ἀφοῦ ὁ Χριστὸς μας ταύτισε τὸν Ἐαυτό Του μὲ αὐτούς.
- Δὲν εἴμαστε Χριστιανοί, ἂν μπορούμε νὰ φᾶμε καὶ νὰ κοιμηθοῦμε, ὅταν κυριολεκτικὰ δίπλα μας αὐτοὶ ὑποφέρουν καὶ ἀργοπεθαίνουν ἀπὸ τὴν ἐξαντλητικὴ δουλειὰ-δουλεία καὶ τὶς ἀρρώστιες, ἀλλὰ καὶ τὴν κοινωνικὴ ἀπαξίωση.
- Δὲν εἴμαστε Χριστιανοί, ἂν μπορούμε νὰ ποῦμε γι' αὐτούς: «Δὲν με νοιάζει!... Δὲν μπορῶ νὰ κάνω τίποτα!... Ἔχω τὰ δικά μου βάσανα!...».
- Δὲν εἴμαστε Χριστιανοί, ἂν ποῦμε γι' αὐτούς: «Ναί, οἱ καημένοι, ἀλλὰ τί νὰ γίνεῖ;... Ἄς γυρίσουν στὴν πατρίδα τους!...».

Πολλὰ μπορούμε νὰ κάνουμε!

**Ἐλᾶτε μαζί μας γιὰ νὰ ὀργανώσουμε καλύτερα
τὴν προσπάθεια προσφορᾶς Ἀγάπης!**

Ἐνισχύσατε τὸν Ὁρθόδοξο Συλλογικὸ Ἐθελοντισμὸ!

Ἄς γίνουμε Διάκονοι τοῦ Διακονοῦντος ἡμᾶς Θεοῦ!

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ «ΑΓΙΟΣ ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ Ο ΕΛΕΗΜΩΝ» • Ἔδρα: Φυλὴ Ἀττικῆς • Ἰστοσελ.: www.agiosfilaretos.gr

Σικυῶν (Κιάτο): Πόλις - Θρῦλος

Ἡ ἀναστήλωση τοῦ Θεάτρου τῆς ἀρχαίας Σικυῶνος

B.X.

Πληροφορηθήκαμε ἀπὸ τὰ ΜΜΕ, ὅτι ἐδόθη ἐπιδότηση 10 ἐκ. εὐρώ, γιὰ τὴν συνέχιση τῶν ἐργασιῶν ἀποκάλυψης ἀπὸ τὶς ἐπιχωματώσεις καὶ τὴν ἀναστήλωση τοῦ Θεάτρου τῆς ἀρχαίας Σικυῶνος, οἱ ὁποῖες ἄρχισαν τὸ 2006-2007.

Τὸ Θέατρο τοῦτο εἶχε κατασκευαστεῖ στὶς ἀρχές τοῦ 3ου αἰ. π.Χ., μὲ χωρητικότητα 10.000 θεατῶν καὶ ἦταν ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα τῆς ἀρχαιότητος.

Ἐπ'εὐκαιρία, θεωροῦμε χρήσιμο νὰ ἀναφέρουμε ὀλίγα ἀπὸ τὴν Ἱστορία τῆς Ἀρχαίας Σικυῶνος (σημερινὸ Κιάτο), πού ἦταν στὸ κέντρο τῆς κορινθιακῆς πεδιάδας.

Κατ'ἀρχὴν κατοικήθηκε ἀπὸ Πελασγοὺς (5000 π.Χ.) καὶ μετέπειτα (1900 π.Χ.), ὡς πρώτη ἀποικία, ἀπὸ τοὺς Ἴωνες Ἀχαιοὺς. Λέγεται ὅτι ἦταν ἡ πρώτη στὸν κόσμον Πόλις-Κράτος.

Ἡ Σικυῶν σὺν τῷ χρόνῳ κατέστη μεγάλη ἐμπορικὴ, μὲ τὸν λιμένα της, βιομηχανικὴ καὶ πολιτισμικὴ πόλη. Ἐκεῖ ἀναπτύχθηκε ἡ Γλυπτικὴ μὲ τὴν κατεργασία μετάλλων γιὰ μπρούτζινα, χάλκινα καὶ ἀσημένια ἀγγεῖα καὶ ἀγάλματα (Πολύκλειτος, Λύσιππος), ἡ Μουσικὴ καὶ ὁ χορός, ἡ Ζωγραφικὴ. Ἦταν διάσημη στὴν ἐποχὴ της γιὰ τὴν κατεργασία τοῦ δέρματος (ἐνδύματα, σανδάλια) καὶ γιὰ τὰ ἀγγεῖα ἀπὸ τερακότα. Ὡσαύτως ἀνεπτύχθη καὶ ἡ Γεωργία.

Ἰποστηρίζεται, ὅτι ἐκεῖ τὴν Σικυῶνα ἐγεννήθη ἡ Τραγωδία πού πρῶτος ἔγραψε ὁ ποιητὴς Ἐριγένης. Ἡ ποιήτρια Πράξιλλα μὲ τοὺς ἐπιοίνιους ὕμνους, ἦταν τότε ξακουστή.

Ἡ Σικυῶν ἀναφέρεται στὸν Ὅμηρον ὡς «εὐρύχωρον» καὶ γι'αὐτὴν ἔγραψαν ὁ Ἡσίοδος, ὁ Στράβων ὁ γεωγράφος, ὁ Ἡρόδοτος, ὁ Πausanίας κ.ἄ.

Ὄνομαστοὶ ἦσαν οἱ θησαυροὶ τῶν Σικυωνίων στοὺς Δελφοὺς καὶ στὴν Ὀλυμπία. Ἔκοψαν μάλιστα καὶ δικό τους νόμισμα. Ὁ Pausanίας (μέσα τοῦ 2ου αἰ.), ἔκανε λεπτομερῆ περιγραφή τῆς περιφήμου πόλεως μὲ τὰ πολλὰ ἀγάλματα, στάδια, παλαιίστρες κ.λ.π. πού στόλιζαν τὴν πόλη.

Ὁ πρῶτος Βασιλιάς καὶ Ἰδρυτὴς τῆς πόλης ἦταν ὁ Αἰγίαλος, τοῦ ὁποῦ ἡ Δυναστεία διήρκεσε χίλια χρόνια, μὲ 26 Βασιλεῖς, ὁ τέταρτος τῶν ὁποίων ἦταν ὁ Πέλοψ, ἐξ οὗ καὶ ἡ Πελοπόννησος πῆρε τὸ ὄνομα (τοῦ Πέλοπος Νῆσος).

Ἀπὸ ἐκείνους πού μετέπειτα ἀναδείχθησαν σημαντικοὶ γιὰ τὴν πόλη, θὰ ἀναφέρουμε μόνον τοὺς ἐξαιρέτους Κλεισθένη καὶ Ἄρατο.

Ὁ Κλεισθένης (600-560 π.Χ.) ἐκυβέρνησε τὴν πόλη μὲ δημοκρατικὸ τρόπο καὶ ἐμερίμνησε γιὰ τὴν εὐημερία τῶν κατοίκων της, ιδίως τῶν πτωχῶν. Ἔλαβε ὑπὸ τὴν προστασία του καὶ ἀπελευθέρωσε ἀπὸ τὴν Κίρρα (κοντὰ στὴν σημερινὴ Ἰτέα), τὸ Μαντεῖο τῶν Δελφῶν καὶ μετονόμασε τὴν Ἀμφικτιωνικὴ Συμμαχία σὲ Δελφικὴ Ἀμφικτιωνία. Δύο ἐγγονοὶ ἀπὸ τὶς κόρες του ἦσαν ὁ Κλεισθένης, πού κατέλυσε τὴν τυραννία τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐλάμπρυνε τὴν πόλη μὲ τοὺς νόμους καὶ τὴν ὀργάνωση, καὶ ὁ Περικλῆς τοῦ χρυσοῦ αἰῶνος (Ἡρόδοτος).

Ὁ ἄλλος ὀνομαστὸς καὶ μέγας πολιτικὸς ἀνὴρ τῆς ἐλληνιστικῆς περιόδου κατὰ τὸν 3ο αἰ. π.Χ. ἦταν ὁ Ἄρατος (271-213 π.Χ.), πού κατέλαβε ὀλόκληρη τὴν κορινθιακὴ πεδιάδα καὶ τὴν ἀρχαία Κόρινθο. Ἦταν ἐκλελεγμένος Στρατηγὸς ἐπὶ 25 ἔτη τῆς Ἀχαϊκῆς Συμμαχίας. Τὸν ἐδολοφόνησε ὁ Φίλιππος Β' ὁ Μακεδῶν, τὸν ὁποῖο σφόδρα ἀντιστρατεύετο.

Τελικά, κατὰ τὸ 303 μ.Χ., ὁ Δημήτριος ὁ Πολιορκητὴς κατέστρεψε τὴν πόλη ὀλοσχερῶς, ἡ ὁποία ἔκτοτε οὐδέποτε εὗρηκε τὴν παλαιὰ της αἴγλη, καὶ ἔζησε στὴν ἀφάνεια μὲ μερικὲς ἐξάρσεις στοὺς βυζαντινοὺς χρόνους.

Ἐλπίζουμε ὅτι, μετὰ τὴν ἀποπεράτωση τῶν ἐργασιῶν, τὸ Ἀρχαῖο αὐτὸ Θέατρο τῆς Σικυῶνος θὰ λειτουργήσει καὶ θὰ παρουσιάσει τὶς Ἀρχαίες Τραγωδίες, μὲ τοὺς θεατῆς νὰ ἀπολαμβάνουν τὸ ἐξάισιο κάλλος τοῦ Θεάτρου καὶ τὴν θέα τοῦ Κορινθιακοῦ.

Οἱ τρεῖς Μεσολογγῖτες 70 χρόνια (1943-2013)

Π.Α.Ζ.

Τὶς ἡμέρες αὐτὲς συμπληρώθηκαν ἑβδομήντα χρόνια ἀπὸ τότε ποὺ ἔκλεισαν γιὰ πάντα τὰ μάτια καὶ πέρασαν στὴν αἰωνιότητα τρία τέκνα τῆς ἱερῆς Πόλης τοῦ Μεσολογγίου, ποὺ ταυτοχρόνως ἀποτελοῦν γιὰ μᾶς ἀλησμόνητες μορφές τῶν Νεοελληνικῶν Γραμμάτων.

Προηγήθηκε, στὶς 17 Ἰανουαρίου 1943 (ἡμέρα τῆς γιορτῆς του), ὁ Ἀντώνης Τραυλαντώνης, ἀκολούθησε, στὶς 27 Ἰανουαρίου, ὁ Μιλτιάδης Μαλακάσης, ἐνῶ τέλος, στὶς 27 Φεβρουαρίου ἔσβησε ὁ μεγάλος Κωστῆς Παλαμᾶς.

Ὅλοι ὑπῆρξαν ἀπὸ τοὺς πιὸ ἀγαπημένους μας λογοτέχνες, δεδομένου ὅτι τὰ σχολικά μας ἀναγνώσματα ἔβριθαν ἀπὸ ἀριστουργήματα τῆς ἀνεξάντλητης γραφίδας των.

Ὁ Τραυλαντώνης γεννήθηκε στὸ Μεσολόγι τὸ 1867, ὑπηρέτησε ὡς Καθηγητὴς Φιλολογίας σὲ πολλὲς ἐπαρχιακὲς πόλεις καὶ ἔφθασε μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου. **Ἦταν** ἄριστος γνώστης τῆς γαλλικῆς, τῆς ἀγγλικῆς καὶ τῆς γερμανικῆς. **Ἔγραψε** διηγήματα καὶ νουβέλλες, καθὼς καὶ λίγα μυθιστορήματα. **Συνεργάστηκε** μὲ πάμπολλες ἑφημερίδες καὶ περιοδικὰ ἑλληνικά, ἀλλὰ καὶ τῆς διασπορᾶς, ἐνῶ ὑπῆρξε καὶ κριτικὸς βιβλίων. **Ἔγραψε** κυρίως στὴν δημοτικὴ, βασικὸς σκοπὸς δὲ τοῦ ἔργου του (ἠθογραφικὸ, ἀφηγηματικὸ, ρεαλιστικὸ καὶ ἐν πολλοῖς αὐτοβιογραφικὸ), φαίνεται ὅτι ἦταν ἡ ἀναπαράσταση τοῦ μικροκόσμου τῆς ἐπαρχίας. **Ἀπὸ** τὰ ἔργα του ὅλοι θυμόμαστε μὲ νοσταλγία τὴν «Ἡλιοστάλαχτη», τὴν «Κρουσταλλένια», τὴν

«Ἐξαδέλφη», τὸν «Καψοδόδαρο» καὶ βεβαίως τὸ κοινωνικὸ του μυθιστόρημα «Λεπασία μιᾶς ζωῆς».

Ὅμως, στὶς δύσκολες ἡμέρες ποὺ περνᾶ ἡ Πατρίδα μας καὶ εἰδικῶς ὁ τομέας τῆς παιδείας καὶ τῆς ἐκπαίδευσης, καθίσταται λίαν ἐπίκαιρο τὸ διηγηματάκι του «Ὁ Γυφτοδάσκαλος».

Τὸ διηγηματάκι αὐτὸ θάπρεπε νὰ τὸ διάβαζαν ὅλοι σήμερα, ἀλλὰ καὶ νὰ διδασκόταν σ' ὅλες τὶς βαθμίδες τῆς ἐκπαίδευσης, μιὰ καὶ ἀποτελεῖ λαμπρὴ ἀπάντηση στὶς αἰτιάσεις ὄλων ἐκείνων, ἐκπαιδευτικῶν, γονέων καὶ κηδεμόνων, *κοινοπολιτικῶν*, πολιτικῶν καὶ πολλῶν ἄλλων, περὶ τῶν δῆθεν προβλημάτων τῆς ἐκπαίδευσης τῶν ἀποκαλούμενων μειονοτήτων. **Ἐκτὸς** ἀπὸ τὰ σπουδαῖα μηνύματα ποὺ ἐκπηγάζουν κατὰ τὴν ἀνάγνωσή του. **Στὸ** τέλος ὑπάρχει μιὰ πολὺ χρήσιμη συμβουλή, ἰδίως στοὺς σημερινοὺς χαλεποὺς καιροὺς: «*Laboremus = Ἄς ἐργαζώμεθα*» (Σεπτίμιος Σεβῆρος).

Ὁ Μαλακάσης γεννήθηκε τὸ 1870 στὸ Μεσολόγι. **Ἔζησε** στὴν Ἀθήνα, ὅπου σπούδασε Νομικὰ καὶ νυμφεύθηκε τὴν θυγατέρα τοῦ Ἑπαμεινώνδα Δεληγιώργη. **Ταξίδεψε** καὶ ἔζησε στὴν Γαλλία, τὴν Γερμανία καὶ τὴν Κωνσταντινούπολη. **Σημαντικὸς** σταθμὸς στὴν ζωὴ του ἦταν ἡ γνωριμία καὶ ἡ συναναστροφή του μὲ τὸν Jean Moreas (Ἰωάννη Παπαδιαμαντόπουλο), ποὺ ἦταν ἐξαδέλφος τῆς γυναίκας του. **Μετὰ** τὴν ἐπιστροφή του στὴν Ἑλλάδα, ἐργάστηκε ὡς Κοσμητορὰς τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς.

Οἱ στίχοι του ἀναδίδουν λυρισμὸ, εὐαισθησία καὶ ἔχουν μουσικότητα. **Μόνιμο** σχεδὸν χαρακτηριστικὸ τους εἶναι ἡ μελαγχολικὴ νοσταλγία γιὰ ὅ,τιδήποτε ὡραῖο ποὺ διαρκεῖ ἐλάχιστα καὶ παρέρχεται ἀνεπιστρεπτί. **Τὰ** ποιήματά του χωρίζονται σὲ δύο κατηγορίες, τὰ «Μεσολογγίτικα» (πιὸ γνωστὰ «Ὁ Μπαταριάς», «Ὁ Τάκης Πλούμας» καὶ τὸ «Μεσολογγίτικο») καὶ τὰ «ἀστικά» (τρόπον τινά). **Μετέφρασε** ἐπίσης ποιήματα ξένων ποιητῶν, ἰδίως δὲ τοῦ Moreas. Ὅπωςδήποτε δὲν ξεχνιοῦνται εὐκόλα στίχοι σὰν τοὺς ἀκολουθοῦς.

«*Ἄ! πῶς χτυπᾶ καμμιά φορὰ τοῦτ' ἡ καρδιά κι ἀναφτερᾶ / τώρα στὰ γεροντάματα, / σὰ νιὸς νὰ ζαναχαίρομαι φεγγάρι-μέρα, ἀστροφεγγιά, / δύσεις, γλυκοχαράματα*».

(Ἀπὸ τὸ ποίημα «Τὸ λένε τ' ἀηδονάκια»).

Ὁ Κωστής Παλαμᾶς, μπορεί νὰ γεννηθῆκε στὴν Πάτρα τὸ 1859, πλὴν ὅμως προερχόταν ἀπὸ μεσολογγίτικη οἰκογένεια καὶ βεβαίως μεγάλωσε στὸ Μεσολόγγι, ὅπου καὶ τελείωσε τὸ Γυμνάσιο. **Ἡ** ἀνάμνηση τῶν πονεμένων παιδικῶν του χρόνων (ὄρφανὸς κί' ἀπὸ τοὺς δυὸ γονεῖς), μαζί με τὴν θύμιση τῆς λιμνοθάλασσας τοῦ Μεσολογγίου, σημάδεψαν γιὰ πάντα τὴν εὐαίσθητη ψυχὴ του καὶ ὑπῆρξαν ἀσύγκριτη πηγὴ ἔμπνευσης ποιητικῆς («Οἱ καημοὶ τῆς λιμνοθάλασσας»). **Ὅ**ταν βρέθηκε στὴν Ἀθήνα γιὰ σπουδές, γρήγορα βρῆκε τὸν δρόμο του στὸν λογοτεχνικὸ στίβο καὶ δὲν ἄργησε, μαζί με ἄλλους (Καμπᾶς, Δροσίνης), νὰ ὀραματισθεῖ ἐκεῖνο ποῦ ἀργότερα ὀνομάσθηκε «Νέα Ἀθηναϊκὴ Σχολή».

Στὰ χρόνια του ὁ Παλαμᾶς ἀγαπήθηκε ὅσο κανένας ἄλλος, τόσο ἀπὸ τὸ ἀναγνωστικὸ κοινὸ ὅσο καὶ ἀπὸ τοὺς ἄλλους Νεοέλληνες ποιητές. **Οἱ** πρῶτες του οὐσιαστικὰ δημιουργίες «Τραγούδια τῆς πατρίδος μου» καὶ «Τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μου» ἔδωσαν τὴν εὐκαιρία στοὺς εἰδήμονες τῆς ἐποχῆς ἐκεῖνης νὰ διαπιστώσουν δύο πράγματα: ἀφ' ἐνὸς μὲν ὅτι ὁ νεαρὸς ποιητὴς ἔγραφε στὴν δημοτικὴ γλῶσσα, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅτι στὰ ποιήματά του ὑπῆρχε μιὰ ὀλοφάνερη προσπάθεια **διαχρονικῆς παρουσίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κόσμου ὡς ἐνιαίας ὀντότητας (Ἐθνικὸς Ποιητῆς)**. **Ὁ Παλαμᾶς** χρησιμοποιοῦσε **ταυτοχρόνως στοιχεῖα παρμένα ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ ἀρχαιότητα, ἀπὸ τὸν Βυζαντινὸ ἑλληνισμὸ καὶ ἀπὸ τὸν πρόσφατο ἀκόμη ἀγῶνα γιὰ τὴν ἀναγέννηση τῆς σύγχρονης Ἑλλάδας**. **Ἐβλεπε** δηλαδὴ τὸν ἑλληνισμὸ ὡς **ἀδιατάρακτη ἐνότητα**. **Στὰ** θέματα τῆς ποιητικῆς τεχνικῆς φαινόταν ἡ ἐπίδραση τῶν Σολωμοῦ, Κάλβου, Βαλαωρίτη.

Μὲ τὶς ἀναφερθεῖσες συλλογές, ὁ Παλαμᾶς κατέλαβε ἐπίζηλη θέση στὸν Λογοτεχνικὸ Παρνασσὸ τῆς ἐποχῆς του. **Μὲ** τὰ ἔργα του «Ἰαμβοὶ καὶ Ἀνάπαιστοι», «Χαιρετισμοὶ τῆς Ἡλιογέννητης», «Τάφος», «Ἀσάλευτη Ζωή» κατέλαβε τὴν κορυφὴ τοῦ ἑλληνικοῦ ποιητικοῦ πανθέου. **Μὲ** τὴν ἀνατολὴ τοῦ 20οῦ αἰῶνα ἦταν πιά ἡ κορυφὴ τῆς Νέας Ἀθηναϊκῆς Σχολῆς. **Μὲ** τὸ ξεδίπλωμα τοῦ ἀπελευθερωμένου Ἑλληνισμοῦ, ξεπετάχθηκαν οἱ δύο κορυφαῖες δημιουργίες του «Δωδεκάλογος τοῦ Γύφτου» καὶ «Φλογέρα τοῦ Βασιλιά», ἐνῶ ἀκολούθησαν καὶ οἱ συλλογές «Πολιτεία καὶ Μοναξιά» καὶ «Καημοὶ τῆς λιμνοθάλασσας». **Μετὰ** τὸ 1920, ἀκολούθησαν τὰ ὑπόλοιπα ἔργα του «Λύκοι», «Δειλοὶ καὶ σκληροὶ στίχοι», «Κύ-

κλος τῶν τετράστιχων», «Βραδυνὴ φωτιά», «Νύχτες τοῦ Φήμιου». **Στὴν** πάνδημη κηδεῖα του ὁ λαὸς τῆς Ἀθήνας τὸν ἀνεγνώρισε ὡς Ἐθνικὸ Ποιητῆ, βροντοφωνώντας διὰ τοῦ Ἀγγέλου Σικελιανοῦ «...**Σ'** αὐτὸ τὸ φέρετρο ἀκουμπᾶ ἡ Ἑλλάδα...».

Ὁ Παλαμᾶς εἶναι μεγάλος ποιητὴς γιὰ τὸ λυρισμὸ του, τὴν ποικιλία τῆς ἔμπνευσης καὶ τῶν θεμάτων του, τὸν γλωσσικὸ του πλοῦτο, τὴν δραματικότητά του καὶ τὴν τεχνικὴ του πολυμορφία ὡς πρὸς τὴν τεχνοτροπία του (συμβολισμός, ρομαντισμός, παρνασσισμός...). **Στὰ** νεώτερα χρόνια, μερικοὶ δῆθεν προοδευτικοὶ τὸν κατηγοροῦσαν ὡς μεγαλόστομο καὶ ἀσυγκράτητο στὴν ροὴ τοῦ λόγου του. **Παρ'** ὅλα αὐτὰ ὁ Παλαμᾶς ἐξακολουθεῖ νὰ ἀποτελεῖ ἄσβεστο φάρο καὶ φωτεινὸ ὀρόσημο στὴν χιλιόχρονη ἱστορία τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος.

Ἐπάρχουν ἀλήθεια πρὸ κατάλληλοι στίχοι γιὰ νὰ ἐκφράσουν τὶς δύσκολες μέρες ποῦ ζοῦμε;

«...**Σβησημένες ὅλες οἱ φωτιές οἱ πλάστρες μέσ' τὴν χώρα...**».

Σεβασμός απέναντι στην προσωπική πληγή του άλλου

Τὸ ἀμάρτημα... τῆς ἀνοχῆς καὶ «Τὸ ἀμάρτημα τῆς μητρός μου»

Βασιλικῆς Τυροπᾶνῃ
Φιλολόγου

Γιὰ δευτέρα συνεχόμενη χρονιά προβάλλεται ἀπὸ κανάλι τῆς ἑλληνικῆς τηλεόρασης σειρά πὸν φέρει τὸν τίτλο: «Τὸ ἀμάρτημα τῆς μητρός μου».

Χωρὶς νὰ γνωρίζει κάποιος τὴν ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τοῦ μεγάλου Ἑλληνα λογοτέχνη Γεωργίου Βιζυηνοῦ (1849-1896), πὸν χάρισε στὴν χώρα μας τὸ πρῶτο νεο-ελληνικὸ διήγημα μὲ ἀξιώσεις μὲ αὐτὸν τὸν τίτλο, δὲν σοκάρεται, οὔτε φυσικὰ προβληματίζεται σχετικὰ μὲ τὸ τέλμα, στὸ ὁποῖο φαίνεται νὰ ἔχουν περιπέσει οἱ ἠθικὲς μας ἀξίες.

Πῶς ὁμως, ἀλήθεια, πρέπει νὰ νιώθει κάποιος πὸν γνωρίζει, κάποιος πὸν ἔχει τὴν ἐλάχιστη αἴσθηση σεβασμοῦ ἀπέναντι σὲ ἓνα ἀριστουργηματικὸ λογοτέχνημα, ἀπέναντι ἀκόμη στὸν ἀνθρώπινο πόνο;

Ὅπως, πιστεύω, οἱ περισσότεροὶ γνωρίζουν, τὸ διήγημα τοῦ Γ. Βιζυηνοῦ εἶναι αὐτοβιογραφικὸ, ἐκθέτει δηλαδὴ μέσα σ' αὐτὸ ὁ συγγραφέας τὸ προσωπικὸ καὶ οἰκογενειακὸ του δράμα, τὸ «ἀμάρτημα» πὸν διέπραξε ἀθελά τῆς ἢ μητέρα του. Περιγράφεται ὅλη ἡ ὁδύνη, οἱ ἐσωτερικὲς συγκρούσεις, οἱ συναισθηματικὲς διακυμάνσεις, οἱ κλυδωνισμοὶ τῶν σχέσεων πὸν βίωσαν ὁ ἀφηγητὴς καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογένειάς του ἐξαιτίας τοῦ ἀπρομελέτητου αὐτοῦ «ἀμαρτήματος».

Καὶ εἶναι ἀληθινὰ ἐντυπωσιακὸς ὁ τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖο ἀγγίζει τὴν ἀνθρώπινη ψυχὴ ἢ ἀπροκατάληπτη

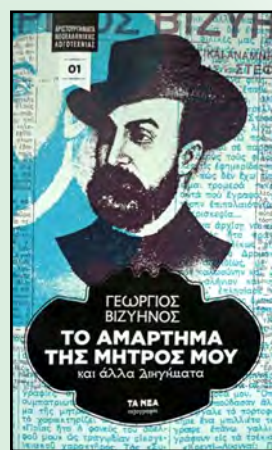
ἐπαφὴ μὲ τὶς σελίδες τοῦ διηγήματος. **Ἡ** ἐξάισια γλώσσα, οἱ ἀριστοτεχνικὲς περιγραφές, ἡ ἐνδεδεχθὴς ἀνατομία τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ὄχι μόνο συγκινοῦν, ἀλλὰ ἐπίσης τροφοδοτοῦν σκέψεις, προβληματισμούς, δίνουν κίνητρο στὸν ἀναγνώστη γιὰ ἐνδοσκόπηση καὶ στοχασμὸ.

* * *

Πῶς, λοιπὸν, ἀνεχόμεστε τὴν ὑπαρξὴ τηλεοπτικῆς σειρᾶς μὲ τὸν ἴδιο ἀκριβῶς τίτλο, τὴν στιγμὴ πὸν οὐδεμία σχέση ὑφίσταται μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ διηγήματος πὸν κοσμεῖ τὰ ἑλληνικὰ γράμματα; Πῶς δὲν ἐξανιστάμεθα; Πῶς παραμένουμε ἀδρανεῖς;

Χωρὶς νὰ κατακρίνεται τὸ περιεχόμενον τῆς ἐν λόγω προβολῆς καὶ χωρὶς νὰ ὑποτιμᾶται ὁ ψυχαγωγικὸς της ρόλος, θεωρῶ ὅτι θὰ μπορούσε καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ χρησιμοποιηθεῖ μία διαφορετικὴ ὀνομασία ἢ ὁποία ἀφ' ἐνὸς θὰ ἄρμοζε περισσότερο στὸ χαρακτήρα τῆς σειρᾶς καὶ ἀφ' ἑτέρου δὲν θὰ παρέπεμπε στὸ λογοτεχνικὸ ἔργο τοῦ Γ. Βιζυηνοῦ.

Καὶ ὁ λόγος ἐδῶ δὲν εἶναι ἀπλῶς γιὰ πνευματικὰ δικαιώματα· πρόκειται κυρίως γιὰ τὸ ἀνθρώπινο χρέος τοῦ σεβασμοῦ ἀπέναντι στὴν προσωπικὴ πληγὴ τοῦ ἄλλου ἀνθρώπου, καὶ μάλιστα ἐνὸς ἀνθρώπου, στὸν ὁποῖο τόσα πολλὰ ὀφείλουμε ἐμεῖς οἱ Ἑλληνες καὶ ὡς ἄτομα, ἀλλὰ καὶ ὡς ἔθνος. □

Αὐστραλία καὶ Γαλλία δραστηριοποιοῦνται

Μέτρα κατὰ τῆς... βαρβαρότητας

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Αὐστραλίας θέτει ἐκτὸς νόμου τὶς ὑβρεῖς μὲ σεξουαλικὰ ὑπονοούμενα στὰ γήπεδα! • **Ἔ**τσι στὸ μέλλον, μόλις εἶναι ἔτοιμος ὁ σχετικὸς νόμος πὸν προετοιμάζεται, ὁποῖος φιλαθλὸς ἀντιδράση μὲ κοσμητικὰ, θὰ ἀντιμετωπίσει τὸν δικαστή. • **Ὁ** νόμος θὰ ἰσχύει τόσο γιὰ παρεκκλίσεις στὶς ἐξέδρες, ὅσο καὶ στὸν ἀγωνιστικὸ χῶρο, εἴτε σὲ ἀγῶνες ἐπαγγελματιῶν εἴτε σὲ ἐρασιτεχνῶν. (21.1.2013)

* * *

Ἐκστρατεία ἐπαναφορᾶς τῶν κελῶν τρόπων πραγματοποιοῦν τὰ μέσα μεταφορᾶς στὸ Παρίσι. • **Α**ιτία γιὰ αὐτὸ εἶναι τὸ γεγονός ὅτι ὅλο καὶ

περισσότεροὶ τουρίστες χαρακτηρίζουν τοὺς Παριζιάνους ἀπρεπεῖς καὶ ἀγενεῖς. • **Χ**αρακτηριστικὲς ἀγένειες εἶναι ὅτι μιλοῦν πολὺ δυνατὰ στὸ κινητὸ τηλέφωνο, καπνίζουν σὲ χώρους ὅπου ἀπαγορεύεται τὸ κάπνι-

σμα, βάζουν τὰ πόδια τους στὸ κάθισμα στὰ μέσα μεταφορᾶς, σπρώχνουν τοὺς ἄλλους στὸν δρόμο χωρὶς νὰ ζητοῦν συγγνώμη, φτύνουν, βρίζουν, κάνουν χειρονομίες... • **Τ**ὸ 2011 τὸ CNN χαρακτήρισε τὸ ἀεροδρόμιο Ρουασσὺ-Σάρλ-ντὲ-Γκῶλλ τὸ χειρότερο στὸν κόσμῳ! (28.12.2012)

Δημοκρατία δὲν σημαίνει ἀσυδοσία...

Ἡ Δημοκρατία μας αὐτοκαταστρέφεται, • διότι κατεχράσθη τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἰσότητος, • διότι ἔμαθε τοὺς πολῖτες νὰ θεωροῦν τὴν • **αὐθάδεια** ὡς δικαίωμα, τὴν • **παρανομία** ὡς ἐλευθερία, τὴν • **ἀναίδεια** τοῦ λόγου ὡς ἰσότητα καὶ τὴν • **ἀναρχία** ὡς εὐδαιμονία.

Ἰσοκράτης (436-388 π.Χ.)

Rodney Stark

«Η εξάπλωση του Χριστιανισμού»

Μετάφραση Μαρία Λουκᾶ

εκδόσεις ΑΡΤΟΣ ΖΩΗΣ, Αθήνα 2005

Η κυριαρχία μιᾶς νέας θρησκείας

Κοινωνιολογική και δημογραφική άποψη για τὸ πῶς επιτυγχάνεται ἡ μεταστροφή τῶν ἀνθρώπων

Ἡ μελέτη τοῦ Ρόντνεϊ Στάρκ θέτει ἐξαρχῆς ἓνα θεμελιῶδες ἐρώτημα: πῶς ἦταν δυνατόν ἓνα μικρὸ καὶ ἄσημο μεσσιανικὸ κίνημα, ὅπως ἐκεῖνο τοῦ Χριστιανισμοῦ νὰ γίνεῖ ἡ κυρίαρχη πίστη καὶ ἐπίσημη θρησκεία τοῦ δυτικοῦ κόσμου;

Ὁ Χριστιανισμὸς ἐκδηλώθηκε στὰ ἀπομακρυσμένα ἄκρα τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας τὴν κρίσιμη χρονικὴ περίοδο πὸν προηγήθηκε τῆς προοδευτικῆς καὶ διαβλεπόμενης πτώσης τῆς. Οἱ λόγοι πὸν συντελέσαν στὴν ἐντυπωσιακὴ αὐξηση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Χριστιανῶν εἶναι πολλοί, καὶ ἀρκετοὶ ἀπὸ αὐτοὺς παραμένουν ἀκόμη καὶ σήμερα ἀδιευκρίνιστοι.

Ὁ συγγραφέας, Καθηγητὴς τῆς Συγκριτικῆς Θεολογίας στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Washington καὶ ἀπὸ τὸ 2004 τῶν Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν στὸ Πανεπιστήμιο Baylor, προσεγγίζει τὸ θέμα ἀπὸ ἄποψη κοινωνιολογικὴ καὶ δημογραφικὴ, κάνοντας μιὰ ἀνασκόπηση τῆς κοινωνιολογικῆς γνώσης ὅσον ἀφορᾷ τὶς παραμέτρους, οἱ ὁποῖες ἐπηρεάζουν τὴ μεταστροφή τῶν ἀνθρώπων σὲ καινούργιες θρησκείες.

Τὸ βιβλίον διαίρεται σὲ δέκα κεφάλαια· λίγα σχετικὰ, ἀν λάβουμε ὑπόψη τὴν πυκνότητα καὶ τὸν ὄγκο τῶν πληροφοριῶν, οἱ ὁποῖες περιέχονται σ' αὐτὰ, στὰ ὁποῖα ὁ συγγραφέας ἀποπειρᾶται νὰ προσεγγίσει σφαιρικὰ τὸ ἀντικείμενο τῆς ἔρευνάς του.

Ἀναφέρω ἐνδεικτικὰ: Προσηλυτισμὸς καὶ ἐξάπλωση τοῦ Χριστιανισμοῦ, Ἡ ταξικὴ βάση τοῦ πρώϊμου Χριστιανισμοῦ, Ἐπιδημίες, δίκτυα καὶ μεταστροφή, Ὁ ρόλος τῶν γυναικῶν στὴ Χριστιανικὴ ἐξάπλωση, Οἱ μάρτυρες, ἡ θυσία ὡς ὀρθολογικὴ ἐπιλογή.

Τὸ πλῆθος τῶν ἀναφορῶν σὲ ἱστορικὲς καὶ κοινωνιολογικὲς ἐργασίες καὶ ἡ πλοσιότατη βιβλιογραφία ἀποτελοῦν γιὰ τὸν ἀναγνώστη πὸν ἐπιθυμεῖ νὰ ἐμβαθύνει τὴ μελέτη του, ἓνα πολὺτιμο γνωστικὸ ὄπλοστάσιο. Τὰ κεφάλαια συνδέονται μεταξύ τους μὲ μιὰ λογικὴ ἀλληλουχία, ὀδηγώντας μ' αὐτὸν τὸν τρόπο σὲ ἀσφαλῆ συμπεράσματα.

Παραδείγματος χάρι, στὸ κεφάλαιο Ἐπιδημίες, Δίκτυα καὶ Μεταστροφή, ὁ Στάρκ τονίζει τὴν ὑπαρξὴ ἐνὸς καινούργιου κοινωνικοῦ κώδικα πὸν συνδέεται ἄμεσα μὲ τὴν Χριστιανικὴ Θρησκεία: Τὸ φαινόμενο νὰ μὴν ἀπομακρύνονται οἱ Χριστιανοὶ ἀπὸ ὅσους ἔπασχαν

ἀπὸ λοιμώδη νοσήματα, ἀλλὰ ἀντίθετα, νὰ προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες τους, ὑπῆρξε ἓνας παράγοντας ἑλξης ἀλλοπίστων καὶ ἐνδυνάμωνε τὸ κύρος τῆς νέας θρησκείας.

Ἐπίσης, τὸ καινοφανὲς γιὰ τὰ δεδομένα τῆς εἰδωλολατρικῆς θρησκείας «κήρυγμα» τῆς ἀγάπης πρὸς ὅλους, θέση πράγματι ἐπαναστατικὴ γιὰ τὴν ἐποχὴ, λειτούργησε θετικὰ, δεδομένου ὅτι οἱ ἐπιδημίες ξεκλήριζαν τὸν πληθυσμὸ καὶ οἱ ἀνθρώπινες σχέσεις σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα (ὑποτίμηση τῆς θέσης τῶν γυναικῶν, ἐλευθερία στὶς ἀμβλώσεις, ἀποδοχὴ τῆς παιδοκτονίας), διένυαν μεγάλη κρίση.

«Οἱ ἐθνικοὶ καὶ Χριστιανοὶ συγγραφεῖς ὁμόφωνα διατείνονται ὄχι μόνον ὅτι οἱ χριστιανικὲς Γραφὲς τόνιζαν τὴν ἀγάπη καὶ τὴ φιλανθρωπία, ὡς κύρια καθήκοντα τῆς πίστεως, ἀλλὰ ὅτι αὐτὲς στηρίζονταν στὴν καθημερινὴ συμπεριφορά». Καὶ παρακάτω προτείνει τὴν ἀνάγνωση τοῦ ἐδαφίου τοῦ Κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου (25, 35-40) σὰν νὰ διαβάζεται γιὰ πρώτη φορά, ὥστε νὰ κατανοήσουμε, ὅτι ἀκόμη καὶ σήμερα, κάτω ἀπὸ τὶς συνθήκες πὸν διαμόρφωσαν τὴ δομὴ τῶν σύγχρονων κοινωνιῶν ἀποτελεῖ ἓναν ἠθικὸ κανόνα, ὁ ὁποῖος ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν χριστιανικὴ πρακτικὴ, παραμένει πολὺ δύσκολο νὰ ἐφαρμοστεῖ. «Γιὰτὶ ἤμουν πεινασμένος καὶ μοῦ δώσατε νὰ φάω, ἤμουν διψασμένος καὶ μοῦ δώσατε νὰ πιῶ, ἤμουν ξένος καὶ μὲ περιμαζέψατε, ἤμουν γυμνὸς καὶ μὲ ντύσατε, ἤμουν ἄρρωστος καὶ μὲ ἐπισκεφθήκατε, ἤμουν στὴ φυλακὴ καὶ ἤρθατε σὲ μένα...».

Ἡ παρουσία τῆς χριστιανῆς γυναίκας διαδραματίσε σημαντικό ρόλο στὴ διάδοση τῆς νέας θρησκείας. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι ἡ θέση τῆς ὡς φυσικοῦ καὶ κοινωνικοῦ προσώπου ἀναβαθμίστηκε, ἡ ὑπαρξὴ τῆς ταυτίστηκε ὄχι μόνον μὲ τὴν προσφορὰ σὲ ἀνθρώπινο ἐπίπεδο, ἀλλὰ καὶ ὡς παράγοντας, πὸν γκρεμίζοντας τὴ σεξιστικὴ προκατάληψη, συντέλεσε κατ' ἀρχὴν στὴν ἐξάπλωση τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας. Δὲν εἶναι τυχαῖο ὅτι στὶς ἑλληνικὲς πόλεις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ὅπου ἡ νέα πίστη διαδόθηκε μὲ ἐντυπωσιακὴ ταχύτητα, ἡ Ἐκκλησία ἀποτελώντας τὴν ἀρχικὴ κοινωνικὴ δομὴ ἐπηρέασε τὶς καθημερινὲς συνήθειες καὶ τὰ ἥθη. Οἱ γυναῖκες ἀναλαμβάνοντας σημαντικὲς πρωτοβουλίες καὶ ἔχοντας ἔντονη κοινωνικὴ δράση, ἔγιναν οὐσιαστικὰ οἱ ἀρχηγοὶ τῆς οἰκογένειας ἐλκύνοντας μὲ τὸ παράδειγμα τῆς ζωῆς τους στὸν Χριστιανισμὸ ὄχι μόνον τὰ μέλη τῆς εὐρύτερης οἰκογένειάς τους, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς ἐθνικοὺς.

Βερονίκης Δαλακούρα

Πρωτοπρ. Γεωργίου Δορμπαράκη

Σχέση και Σχέσεις

Γάμος - Συζυγία - Οικογένεια

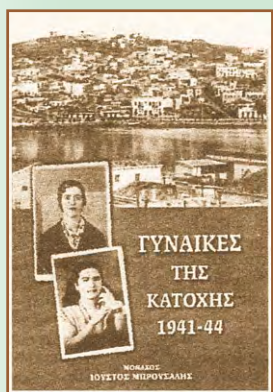
Έκδόσεις «Αρχονταρίκι»

Αθήνα 2008, σελ. 132

Μοναχού Ιούστου Μπρούσαλη

«Γυναίκες τής Κατοχής»

Άγιον Όρος 2012, σελ. 88

Τὸν τίτλο αὐτὸ φέρει τὸ νέο σύγγραμμα τοῦ Μοναχοῦ Ιούστου Μπρούσαλη, ὁ ὁποῖος μονάζει σὲ μικρὸ Κελλίο ἔξω ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονὴ Κουτλουμουσίου στὸ Ἅγιο Όρος.

Ὁ συγγραφεὺς στὸν Πρόλογο τοῦ ἔργου του ἀναφέρει, ὅτι πολλοὶ μιλοῦν γιὰ τὰ δικαιώματα καὶ τὴν ἰσότητα τῶν γυναικῶν σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα ζωῆς, • **κανένας ὅμως δὲν ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴν πνευμα-**

τικὴ πρόοδο τῶν γυναικῶν.

Σωστὴ ἡ παρατήρηση τοῦ π. Ιούστου. • Ὁ φεμινισμὸς προσπάθησε νὰ ἐξισώσει τὴν γυναίκα μὲ τὸν ἄνδρα τὰ τελευταῖα χρόνια. • Ὁ Χριστιανισμὸς προσπαθεῖ ἀνεκαθεν **ὄχι ἀπλῶς νὰ τὴν ἐξισώσει, ἀλλὰ καὶ νὰ τὴν ἐξυψώσει.** • Μόνον ποὺ ἡ προσπάθεια καὶ ἡ λογικὴ τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι **σταυρικὴ καὶ μαρτυρικὴ**, ὄχι μόνο γιὰ τὴν γυναίκα βέβαια, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸν ἄνδρα. Ὁ πρῶτος εἶναι ὁ τελευταῖος· καὶ ὁ ἡγεμῶν εἶναι ὁ δούλος καὶ ὁ διάκονος. • Ὁ Χριστιανὸς εὐχεται καὶ προσεύχεται, πρωτίστως ὁ Θεὸς νὰ τοῦ ἀποκαλύψει τὰ δικαιώματά Του καὶ φυσικὰ νὰ τοῦ δώσει τὴν δύναμη νὰ τὰ βιώσει καὶ νὰ τὰ ἐκπληρώσει. • Ξέρει ἐπίσης ὅτι **ὅσο περισσότερο ἅγιος γίνεται, τόσο λιγώτερο μιλά γιὰ τὰ προσωπικά του δικαιώματα.**

Ὁ συγγραφεὺς, φροντίζοντας κι αὐτὸς ἀπὸ πλευρᾶς του νὰ ἐξυψώσει τὴν σύγχρονη γυναίκα, παρουσιάζει Γυναῖκες τής Κατοχῆς τῶν ἐτῶν 1941-1944, γυναῖκες ποὺ ἀποκαλύπτουν τὴ δύναμη ἢ τὴν ἀδυναμία τοῦ χαρακτήρα τους. Ὁ συγγραφεὺς μέσα ἀπὸ ἀληθινὰ παραδείγματα καὶ πρόσωπα φρονηματίζει, διδάσκει καὶ • **προφυλάσσει ἀπὸ ὀλέθρια λάθη καὶ ἀπροσεξίες τὸν γυναικεῖο κόσμον, ἀποβλέποντας νὰ τὸν ὀδηγήσει στὴν ἀγιότητα, ἀλλὰ καὶ στὸ νὰ συντελέσει στὴν ἀνόρθωση τῆς κοινωνίας καὶ τῆς πατρίδας μας.**

A.M.B.

...Τὰ κείμενα τοῦ βιβλίου ἀναφέρονται στὴν Σχέση τοῦ ζεύγους μέσα στὸν γάμον καὶ τὴν συζυγία καὶ στὶς Σχέσεις ποὺ δημιουργοῦνται μέσα στὴν οἰκογένεια.

Μποροῦν νὰ ἀποτελέσουν ἀφορμὲς γιὰ ἓνα βαθύτερο καὶ σοβαρότερο προβληματισμὸ καὶ νὰ συντελέσουν στὴν ἀπεμπλοκὴ ἀπὸ ἐσφαλμένες ἀντιλήψεις ποὺ γίνονται τροχοπέδη γιὰ τὴν πορεία στὴν ζωὴ μας...

Περιεχόμενα

- Προετοιμασία γιὰ τὸν Γάμον
- Μποροῦν νὰ ἀγιάσουν καὶ οἱ ἔγγαμοι;
- Ἡ διατήρηση τῆς συζυγικῆς ἐνότητας
- Ἡ σχέση τῶν δύο φύλων
- Ἡ σχέση τῶν συζύγων
- Γιὰ ποιά οἰκογένεια μιλάμε;
- Γιατί αὐξάνονται τὰ διαζύγια;
- Οἰκογένεια καὶ διακοπές
- Ἡ κρυφὴ αἰτία τοῦ δημογραφικοῦ μας προβλήματος
- Οἱ ἐκτρώσεις

Μαριέττας Αὐγερινοῦ

Ὁ φυλακισμένος πού... κλαίει

Έκδόσεις «Ἐν πλῶ»

Αθήνα 2008, σελ. 52

Ένας φυλακισμένος κλαίει... Οἱ σταγόνες ἀπὸ τὰ δάκρυά του κυλοῦν σὰν ψιχάλες στὰ πρόσωπα δύο παιδιῶν – καὶ ἀπὸ κεῖ στὴν εὐαίσθητη καρδιά τους!

Θὰ προσπαθήσουν νὰ ξετυλιξοῦν τὸ κουβάρι μιᾶς ζωῆς παραδομένης στὴν ἀδικία, τὴν ἀπελπισία καὶ τὴν ἐκμετάλλευση. Θὰ τὸ καταφέρουν; Θὰ κατορθώσουν ἄραγε νὰ σκουπίσουν τὰ μάτια τοῦ φυλακισμένου –καὶ κάθε φυλακισμένου– ποὺ κλαίει;...

Ένα παραμῦθι-σταθμὸς ἀπὸ μία καταξιωμένη συγγραφέα. Μία ζωντανὴ διήγηση ποὺ γεννᾷ στὶς παιδικὲς καρδιὲς τὴν **κοινωνικὴ εὐαίσθησιαν καὶ τὴν εἰλικρινὴ ἀλληλεγγύη!**

